

**Божественная служба
іже во святыхъ отца
нашего
Іоанна Златоустаго**

Діаконъ: Благословї,
владыко.

Іерей: Благословено
царство,

Отца, и Сына, и Святаго
Духа,
нынѣ и присно, и во вѣки
вѣковъ.

Лікъ: Амѣнь.

Царю Небесный,
Утѣшителю,
Душе истины,

іже вездѣ сый
и вся исполняяй,
Сокровище благихъ
и жизни Подателю!
Прииди и вселися въ ны
и очисти ны от всякія
скверны,
и спаси, Блаже, души наша.

Великая ектенія

Діаконъ: Мїромъ Господу
помóлимся.

Лікъ: Господи помѣлуй.

— О свѣшнѣмъ мѣрѣ,

и спасеніи душъ нашихъ,

Господу помóлимся.

Лікъ: Господи помѣлуй.

— О мѣрѣ всего мѣра,

благостояніи святыхъ
бóжихъ церквѣй,

и соединеніи всѣхъ,

Господу помóлимся.

Лікъ: Господи помѣлуй.

— О святѣмъ храмѣ семъ,

LA DIA LITURGIO

de nia sankta patro

Johano la Orbuŝa

Liturgio de kateĥumenoj

Enkondukaj preĝoj:

Diakono: Benu, estro.

Pastro: Benitas la regno

de l' Patro kaj Filo kaj
Sankta Spirito,

nun kaj ĉiam kaj eterne.

Popolo: Amen.

Klerikoj: Reĝo Ĉiela,

Konsolanto,

Spirito de la vero,

Kiu ĉie ĉeestas

kaj ĉion plenigas,

trezoro de la bonaĵoj

kaj de la vivo Donanto!

venu kaj ekloĝu en ni

kaj purigu nin de ĉia
makulo

kaj savu, Bonulo, niajn
animojn.

La granda litanio

Diakono: Pace al la Sinjoro
ni preĝu.

Popolo: Sinjoro, kompatu.

Diakono: Pri la paco de
supre

kaj pri la savo de niaj
animoj

al la Sinjoro ni preĝu.

Popolo: Sinjoro, kompatu.

Diakono: Pri la paco
tutmonda,

la bonstato de la sanktaj
Diaj eklezioj

kaj la unuiĝo de ĉiuj

al la Sinjoro ni preĝu.

Popolo: Sinjoro, kompatu.

Diakono: Pri ĉi tiu

ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

άγιου

Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου

**Ἡ Λειτουργία τῶν
Κατηχουμένων**

Διάκονος: Εὐλόγησον,
δέσποτα.

Ἱερεὺς: Εὐλογημένη ἡ βασιλεία

τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ
τοῦ Αγίου Πνεύματος,
νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας
τῶν αἰώνων.

Χορὸς: Ἀμήν.

Βασιλεῦ οὐράνιε,

Παράκλητε,

τὸ Πνεῦμα τῆς ἀληθείας,

ὁ πανταχοῦ παρῶν,

καὶ τὰ πάντα πληρῶν,

ὁ θησαυρὸς τῶν ἀγαθῶν

καὶ ζωῆς χορηγός

ἐλθέ καὶ σκηνώσον ἐν ἡμῖν,

καὶ καθάρισον ἡμᾶς ἀπὸ πάσης
κηλίδος,

καὶ σῶσον, Ἀγαθέ, τὰς ψυχὰς
ἡμῶν.

Εἰρηνικά

Διάκονος: Ἐν εἰρήνῃ τοῦ
Κυρίου δεηθῶμεν.

Χορὸς: Κύριε, ἐλέησον.

Διάκονος: Ὑπὲρ τῆς ἄνωθεν
εἰρήνης

καὶ τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν
ἡμῶν,

τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ
σύμπαντος κόσμου,

εὐσταθείας τῶν ἀγίων τοῦ Θεοῦ
Ἐκκλησιῶν

καὶ τῆς τῶν πάντων ἐνώσεως,

τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ ἁγίου οἴκου τούτου

и съ вѣроу, благоговѣніемъ и страхомъ божіимъ входящихъ вонъ, Господу помóлимся. Лѹкъ: Господи помѹлуй. (Діаконъ: О благочестѣвыхъ и правослáвныхъ христіанахъ Господу помóлимся. Лѹкъ: Господи помѹлуй.)	sanktejo, kaj pri ĉiuj kun kredo, pieco kaj Di-timo en ĝin enirantaj, al la Sinjoro ni preĝu. Popolo: Sinjoro, kompatu.	καὶ τῶν μετὰ πίστεως, εὐλαβείας καὶ φόβου Θεοῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῷ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
— О великомъ господѣнѣ и отцѣ нашемъ святѣйшемъ патріархѣ <i>имярѣкъ</i> ,	Diakono: Pri la piaj kaj ortodoksaj kristanoj, al la Sinjoro ni preĝu. Popolo: Sinjoro, kompatu.	Ἐπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
и о господѣнѣ нашемъ преосвященнѣйшемъ митрополитѣ (<i>илѹ</i> [архі]епископѣ) <i>имярѣкъ</i> , честнѣмъ пресвѣтерствѣ, во Христѣ діаконствѣ, о всемъ прѣчтѣ и людемъ, Господу помóлимся. Лѹкъ: Господи помѹлуй. — О богохранѣмѣй странѣ нашей, властѣхъ	Diakono: Pri nia patriarko NN, nia (ĉef)episkopo NN, la honorindaj presbiteroj, enkristaj diakonoj, pri la tutaj klerikaro kaj popolo al la Sinjoro ni preĝu. Popolo: Sinjoro, kompatu.	Ἐπὲρ τοῦ μακαριωτάτου Πατριάρχου (ἢ πανιερωτάτου Μητροπολίτου ἢ θεοφιλεστάτου Ἀρχιεπισκόπου ἢ Ἐπισκόπου) ἡμῶν τοῦ <i>δεῖνος</i> , τοῦ τιμίου πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ διακονίας, παντὸς τοῦ κλήρου καὶ τοῦ λαοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
и воинствѣ ея, Господу помóлимся. Лѹкъ: Господи помѹлуй. — О градѣ сѣмъ (<i>илѹ</i> {вѣси, святѣй обѣтели} сѣй) всякомъ градѣ, странѣ, и вѣроу живущихъ въ нѣхъ, Господу помóлимся. Лѹкъ: Господи помѹлуй. — О благорастворѣніи воздѹховъ, о изобѣліи плодóвъ земнѣхъ, и времѣнѣхъ мѣрныхъ,	ties tuta registaro kaj kristama militistaro al la Sinjoro ni preĝu. Popolo: Sinjoro, kompatu. Diakono: Pri nia pia lando, pri ĉiu urbo, lando, kaj la krede en ili loĝantaj, al la Sinjoro ni preĝu. Popolo: Sinjoro, kompatu. Diakono: Pri laŭsezona vetero [Ag 14:17], abundo de tera fruktaro kaj tempo paca	Ἐπὲρ τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν Ἔθνους, πάσης Ἀρχῆς καὶ Ἐξουσίας ἐν αὐτῷ, τοῦ κατὰ ξηρὰν θάλασσαν καὶ ἀέρα φιλοχρίστου ἡμῶν στρατοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν. Ἐπὲρ τῆς πόλεως ταύτης, πάσης πόλεως καὶ χώρας καὶ τῶν πίστει οἰκούντων ἐν αὐταῖς, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν. Ἐπὲρ εὐκρασίας ἀέρων, εὐφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς, καὶ καιρῶν εἰρηνικῶν,

Гόсподу помόлимся.

Лύκз: Гόсподи помίлуй.

— О плáвающихъ,
путешéствующихъ,
недýгующихъ,
страждущихъ,
плѣнѣнныхъ,
и о спасéнии ихъ
Гόсподу помόлимся.

Лύκз: Гόсподи помίлуй.

— О избáвиться нáмъ отъ
всáкя скорби,
гнѣва и нýжды,
Гόсподу помόлимся.

Лύκз: Гόсподи помίлуй.

— Заступи, спаси,
помίлуй, и сохрани нáсъ
Бόже,
твоéю благодáтию.

Лύκз: Гόсподи помίлуй.

— Пресвятýю,
пречыстýю,
преблагословѣнную,
слáвную Владычицу нáшу
Богорόдицу и приснодѣву
Марíю
со всѣми свyтýими
помянýше,
сáми себѣ, и другъ дрýга, и
весь живóтъ нáшъ
Христý Бόгу предадímъ.

Лύκз: Тебѣ Гόсподи.

Герéу глаголетъ тайно
молíтву пѣрваго антифóна:

Гόсподи Бόже нашъ,
егóже держáва не сказáнна,
и слáва непостижíма,
егóже мíлость безмѣрна
и чelовѣколюбíе
неизречѣнно:
сáмъ, Влады́ко,

al la Sinjoro ni preĝu.

Popolo: Sinjoro, kompatu.

Diakono: Pri la navigantoj,
vojaĝantoj,
malsanuloj,
suferantoj,
malliberuloj,
kaj pri ilia savo
al la Sinjoro ni preĝu.

Popolo: Sinjoro, kompatu.

Diakono: Pri ke liberiĝu ni
de ĉia sufero,
kolero, danĝero kaj mizero,
al la Sinjoro ni preĝu.

Popolo: Sinjoro, kompatu.

Diakono: Defendu, savu,
kompatu kaj gardu nin,
Dio, per Via graco.

Popolo: Sinjoro, kompatu.

Diakono: La sanktegan,
la puregan, la plejbenitan,
gloran Reĝinon nian,
la Dipatrinon kaj
Ĉiamvirgulinon Marian,
kun ĉiuj gesanktuloj
rememorinte,
nin mem, unu la alian kaj
tutan vivon nian
al Kristo Dio ni submetu.

Popolo: Al Vi, Sinjoro.

*Dum la lasta ero de la
litanio kaj la respondo de la
popolo la **pastro** mallaŭte
diras la preĝon de la unua
antifono:*

Sinjoro nia Dio,
kies potenco estas
neimagebla,
kies gloro superas
komprenon,
kies kompatato ne havas
limojn,
kies homamono ne eblas
esprimi;
Vi Mem, Sinjoro,

τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπὲρ πλεόντων,
ὁδοιπορούντων,
νοσοούντων,
καμνόντων,
αἰχμαλώτων
καὶ τῆς σωτηρίας αὐτῶν,
τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπὲρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ
πάσης θλίψεως,
ὀργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης,
τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον,
ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς,
ὁ Θεός, τῆ σῆ χάριτι.

Τῆς παναγίας,
ἀχράντου, ὑπερευλογημένης,
ἐνδόξου δεσποίνης ἡμῶν,
Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου
Μαρίας,
μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων
μνημονεύσαντες,
ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ
πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν
Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.
Χορὸς: Σοί, Κύριε.

Εὐχὴ Ἀντιφώνου Α΄

Γερεὺς: Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν,
οὗ τὸ κράτος ἀνείκαστον
καὶ ἡ δόξα ἀκατάληπτος,
οὗ τὸ ἔλεος ἀμέτρητον
καὶ ἡ φιλανθρωπία ἄφατος·
αὐτός, Δέσποτα, κατὰ τὴν

по благоутрѣбію твоєму,
прізви на ны
и на святѣй храмъ сѣй,
и сотвори съ нами,
и молящимися съ нами,
богатыя милости твоѣ
и щедрѣты твоѣ.

Возглашеніе:

Яко подобаетъ тебѣ
всякая слава, честь и
поклоненіе,
Отцу, и Сыну, и Святому
Духу,
нынѣ и присно, и во вѣки
вѣковъ.

Лѣкъ: Амѣнь.

*Діаконъ поклонився
уступаетъ отъ мѣста
своего, и отшедъ стоить
предъ іконою Христовою,
держя и орарь тремѣ
пѣрсты десныя руки.*

Первый антифонъ

Лѣкъ: Благослови, душе моя,
Господа.

Благословен еси, Господи.

Благослови, душе моя,
Господа,

и вся внутренняя моя имя
святое Его.

< Благослови, душе моя,
Господа,

и не забывай всѣхъ
воздаяній Его.

> Очищающаго вся
беззаконія твоѣ,

исцѣляющаго вся недуги
твоѣ.

< Избавляющаго отъ
истлѣнія живѣтъ твой,

вѣнчающаго тя милостию и

laŭ Via boneco
rigardu nin
kaj ĉi tiun sanktan
preĝejon,
faru pri ni
kaj niaj kunpreĝantoj
laŭ Via malavara
favorkoreco
kaj kompatindulgo,

*Laŭte, kroĉante al «Al Vi,
Sinjoro»:*

Pastro: Ĉar al Vi sola
konvenas

ĉiaj gloro, honoro kaj
adoro, al la

Patro kaj la Filo kaj la
Sankta Spirito,

nun kaj ĉiam kaj eterne.

Popolo: Amen.

*La diakono sin klinas kaj
deiras antaŭ la ikonon de la
Savanto, kie li restas dum
la unua antifono estas
kantata.*

La unua antifono

Dimanĉe, iom el Ps 103:

Horo: Benu, ho mia animo,
la Eternulon,

Benata estu, Sinjoro.
[Ps 124:6]

Benu, ho mia animo, la
Eternulon,

Kaj mia tuta internaĵo Lian
sanktan nomon.

< Benu, ho mia animo, la
Eternulon,

Kaj ne forgesu ĉiujn Liajn
bonfarojn.

> Li pardonas ĉiujn viajn
pekojn,

Li sanigas ĉiujn viajn
malsanojn;

< Li savas de la tombo vian
vivon,

Li kronas vin per boneco

εὐσπλαγχνίαν σου,
ἐπίβλεψον ἐφ' ἡμᾶς
καὶ ἐπὶ τὸν ἅγιον οἶκον τοῦτου
καὶ ποιήσον μεθ' ἡμῶν
καὶ τῶν συνευχομένων ἡμῶν
πλοῦσια
τὰ ἐλέη σου
καὶ τοὺς οἰκτιρμοὺς σου.

Ὅτι πρέπει σοι

πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ
προσκύνησις

τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ
Ἁγίῳ Πνεύματι,

νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας
τῶν αἰώνων.

Χορὸς: Ἀμήν.

Α' Ἀντίφωνον καὶ ἐφύμνιον

Χορὸς: Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου τὸν
Κύριον

καί, πάντα τὰ ἐντός μου, τὸ
ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ·

εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον

καὶ μὴ ἐπιλανθάνου πάσας τὰς
ἀνταποδόσεις αὐτοῦ·

τὸν εὐλατεῦοντα πάσας τὰς
ἀνομίας σου,

τὸν ἰώμενον πάσας τὰς νόσους
σου·

τὸν λυτρούμενον ἐκ φθορᾶς τὴν
ζωὴν σου,

τὸν στεφανοῦντά σε ἐν ἐλέει

щедрѡтами. > Исполняющаго во благѣхъ желаніе твоѡ: обновѣтся, яко ѡрля, юность твоя. < Щѣдръ и мѣлостивъ Госпѡдь, долготерпѣливъ и многомѣлостивъ. > Благословѣ, душѣ моѡ, Гѡспода, и всѡ внѣтрєня моѡ, ѣмя святѡе Егѡ. Благословѣнъ есѣ Гѡсподи.	kaj favorkoreco. > Li satigas per bonaĵoj vian maljunan aĝon, Ke via juneco renoviĝas kiel ĉe aglo. < Favorkora kaj kompatema estas la Eternulo, Longetolerema kaj tre bona. > Benu, ho mia animo, la Eternulon, Kaj mia tuta internaĵo Lian sanktan nomon. Benata estu, Sinjoro.	καὶ οἰκτιρμοῖς· τὸν ἐμπιπλῶντα ἐν ἀγαθοῖς τὴν ἐπιθυμίαν σου, ἀνακαινισθῆσεται ὡς ἀετοῦ ἡ νεότης σου. οἰκτίρμων καὶ ἐλεήμων ὁ Κύριος, μακρόθυμος καὶ πολυέλεος· Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον καί, πάντα τὰ ἐντός μου, τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ·
Благо есть исповедатися Господеви.	> Bone estas glori la Eternulon Kaj prikanti Vian nomon, ho Plejaltulo ... Per la preĝoj de la Dipatrino, Savanto, nin savu. < ... Rakonti matene pri Via boneco Kaj nokte pri Via fideleco, Per la preĝoj de la Dipatrino, Savanto, nin savu.	Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἠτοίμασε τὸν θρόνον αὐτοῦ καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ πάντων δεσπόζει. Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτερ, σῶσον ἡμᾶς. Ταῖς πρεσβείαις...
Молитвами Богородицы, Спасе, спаси нас. ...	> Gloro al la Patro kaj al la Filo kaj al la Sankta Spirito, nun kaj ĉiam kaj eterne. Amen. Per la preĝoj de la Dipatrino, Savanto, nin savu.	Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι. Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν. Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτερ, σῶσον ἡμᾶς.

*По исполнѣніи же
антѣфона, пришѣдъ
діаконъ и стѡвъ на
обычномъ мѣстѣ и
поклонѣвся, глаголетъ:*

Malgranda litanio

Пѡки и пѡки мѣромъ Гѡсподу помѡлимся. Лѣкъ: Гѡсподи помѣлуй. Заступѣ, спасѣ, помѣлуй и сохрани нѡсъ Бѡже, твоѡю благодѡтію.	Diakono: Ree kaj ree pace al la Sinjoro ni preĝu. Popolo: Sinjoro, kompatu. Diakono: Defendu, savu, kompatu kaj gardu nin, Dio, per Via graco.	Διάκονος: Ἔτι καὶ ἔτι, ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν. Χορὸς: Κύριε, ἐλέησον. Διάκονος: Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῆ σῆ χάριτι.
--	--	--

Лѹкѡ: Гѡсподи помѹлуй.
— Пресвятѹю, пречѹстѹю,
преблагословѣннѹю,
слѹвнѹю Владѹчицу нѹшу
Богорѡдицу и приснодѣву
Марѹю
со всѣми святѹми
помянѹше,
сѹми себѣ, и другѣ дрѹга,
и вѣсь живѡтѣ нѹшѣ
Христѹ Бѡгу предадѹмѣ.

Лѹкѡ: Тебѣ Гѡсподи.

*Μολϋτβα вторѹго
αντιφѡνα:*

Гѡсподи Бѡже нѹшѣ,
спасѹ лѹди твоѹ
и благословѹ достѡяніѣ
твоѣ,
исполнѣніѣ цѣркве твоѣѹ
сохранѹ,
освятѹ лѹбѹщѹя
благолѣпѣ дѡму твоѣгѡ:
тѣ тѣхѣ воспрослѹви
божѣственнѡю твоѣю сѹлою,
и не оставѹ нѹсѣ
упѡвѹющѹхѣ на тѣ.

Возглашенѣ:

Яко твоѹ держѹва,
и твоѣ ѣстѣ цѹрство
и сѹла и слѹва,
Отцѹ, и Сѹна, и Святѹго
Дѹха,
нынѣ и прѹсно, и во вѣки
вѣкѡвѣ.

Лѹкѡ: Амѹнь.

*И ποѣтсѹ подѡбнѣ отѣ
πρωτѣевѣ вторѹѹ
αντιφѡνѣ; δѹιακѡνѣ же
подѡбнѣ творѹмѣтѣ, яκѡже υ
вѣ πѣρвоϋ молϋτβѣ. [Ψαλ.
ρ̄με]*

< Хвалѹ, душѣ моѹ, Гѡспода.

Восхвалѹ Гѡспода вѣ
живѡтѣ моѣмѣ,
поѹ Бѡгу моѣмѹ, дѡндеже

Popolo: Sinjoro, kompatu.

Diakono: La sanktegan, la
puregan,
la plejbenitan, gloran
Reĝinon nian,
la Dipatrinon kaj
Ĉiamvirgulinon Marian,
kun ĉiuj gesanktuloj
rememorinte,
nin mem, unu la alian
kaj tutan vivon nian
al Kristo Dio ni submetu.

Popolo: Al Vi, Sinjoro.

*La pastro mallaŭte diras la
preĝon de la dua antifono:*

Sinjoro nia Dio,
savu Vian popolon
kaj benu Vian heredon,
la plenecon de Via eklezio
gardu
kaj sanktigu tiujn,
kiuj amas la belornamon de
Via domo,
Vi ilin glorigu per Via dia
forto
kaj ne malatentu nin,
esperantojn je Vi,

Laŭte:

Ĉar Via estas potenco
kaj Via estas regno,
kaj forto, kaj gloro,
de la Patro, de la Filo kaj de
la Sankta Spirito,
nun kaj ĉiam kaj eterne.

Popolo: Amen.

La dua antifono [Ps 146]

Ĥoro: Gloru, ho mia animo,
la Eternulon.

Mi gloros la Eternulon en la
daŭro de mia tuta vivo,
Mi kantos al mia Dio tiel

Χορὸς: Κύριε, ἐλέησον.

Διάκονος: Τῆς παναγίας,
ἀχράντου,
ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου
δεσποίνης ἡμῶν,
Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου
Μαρίας,
μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων
μνημονεύσαντες,
ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους
καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν
Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθῶμεθα.

Χορὸς: Σοί, Κύριε.

Εὐχὴ Ἀντιφώνου Β´

Ἱερεὺς: Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν,
σῶσον τὸν λαόν σου
καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν
σου·
τὸ πλήρωμα τῆς Ἐκκλησίας σου
φύλαξον·
ἀγίασον τοὺς ἀγαπῶντας τὴν
εὐπρέπειαν τοῦ οἴκου σου·
σὺ αὐτοὺς ἀντιδόξασον τῇ θεϊκῇ
σου δυνάμει
καὶ μὴ ἐγκαταλίπῃς ἡμᾶς
τοὺς ἐλπίζοντάς ἐπὶ σέ.

Ὅτι σὸν τὸ κράτος
καὶ σοῦ ἔστιν ἡ βασιλεία
καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα,
τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ
τοῦ Ἁγίου Πνεύματος,
νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας
τῶν αἰῶνων.

Χορὸς: Ἀμήν.

Β´ Ἀντίφωνου καὶ ἐφύμνιον

Χορὸς: Αἶνει ἡ ψυχὴ μου τὸν
Κύριον·

αἰνέσω Κύριον ἐν τῇ ζωῇ μου,
ψαλῶ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω.

έσμη.	longe, kiel mi estos.	
> Не надѣйтесь на князи, на сыны чловѣчскія, въ нихже нѣсть спасенія.	< Ne fidu eminentulojn, homidon, kiu ne povas helpi.	μη πεποιθατε ἐπ' ἄρχοντας, ἐπὶ υἱοὺς ἀνθρώπων, οἷς οὐκ ἔστι σωτηρία.
< Изыдет дух его, и возвратится в землю свою:	> Eliras lia spirito, li reiras en sian teron;	ἐξελεύσεται τὸ πνεῦμα αὐτοῦ. καὶ ἐπιστρέψει εἰς τὴν γῆν αὐτοῦ·
в той день погибнут вся помышленія его.	Kaj en tiu tago neniigas ĉiuj liaj intencoj.	ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ ἀπολοῦνται πάντες οἱ διαλογισμοὶ αὐτοῦ.
> Блажен, еможу Бог Иаковль помощник его, упование его на Господа Бога своего.	< Bone estas al tiu, kies helpo estas la Dio de Jakobo, kiu esperas al la Eternulo, lia Dio,	μακάριος οὗ ὁ Θεὸς Ἰακώβ βοηθὸς αὐτοῦ, ἡ ἐλπίς αὐτοῦ ἐπὶ Κύριον τὸν Θεὸν αὐτοῦ
< Сотворшаго небо и землю, море и вся, яже в них.	> Kiu kreis la ĉielon kaj la teron, La maron, kaj ĉion, kio estas en ili,	τὸν ποιήσαντα τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν, τὴν θάλασσαν καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς·
> Хранящаго истину в век, творящаго суд обидимым, дающаго пищу алчущим.	< Kiu gardas la veron eterne; Kiu faras justecon al la prematoj, Donas panon al la malsataj.	τὸν φυλάσσοντα ἀλήθειαν εἰς τὸν αἰῶνα, ποιοῦντα κρῖμα τοῖς ἀδικουμένοις, διδόντα τροφὴν τοῖς πεινῶσι.
< Господь решит окованныя, Господь умудряет слепцы.	> La Eternulo liberigas la malliberulojn; La Eternulo malfermas la okulojn al la blinduloj;	Κύριος λύει πεπεδημένους, Κύριος σοφοὶ τυφλοῦς,
> Господь возводит низверженныя, Господь любит праведники.	< La Eternulo restarigas la kurbigitojn; La Eternulo amas la virtulojn;	Κύριος ἀνορθοῖ κατερραγμένους, Κύριος ἀγαπᾷ δικαίους,
< Господь хранит пришельцы, сира и вдову примет, и путь грешных погубит.	> La Eternulo gardas la enmigrintojn, Subtenas orfon kaj vidvinon; Sed la vojon de malvirtuloj Li pereigas.	Κύριος φυλάσσει τοὺς προσηλύτους· ὄρφανὸν καὶ χήραν ἀναλήψεται καὶ ὁδὸν ἀμαρτωλῶν ἀφανιεῖ.
> Воцарится Господь во век, Бог твой, Сионе, в род и род. (Слáva Отцѹ и Сыну и Святому Дѹху.) И нынѣ и прѣсно и во вѣки вѣковѣ. Аминь.	< La Eternulo reĝas eterne, Via Dio, ho Cion, por ĉiuj generacioj. (Gloro al la Patro kaj al la Filo kaj al la Sankta Spirito) nun kaj ĉiam kaj eterne. Amen.	βασιλεύσει Κύριος εἰς τὸν αἰῶνα, ὁ Θεός σου, Σιών, εἰς γενεὰν καὶ γενεάν. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι. Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εдинорόδний Сыне

La Solenaskita Filo

Єдинорóдный Сýне и Сло́ве
Бóжий,
Безсмéртень Сый,
и извóливый спасéнія
на́шего ráди воплотітисѧ
отъ Святѣя Богорóдицы
и Приснодѣвы Маріи,
непрелóжно
вочеловѣчивыйся;
распнѣйся же,
Христè Бóже,
смéртию смéръть попрáвый,
едѣнь Сый Святѣя Трóицы,
спрославля́емый Отцѹ и
Святóму Дýху,
спасѣ́ насъ.

Мáлая екте́нія

Діáконъ: Пáки и пáки
мíромъ Гóсподу помóлимся.

Лі́къ: Гóсподи помі́луй.
— Заступѣ, спасѣ́,
помі́луй и сохрани́ насъ
Бóже, твоєю́ благодáтію.

Лі́къ: Гóсподи помі́луй.
— Пресвятѹю, пречі́стую,
преблагословéнную,
слáвную Влады́чицу на́шу
Богорóдицу и приснодѣву
Марію

со всѣ́ми святѣ́ми
помяну́вше,
са́ми себѣ, и другъ дру́га,
и вѣсь живóтъ на́шь
Христѹ́ Бóгу преда́димъ.

Лі́къ: Тебѣ́ Гóсподи.

*Мо́лтва трéтіяго
анти́фона:*

Ї́же óбщѧ сѧ́, и соглáсныѧ
даровáвый на́мъ мо́лѣтвы,

ї́же и двѣ́мà или́ трéмъ
согласу́ющимся о і́мени
твоéмъ прошéнія подáти
обѣщáвый,
са́мъ и ны́нѣ рáбъ твои́хъ

Horo: Solenaskita Filo kaj
Vorto de Dio,
estante senmorta,
bonvole enkarniĝinta por
nia savo
el la sankta Dipatrino
kaj Ĉiamvirgulinino Maria,
senŝanĝe enhomiĝinte
kaj Vin lasinte krucumi,
ho Kristo Dio,
per morto morton Vi venkis;
estante Unu el la Sankta
Triunuo,
kunglorata kun la Patro kaj
la Sankta Spirito,
savu nin.

Malgranda litanio:

Diakono: Ree kaj ree
pace al la Sinjoro ni preĝu.

Popolo: Sinjoro, kompatu.
Diakono: Defendu, savu,
kompatu kaj gardu nin,
Dio, per Via graco.

Popolo: Sinjoro, kompatu.
Diakono: La sanktegan, la
puregan,
la plejbenitan, gloran
Reĝinon nian,
la Dipatrinon kaj
Ĉiamvirgulinon Marian,
kun ĉiuj gesanktuloj
rememorinte,
nin mem, unu la alian
kaj tutan vivon nian
al Kristo Dio, ni submetu.

Popolo: Al Vi, Sinjoro.

Preĝo de la tria antifono:

Vi, Kiu donacis al ni ĉi tiujn
komunajn kaj konsentajn
preĝojn

kaj promesis plenumi
petojn de du aŭ tri
konsentintoj en Via nomo,
ankaŭ nun la petojn de Viaj

Ὁ μονογενῆς Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ
Θεοῦ,
ἀθάνατος ὑπάρχων
καὶ καταδεξάμενος διὰ τὴν
ἡμετέραν σωτηρίαν,
σαρκωθῆναι ἐκ τῆς ἀγίας
Θεοτόκου
καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας,
ἀτρέπτως ἐνανθρωπήσας
σταυρωθεὶς τε,
Χριστὲ ὁ Θεός,
θανάτῳ θάνατον πατήσας,
εἷς ὢν τῆς ἀγίας Τριάδος,
συνδοξαζόμενος τῷ Πατρὶ καὶ
τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι,
σῶσον ἡμᾶς.

Διάκονος: Ἴτι καὶ ἔτι
ἐν εἰρήνῃ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Χορὸς: Κύριε, ἐλέησον.
Διάκονος: Ἀντιλαβοῦ, σῶσον,
ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς,
ὁ Θεός, τῆ σῆ χάριτι.

Χορὸς: Κύριε, ἐλέησον.
Διάκονος: Τῆς παναγίας,
ἀχράντου,
ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου
δεσποίνης ἡμῶν
Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου
Μαρίας,
μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων
μνημονεύσαντες,
ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους
καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν
Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθῶμεθα.
Χορὸς: Σοί, Κύριε.

Εὐχὴ Ἀντιφώνου Γ´

Ἱερεὺς: Ὁ τὰς κοινὰς ταύτας
καὶ συμφώνους ἡμῖν
χαρισάμενος προσευχάς,
ὁ καὶ δυσὶ καὶ τρισὶ
συμφωνοῦσιν ἐπὶ τῷ ὀνόματι
σου τὰς αἰτήσεις παρέχειν
ἐπαγγειλάμενος,
αὐτὸς καὶ νῦν τῶν δούλων σου

прошѣнія къ полѣзному
исполни,

подаѣ намъ и въ
настоящемъ вѣцѣ

познание твоѣя истины,
и въ будущемъ животоу
вѣчный даруя.

Возглашеніе:

Яко благъ и
человѣколюбецъ Богъ еси,
и тебѣ славу возсылаемъ,
Отцу, и Сыну, и Святому
Духу,
нынѣ и присно, и во вѣки
вѣковъ.

Лікъ: Амѣнь.

*Здѣ отверзуются двѣри на
малый входъ. Пѣваему
же третиюму антифону
отъ пѣвцѣвъ, или
блаженнамъ, аще есть
недѣля, егда приидутъ на
Слава: іерей и діаконъ,
ставше предъ святою
трапѣзою, творятъ
поклоны три.*

< Во Царствіи Твоёмъ
помяни насъ, Господи,
егда приидеши во Царствіи
Твоёмъ.

< Блажени нищии духомъ,

яко тѣхъ есть Царство
Небесное.

> Блажени плачущии,
яко тии утѣшатся.

< Блажени кротчии,

яко тии наследятъ зѣмлю.

> Блажени
алчущии и жаждущии
правды,

яко тии насытятся.

< Блажени милостивии,

яко тии помиловани будутъ.

> Блажени чистии сердцемъ,
яко тии Бога узрятъ.

sklavoj laŭ utilo plenumu,

donante al ni en ĉi epoko

komprenon pri Via vero
kaj en la estonta vivon
eternan donaconte,

Laŭte:

Pastro: Ĉar Dio bona kaj
homama estas Vi
kaj Vin ni gloras,
la Patron, la Filon kaj la
Sanktan Spiriton,

nun kaj ĉiam kaj eterne.

Popolo: Amen.

**La tria antifono,
«Feliĉaj» [Mt 5]:**

Ĥoro: En Via regno
memoru nin, Sinjoro,

kiam vi venos en vian
regnon.

< Feliĉaj estas la malriĉaj en
spirito,

ĉar ilia estas la regno de
la ĉielo.

> Feliĉaj estas la plorantaj,
ĉar ili konsoliĝos.

< Feliĉaj estas la humilaj,
ĉar ili heredos la teron.

> Feliĉaj estas tiuj,
kiuj malsatas kaj soifas
justecon,

ĉar ili satiĝos.

< Feliĉaj estas la
kompatemaj,

ĉar ili ricevos kompaton.

> Feliĉaj estas la kore puraj,
ĉar ili vidos Dion.

τὰ αἰτήματα πρὸς τὸ συμφέρον
πλήρωσον,

χορηγῶν ἡμῖν ἐν τῷ παρόντι
αἰῶνι

τὴν ἐπίγνωσιν τῆς σῆς ἀληθείας
καὶ ἐν τῷ μέλλοντι ζωὴν
αἰῶνιον χαριζόμενος.

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος
Θεὸς ὑπάρχεις

καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν
τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ
Ἁγίῳ Πνεύματι,

νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας
τῶν αἰώνων.

Χορὸς: Ἀμήν.

Οἱ Μακαρισμοὶ

Ἐν τῇ βασιλείᾳ σου μνησθητι
ἡμῶν Κυριε,

οταν ελθης εν τη βασιλεια σου.

Μακάριοι οἱ πτωχοὶ τῷ
πνεύματι,

ὅτι αὐτῶν ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν
οὐρανῶν.

μακάριοι οἱ πενθοῦντες,

ὅτι αὐτοὶ παρακληθήσονται.

μακάριοι οἱ πραεῖς,

ὅτι αὐτοὶ κληρονομήσουσιν τὴν
γῆν.

μακάριοι

οἱ πεινῶντες καὶ διψῶντες τὴν
δικαιοσύνην,

ὅτι αὐτοὶ χορτασθήσονται.

μακάριοι οἱ ἐλεήμονες,

ὅτι αὐτοὶ ἐλεηθήσονται.

μακάριοι οἱ καθαροὶ τῇ καρδίᾳ,

ὅτι αὐτοὶ τὸν Θεὸν ὄψονται.

чїны и вѣиства а̀нгель и
арх̀ангель
въ служѣнїе твоеѣ сл̀авы,
сотвори со вхѣдомъ н̀ашимъ
вхѣду святѣхъ а̀нгелѡвъ
бѣти,
сослужа́щихъ н̀амъ,
и сославослѡвѣщихъ твоѡ
бл̀агость.
Я̀ко подоба́етъ тебѣ вс̀ая
сл̀ава, чѣсть и поклонѣнїе,
Отцѣ, и Сѣну, и Святѡму
Дѣху,
нѣнѣ и прѣсно, и во вѣки
вѣкѡвъ.

*Μολίτвр̄ же
сконч̀авшеїся, гла̀блетъ
дїаконъ ко свящ̀еннику,
показу́яї къ востѡку
деснїцею, держя́ вкѣп̄ъ и
ор̀арь тремѣ пѣрсты:*

Благословї, владѣико,
святѣїй вхѣдъ.

*И иерѣй, благословля́я,
гла̀блетъ:*

Благословѣнъ вхѣдъ святѣхъ
твоїхъ,
всегд̀а, нѣнѣ и прѣсно, и во
вѣки вѣкѡвъ.

*Посѣмъ дїаконъ пода́етъ
ев̀ангелїе свящ̀еннику и
целѣетъ иерѣй̄ евангелїе.
Испѡлньшуся же
конѣчному тропарѣ,
вхѣдитъ дїаконъ посредѣ,
и ставъ предъ иерѣемъ
возвыша́етъ м̀ало рѣцъ, и
показу́яї святѡе евангелїе,
гла̀блетъ велегласно:*

Премѣдрость, прѡсти.

*Таже поклонївсѣя, самъ же
и иерѣй̄ созда̀и егд̀, вхѣдитъ
во святѣїй олтарь: и
дїаконъ ѡбо полага́етъ
святѡе евангелїе на
святѣїй трапѣзъ.*

Пѣвцы̄ же поѡтъ:

Прїидїте, поклонїмся

legiojn kaj armeojn da
anĝeloj kaj ĉefanĝeloj
por servado al Via gloro;
faru, ke kun nia eniro
okazu eniro de sanktaj
anĝeloj,
kunservantaj kun ni
kaj kunglorantaj Vian
bonecon.

Ĉar al Vi sola konvenas ĉiaj
gloro, honoro kaj adoro,
al la Patro kaj la Filo kaj la
Sankta Spirito,

nun kaj ĉiam kaj eterne.

Amen.

Diakono: Benu, estro, la
sanktan eniron.

Pastro: Benata estu la
eniro de viaj sanktuloj,
Sinjoro, ĉiam, nun kaj
eterne.

*La diakono prezentas la
evangelion al la pastro, kaj
tiu ĝin kisas. Post la fino de
la 3a antifono la diakono
levetas la evangelion por
ĝin vidigi kaj proklamas:*

Diakono: Saĝeco! Rekte
staru!

*Sin klininte, la diakono
eniras la altarejon tra la
reĝa pordo, sekvate de la
pastro; la diakono metas la
evangelion sur la altaron.*

La ĥoro dume kantas:

Ni venu kaj kliniĝu

τάγματα καὶ στρατιάς ἀγγέλων
καὶ ἀρχαγγέλων

εἰς λειτουργίαν τῆς σῆς δόξης,
ποίησον σὺν τῇ εἰσόδῳ ἡμῶν
εἴσοδον ἁγίων ἀγγέλων
γενέσθαι,

συλλειτουργούντων ἡμῖν
καὶ συνδοξολογούντων τὴν σὴν
ἀγαθότητα.

Ὅτι πρέπει σοὶ πᾶσα δόξα, τιμὴ
καὶ προσκύνησις,

τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ
Ἁγίῳ Πνεύματι,

νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας
τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Διάκονος: Εὐλόγησον,
δέσποτα, τὴν ἁγίαν εἴσοδον.

Ἱερεὺς: Εὐλογημένη ἡ εἴσοδος
τῶν ἁγίων σου·

πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Διάκονος: Σοφία! Ὁρθοί!

Χορὸς: Δεῦτε προσκυνήσωμεν

и припадѣмъ ко Христѹ.
Спаси ны Сыне божій,
во святѣхъ дѣвѣнь сѣй,
поющыя ти, аллилуїа.
(едіножды)

Аще же недѣля:

Воскресій изъ мѣртвыхъ,
поющыя ти, аллилуїа.
(едіножды)

Таже, обѣчныя тропарѹ.

Іерѣй же глаголетъ
молѣтву сїю:

Моли́тва трисвята́го
пѣнія:

Бо́же святѣй,
и́же во святѣхъ почива́яй,
трисвяты́мъ гла́сомъ отъ
серафи́мовъ воспѣва́емый
и отъ херуви́мовъ
славослѣвимый,
и отъ всякія небѣсныя сілы
покланя́емый,
и́же отъ небытія во е́же
быти приведе́й всяческа́я,
созда́вый чело́вѣка по
обра́зу твоему́ и по подо́бію,
и всякимъ твои́мъ
дарова́ніемъ украси́вый,
да́й прося́щему
прему́дрость и ра́зумъ,
и не презира́яй
согрѣша́ющаго,
но полага́яй на спасе́ніе
покая́ніе,
сподо́бивый насъ,
смирѣнныхъ и
недостѣйныхъ ра́бъ твои́хъ,
и въ часъ се́й ста́ти предъ
сла́вою
свята́го твоегò
же́ртвенника,
и до́лжное тебѣ́ поклонѣ́ніе
и славослѣ́віе прино́сити:
са́мъ, Влады́ко,
приими́ и отъ у́сть насъ
грѣшныхъ

kaj teren falu antaŭ Kristo.
Savu nin, ho Filo de Dio,
en la sanktuloj mirinda,
kantantojn al Vi: Haleluja.

Himnetoj laŭ la regularo.

La Trisankta kanto

La pastro mallaŭte preĝas:

Ho Dio sankta,
en la sankteco loĝanta,
per trisankta kantado de la
serafoj himnata,
de la keruboj glorata,
kaj de ĉiuj ĉielaj fortoj
honorata;
el neesto en estadon ĉion
kondukinta;
la homon laŭ Via bildo kaj
similo kreinta,
kaj per ĉiaj Viaj donacoj
ornaminta;
al petanto donanta saĝon
kaj prudenton;
pekulon ne ignoranta,
sed malfermanta penton
por saviĝo;
indiginta nin,
Viajn humilajn kaj neindajn
sklavojn,
nun stari antaŭ la gloro
de Via sankta altaro
kaj oferi al Vi decan
adoradon kaj gloradon
- Mem, Mastro,
akceptu el niaj pekulaj
buŝoj

καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ.
Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ,
ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν,
ψάλλοντάς σοι ἀλληλουΐα.

*Μετὰ τὰ Ἀπολυτίκια καὶ τὸ
Κοντάκιον.*

Διάκονος: Τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

Χορὸς: Κύριε, ἐλέησον.

Ἰερεὺς: Ὁ Θεὸς ὁ ἅγιος,
ὁ ἐν ἀγίοις ἀναπαυόμενος,
ὁ τρισαγίῳ φωνῇ ὑπὸ τῶν
Σεραφεῖμ ἀνυμνούμενος
καὶ ὑπὸ τῶν χερουβείμ
δοξολογούμενος
καὶ ὑπὸ πάσης ἐπουρανοῦ
δυνάμεως προσκυνούμενος·
ὁ ἐκ τοῦ μὴ ὄντος εἰς τὸ εἶναι
παραγαγὼν τὰ σύμπαντα·
ὁ κτίσας τὸν ἄνθρωπον κατ'
εἰκόνα σὴν
καὶ ὁμοίωσιν καὶ παντί σου
χαρίσματι κατακοσμήσας·
ὁ διδοὺς αἰτοῦντι σοφίαν καὶ
σύνεσιν
καὶ μὴ παρορῶν ἀμαρτάνοντα·
ὁ καταξιώσας ἡμᾶς τοὺς
ταπεινοὺς
καὶ ἀναξίους δούλους σου
καὶ ἐν τῇ ὥρᾳ ταύτῃ στῆναι
κατενώπιον τῆς δόξης
τοῦ ἁγίου σου θυσιαστηρίου
καὶ τὴν ὀφειλομένην σοι
προσκύνησιν καὶ δοξολογίαν
προσάγειν·
αὐτός, Δέσποτα,
πρόσδεξαι καὶ ἐκ στόματος
ἡμῶν

трисвятыю пѣснь,	la Trisanktan himnon,	τῶν ἁμαρτωλῶν τὸν Τρισάγιον Ὕμνον
и посѣти ны блáгостію твоёю,	kaj vizitu nin per Via graco;	καὶ ἐπίσκεψαι ἡμᾶς ἐν τῇ χρηστότητί σου·
прости намъ всякое согрѣшеніе	pardonu al ni ĉian pekon	συγχώρησον ἡμῖν πᾶν πλημμέλημα
вольное же и невольное,	volan kaj nevolan;	ἐκούσιόν τε καὶ ἀκούσιον·
освяти наша дýшы и тѣлесà,	sanktigu niajn animojn kaj korpojn,	ἀγίασον ἡμῶν τὰς ψυχὰς καὶ τὰ σῶματα·
и дáждь намъ въ преподóбїи служїти тебѣ	kaj donu al ni pie Vin servi	καὶ δὸς ἡμῖν ἐν ὁσιότητι λατρεύειν σοι
вся днї животà нашего,	dum ĉiuj tagoj de nia vivo	πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς ἡμῶν·
молїтвами святыя Богородицы,	pro la preĝoj de la Sankta Dipatrino	πρεσβείαις τῆς ἁγίας Θεοτόκου
и всѣхъ святыхъ,	kaj de ĉiuj sanktuloj,	καὶ πάντων τῶν Ἁγίων,
отъ вѣка тебѣ благоугодившихъ.	ekde la pratempo sukcesintaj al Vi plaĉi.	τῶν ἀπ' αἰῶνός σοι εὐαρεστησάντων.

Diakono: Al la Sinjoro ni preĝu.

Popolo: Sinjoro, kompatu.

*Егда же прїидутъ въ послѣднїй тропарь, глаголетъ **дїаконъ** ко іереею, приклóнь вкүпнѣ главу, и орарь въ руцѣ держя тремѹ персты:*

Благословї, владыко, время трисвятаго.

Іерей же, знаменуя егò, глаголетъ:

Яко святъ еси Бóже нашъ,

и тебѣ славу возсылаемъ,

Отцѹ, и Сыну, и Святому Дýху,

нынѣ и прїсно.

*Скончавшуся же тропарю, приходитъ **дїаконъ** блїзъ святыихъ дверїй, и навòдя ораремъ, первѣе ўбо ко ікóннѣ Христóвѣ глаголетъ:*

Гòсподи, спасї благочестївыя, и услыши ны.

Тáже навòдитъ, глаголя ко внѣ стоящымъ велегласно:

Diakono: Benu, estro, la tempon de la Trisankta.

*La **pastro**, krucosignante la diakonon:*

Ĉar Vi estas sankta, nia Dio,

kaj Vin ni gloras,

Patro, Filo kaj Sankta Spirito,

nun kaj ĉiam ...

En la Rusa eklezio oni kutimas aldoni ankaŭ jenan preĝeton:

Diakono: Sinjoro, savu la piulojn, kaj aŭdu nin.

Popolo: Sinjoro, savu la piulojn, kaj aŭdu nin.

La diakono sin turnas al la popolo kaj levas sian stolon:

Εὐλόγησον, δέσποτα, τὸν καιρὸν τοῦ Τρισαγίου.

Καὶ ὁ ἱερεὺς, σφραγίζων αὐτόν, ἐκφωνεῖ·

Ὅτι ἅγιος εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν

καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν,

τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Ἁγίῳ

Πνεύματι,

νῦν καὶ ἀεὶ

И во вѣки вѣковъ.

Лѣкъ: Амѣнь.

*Пъвѣему же трисвятѣму,
глаголютъ и сѣми, **іерѣѣ**
же и **діаконъ**, трисвятѣе;
творяще вкупъ и поклѣны
трѣ предъ святѣю
трапѣзою.*

Святѣй Бѣже,
Святѣй Крѣпкѣй,
Святѣй Безсмѣртнѣй,
помѣлуй насъ. (*Трѣжды*)
(Слѣва Отцѣ
и Сѣну
и Святѣму Дѣху.)

И нынѣ и прѣсно и во вѣки
вѣковъ.

Амѣнь.)

Святѣй Безсмѣртнѣй,
помѣлуй насъ.

Святѣй Бѣже,
Святѣй Крѣпкѣй,
Святѣй Безсмѣртнѣй,
помѣлуй насъ.

*Тѣже глаголетъ **діаконъ**
ко іерѣю:*

Повелѣй, владѣико.

*И отходѣта къ гѣрнему
мѣсту; и **іерѣѣ** отходѣ
глаголетъ:*

Благословѣнъ грядѣй во
имѣ Господне.

Діаконъ: Благословѣй,
владѣико, гѣрнѣй престѣлъ.

Іерѣѣ: Благословѣнъ еси
на престѣлѣ слѣвы царствѣя
твоегѣ,
сѣдѣй на херувѣмѣхъ,
всегдѣ,
нынѣ и прѣсно, и во вѣки
вѣковъ.

*(Вѣдѣтельно, яко
священнику не подобѣетъ
на гѣрнее мѣсто*

Diakono: ... kaj eterne.

Popolo: Amen.

*La pastro kaj la diakono,
kunkantante kun ĉiuj la
Trisanktan, trifoje sin
klinas antaŭ la altaro:*

Sankta Dio,
sankta forta,
sankta senmorta,
kompatu nin. (*Trifojе*)
(Gloro al la Patro,
Filo

kaj Sankta
Spirito nun kaj ĉiam kaj
eterne.

Amen.)

Sankta senmorta, kompatu
nin.

Sankta Dio,
sankta forta,
sankta senmorta,
kompatu nin.

*La klerikoj, sin klininte
antaŭ la altaro, iras al la
altejo:*

Diakono: Ordonu, estro.

Pastro: Estu benata tiu, kiu
venas en la nomo de la
Eternulo. [Ps 118:26]

*La **diakono**, almontrante la
altejon:*

Benu, estro, la altan tronon.

Pastro: Benata estas Vi
sur la trono de Via regno,
sidanta sur la keruboj,
en ĉiuj tempoj,
nun kaj ĉiam kaj eterne.

Legoj:

καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰῶνων.

Χορὸς: Ἀμήν.

Ο Τρισάγιος Ὑμνος

Ἅγιος ὁ Θεός,
ἅγιος Ἴσχυρός,
ἅγιος Ἀθάνατος·
ἐλέησον ἡμᾶς. (*Τρίς*)
Δόξα Πατρὶ
καὶ Υἱῷ

καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι·
καὶ νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

Ἀμήν.

Ἅγιος ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἅγιος ὁ Θεός,
ἅγιος Ἴσχυρός,
ἅγιος Ἀθάνατος·
ἐλέησον ἡμᾶς.

Κέλευσον, δέσποτα.

Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν
ὀνόματι Κυρίου.

Εὐλόησον, δέσποτα, τὴν ἄνω
καθέδραν.

Εὐλογημένος εἶ
ἐπὶ θρόνου δόξης τῆς βασιλείας
σου,
ὁ καθήμενος ἐπὶ τῶν Χερουβίμ,
πάντοτε,
νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας
τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

Ἀναγνώσματα

восходи́ти, ниже́ съдѣ́ти
на не́мъ: но съдѣ́ти во
странѣ́ го́рняго престо́ла,
изъ ю́жныя страны.)

И по исполне́ни
трисвята́го, **διάκονъ**,
прише́дъ предъ святы́я
двѣри, глаго́летъ:

Вѣнне́мъ.

Ἱερέυ: Мѣръ всѣ́мъ.

Чтѣ́цъ: И дѹхови твоѣ́мъ.

Діа́конъ: Преме́дрость.

И **чтѣ́цъ**, прокі́менъ,
ψαλόμъ Даві́довъ.

Діа́конъ: Преме́дрость.

Чтѣ́цъ: Дѣ́яній святы́хъ
апо́столя чтене́е. (Илѹ:
Собо́рнаго послана́я
Іа́ковля, илѹ Петро́ва чтене́е.
Илѹ: Къ рѣ́млянѣ́мъ, илѹ Къ
кори́нѣяно́мъ, илѹ Къ
галата́мъ послана́я свята́го
апо́столя Па́вла чтене́е.)

Діа́конъ: Вѣнне́мъ.

Апо́столю же́ что́му,
διάκονъ пріе́мъ кади́льницу
и ѡ́νμιάμъ, прихо́дитъ къ
свяще́ннику, и пріе́мъ
благослове́ніе отъ него́,
кади́тъ святу́ю трапѣ́зу
ѡ́крестъ, и олта́рь вѣ́сь, и
свяще́нника.

Апо́столю же́ испо́лньшуся,
глаго́летъ **Ἱερέυ:**

Мѣръ тѣ́.

Чтѣ́цъ: И Дѹхови твоѣ́мъ.

Діа́конъ: Преме́дрость.

Чтѣ́цъ: Аллилу́ія.

Ἱερέυ же́, сто́я предъ
свято́ю трапѣ́зою,
глаго́летъ моли́тву сиѹ.

Моли́тва прѣ́жде

Diakono: Ni atentu.

Pastro: Pacon al ĉiuj.

Legisto: Kaj al via spirito.

Diakono: Saĝeco.

Legisto: Prokimenon,
modalo... (proklamas la
prokimenon kun ĝiaj
versoj)

Ĥoro: (Kantas la
prokimenon 2½ da fojoj)

Diakono: Saĝeco.

Legisto: Legaĵo el la Agoj
de la sanktaj apostoloj (aŭ
el la Epistolo ĝenerala de
Jakobo aŭ el la epistolo Al
la galatoj de la sankta
apostolo Paŭlo ktp).

Diakono: Ni atentu.

**Legado de la
Apostollibro.**

Pastro: Pacon al vi, legisto.

Legisto: Kaj al via spirito.

Diakono: Saĝeco.

Legisto: Haleluja, modalo
... (kaj proklamas la versojn
de haleluja)

Popolo: Haleluja (trifoje
post ĉiu verso).

La **pastro**, starante antaŭ
la altaro, mallaŭte diras ĉi
tiun preĝon:

La preĝo antaŭevangelia

Διάκονος: Πρόσχωμεν.

(**Ἱερεὺς:** Εἰρήνη πᾶσι.

Χορὸς: Καὶ τῷ πνεύματί σου.)

Διάκονος: Σοφία.

Ὁ Αναγνώστης ἀναγινώσκει
ἐμμελῶς τὴν ἀποστολικὴν
περικοπὴν.

Διάκονος: Πρόσχωμεν.

Ἱερεὺς: Εἰρήνη σοι τῷ
ἀναγινώσκοντι.

Χορὸς: Ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα,
ἀλληλούϊα.

Διάκονος: Τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

εὐαγγέλια:

Возсіяй въ сердцахъ
нашихъ.

Человѣколюбче Владыко,
твоего богоразумія
нетлѣнный свѣтъ,

и мысленныя наши отвѣрзи
очи,

во евангелскихъ твоихъ
проповѣданій разумѣние:

вложи въ насъ и страхъ
блаженныхъ твоихъ
заповѣдей,

да плотскія похоти вся
поправше,

духовное житѣльство
прѣидемъ,

вся, яже ко благоугождѣнію
твоему, и мудрствующе и
дѣюще.

Ты бо еси просвѣщеніе душъ
и тѣлесъ нашихъ,

Христѣ Боже:

и тебѣ славу возсылаемъ,
со безначальнымъ твоимъ
Отцемъ,

и пресвятѣмъ и благѣмъ и
животворящимъ твоимъ
Духомъ,

нынѣ и присно, и во вѣки
вѣковъ,

амѣнь.

*Διάκονъ же, кадільницу
отложивъ на обычное
мѣсто, приходитъ къ
священнику, и подклонивъ
ему главѹ свою, держя и
ораръ со святѣмъ
евангеліемъ крайними
пѣрсты, сирѣчь, во ономъ
мѣстѣ святія трапѣзы,
глаголетъ:*

Благослови, владыко,

благовѣстителя
святѣго апостола

и евангелиста, имярѣкъ.

*Ιερέυ, знаменуя егѠ,
глаголетъ:*

Pastro: Briligu en niaj
koroj,

ho Homamanto, Sinjoro,
Vian puran lumon de
Diekkono

kaj malfermu niajn mensajn
okulojn,

por ke ni komprenu Vian
evangelian predikon,

metu en nin timon pri Viaj
feliĉigaj ordonoj,

por ke ni, venkinte ĉiujn
korpajn dezirojn,

trairu la spiritan vivon,

pensante kaj farante nur la
al Vi plaĉan.

Ĉar Vi estas lumigo de niaj
animoj kaj koroj,

Kristo, nia Dio,

kaj Vin ni gloras

kun Via senkomenca Patro

kaj Via sanktega, bona kaj
viviga Spirito,

nun kaj ĉiam kaj eterne.

Amen.

Diakono: Benu, estro,
min la evangeliontan
laŭ la sankta glora apostolo
kaj evangeliisto NN.

*La pastro, krucosignante
la diakonon:*

Ιερεύς: Ἐλλαμψον ἐν ταῖς
καρδίαις ἡμῶν,

φιλόανθρωπε Δέσποτα,
τὸ τῆς σῆς θεογνωσίας
ἀκήρατον φῶς

καὶ τοὺς τῆς διανοίας ἡμῶν
διάνοιξον ὀφθαλμοὺς

εἰς τὴν τῶν εὐαγγελικῶν σου
κηρυγμάτων κατανόησιν.

Ἐνθεὸς ἡμῖν καὶ τὸν τῶν
μακαρίων σου ἐντολῶν φόβον,

ἵνα τὰς σαρκικὰς ἐπιθυμίας
πάσας

καταπατήσαντες πνευματικῆν
πολιτείαν μετέλθωμεν,

πάντα τὰ πρὸς εὐαρέστησιν τὴν
σὴν καὶ φρονοῦντες καὶ
πράττοντες.

Σὺ γὰρ εἶ ὁ φωτισμὸς τῶν
ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν,

Χριστὲ ὁ Θεός,

καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν,

σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ

καὶ τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ
ζωοποιῷ σου Πνεύματι,

νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας
τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Διάκονος: Εὐλόγησον,
δέσποτα,
τὸν εὐαγγελιστὴν
τοῦ ἁγίου Ἀποστόλου
καὶ Εὐαγγελιστοῦ τοῦδε
(Ματθαίου, ἢ Μάρκου, ἢ Λουκᾶ,
ἢ Ἰωάννου).

Богъ, молитвами сѣятаго,
славнаго, всехвального
апостола и евангелиста,
имярекъ,

да дасть тебѣ глаголь
благовѣствующему силою
многую,

во исполненіе евангеліа
возлюбленнаго Сына своего,
Господа нашего Исуса
Христа.

*И подаѣтъ емѹ святѡе
евангеліе.*

Діаконъ: Амѣнь

*и поклонѣвся святѡму
евангелію, вѡзметъ ѣ, и
изшѣдъ святѹми двѣрьми,
предходящымъ емѹ
лампадамъ, прихѡдитъ и
стоѣтъ на амвѡнѣ, илѹ на
учинѣнномъ мѣстѣ.*

Иерѣѹ же, стоя предъ
святѡю трапѣзою и зря къ
западу, возглашѣетъ:

Премѹдрость, прѡсти,
услышимъ сѣятаго
евангеліа.

Тѣже: Мѣръ всѣмъ.

Людѣ: И Дѹхови твоѣмѹ.

Діаконъ: Отъ имярекъ
сѣятаго евангеліа чтѣніе.

Лѹкъ: Слава тебѣ Господи,
слава тебѣ.

Иерѣѹ: Вѡнмемъ.

*Аще же сѹтъ двѣ діакѡна,
то едѣнъ да глаголетъ:*

Премѹдрость, прѡсти.

Тѣже, и: Вѡнмемъ.

*Исполнившуся евангелію,
глаголетъ **иерѣѹ:***

Мѣръ тѣи благовѣствующему.

Лѹкъ: Слава тебѣ Господи,
слава тебѣ.

*И отшѣдъ **діаконъ** даже*

Pro la preĝoj de la sankta
glora apostolo kaj
evangeliisto NN,

Dio donu al vi parolon
por evangeliu kun granda
forto,

por plenumiĝo de la
Evangelio

de Lia amata Filo,

Sinjoro nia Jesuo Kristo.

*La **pastro** transdonas la
evangelion al la diakono:*

Diakono: Amen. (Amen.
Amen. Estu al mi laŭ via
diro.)

*La diakono eliras tra la
reĝa pordo kaj venas al la
ambono aŭ alia instrucela
loko.*

Dua diakono aŭ la pastro:

Saĝeco; ni staru rekte kaj
aŭskultu la sanktan
evangelion.

Pastro: Pacon al ĉiuj!

Popolo: Kaj al via spirito.

Diakono: Legaĵo el la
sankta evangelio laŭ NN.

Pastro: Ni atentu.

*Se estas du diakonoj, unu
el ili diras:*

Saĝeco; ni staru rekte.

La dua diakono: Ni
atentu.

*La diakono voĉlegas la
tagan perikoron, post kio la
pastro lin benas:*

Pastro: Pacon al vi,
evangelianto!

Popolo: Gloron al Vi,
Sinjoro, gloron al Vi.

La diakono revenas en la

Иерѣѹс: Ὁ Θεὸς διὰ πρεσβειῶν
τοῦ ἁγίου, ἐνδόξου Ἀποστόλου
καὶ Εὐαγγελιστοῦ τοῦδε,

δώη σοι ῥῆμα

τῷ εὐαγγελιζομένῳ δυνάμει
πολλῇ,

εἰς ἐκπλήρωσιν τοῦ Εὐαγγελίου

τοῦ ἀγαπητοῦ Τιοῦ αὐτοῦ,

Κυρίου δὲ ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Иерѣѹс: Σοφία. Ὁρθοί!
Ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου
Εὐαγγελίου.

Εἰρήνη πᾶσι.

Χορὸс: Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Διάκѡνος: Ἐκ τοῦ κατὰ (τοῦ
δεῖνος) ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ
ἀνάγνωσμα.

Иерѣѹс: Πρόσχωμεν!

*Ὁ Διάκѡνος ἀναγινώσκει
ἐμμελῶς τὴν περικοπὴν τοῦ
ἁγίου Εὐαγγελίου.*

Иерѣѹс: + Εἰρήνη σοι τῷ
εὐαγγελιζομένῳ.

Χορὸс: Δόξα σοι, Κύριε· δόξα
σοι.

до святѣихъ дверѣй,
отдаётъ святѣе евангеліе
священнику, и
затворяются наку святѣя
двѣри.

Ектения сугубая

Діаконъ, ставъ на
обычномъ мѣстѣ,
начинаетъ сѣце:

Діаконъ: Рцѣмъ всѣи отъ
всея души,
и отъ всегò помышленія
нашего рцѣмъ.

Лѣкъ: Гòсподи помѣлуй.

Діаконъ: Гòсподи
вседержителю,
Бòже отѣць нашихъ,
мòлимъ ти ся, услыши и
помѣлуй.

Лѣкъ: Гòсподи помѣлуй.

Діаконъ: Помѣлуй насъ
Бòже,
по величѣй мѣлости твоѣй,
мòлимъ ти ся, услыши и
помѣлуй.

Лѣкъ: Гòсподи помѣлуй
(трѣжды)

— Ещѣ мòлимся о великомъ
господѣнѣ и отцѣ нашемъ
святѣйшемъ патріархѣ
имярѣкъ,
и о господѣнѣ нашемъ
преосвященнѣйшемъ
митрополѣтѣ (или
[архі]єпископѣ) имярѣкъ,
и всѣй во Христѣ брати
нашей.

Лѣкъ: Гòсподи помѣлуй.
(Трѣжды)

— Ещѣ мòлимся о
богохранѣмѣй странѣ
нашей,
властѣхъ и воинствѣ ея,
да тѣхое и безмòлвное житіе
поживѣмъ
во всякомъ благочѣстїи и

altarejon per la reĝa pordo
kaj redonas la evangelion al
la pastro. La reĝa pordo
refermiĝas.

La insista litanio

La diakono eliras el la
altarejo sur sian kutiman
lokon antaŭ la reĝa pordo
kaj sin turnas al la altaro.

Diakono: Diru ni ĉiuj el
tuta nia animo
kaj el tuta nia menso, diru
ni:

Popolo: Sinjoro, kompatu
(3-foje).

Diakono: Sinjoro Ĉiorova,
Dio de niaj patroj,
ni preĝas al Vi, aŭdu kaj
kompatu.

Popolo: Sinjoro, kompatu
(3-foje).

Diakono: Korfavoru nin,
Dio,
laŭ Via granda
kompatemeco,
ni preĝas al Vi, aŭdu kaj
kompatu.

Popolo: Sinjoro, kompatu
(3-foje).

Diakono: Ankoraŭ preĝas
ni pri nia patriarko
(metropolitano, ĉefepiskopo)
NN (la ekleziestro),

pri ĉiuj estroj de la
ortodoksaj eklezioj

kaj pri nia episkopo NN.

Popolo: Sinjoro, kompatu
(3-foje).

Ἐκτενὴς Δέησις

Διάκονος: Εἵπωμεν πάντες ἐξ
ὅλης τῆς ψυχῆς
καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν·
εἵπωμεν.

Χορὸς: Κύριε, ἐλέησον· (Τρίς)

Διάκονος: Κύριε παντοκράτορ,
ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν,
δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ
ἐλέησον.

Χορὸς: Κύριε, ἐλέησον·

Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός,
κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου·

δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ
ἐλέησον.

Χορὸς: Κύριε, ἐλέησον· (Τρίς)

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν
καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ
ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν...

καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν
ἀδελφότητος.

чистотѣ.

Лѹкъ: Гѡсподи помѣлуй.
(Трѣжды)

— Ещѣ мѡлимся о брѣтѣяхъ
нѡшихъ,

святѣнницѣхъ,
святенноμονѣсѣхъ,

и всѣмъ во Христѣ брѣтствѣ
нѡшемъ.

Лѹкъ: Гѡсподи помѣлуй.
(Трѣжды)

— Ещѣ мѡлимся

о блажѣнныхъ и
приснопѡмятныхъ,
святѣйшихъ патрѣрсѣхъ
правослѡвныхъ,

и создѣтелехъ святѡго храма
сегѡ

(ѡще во обѣтели: святѣя
обѣтели сеѣ)

и о всѣхъ преждепочѣвшихъ
отцѣхъ и брѣтѣяхъ, здѣ
лежѣщихъ и повсюду
правослѡвныхъ.

Лѹкъ: Гѡсподи помѣлуй.
(Трѣжды)

— Ещѣ мѡлимся

Diakono: Ankoraŭ preĝas
ni

pri la presbiteroj, diakonoj,
gemonahoj

kaj tuta nia frataro en
Kristo.

Popolo: Sinjoro, kompatu
(3-foje).

Diakono: Ankoraŭ preĝas
ni

pri kompato, paco, sano,
savo,

malŝarĝo kaj absolvo de
pekoj

de la Diaj sklavoj,

de ĉiuj piaj kaj ortodoksaj
kristanoj,

loĝantaj kaj ĉeestantaj en
tiu ĉi urbo

kaj en la tuta mondo.

Popolo: Sinjoro, kompatu
(3-foje).

Diakono: Ankoraŭ preĝas
ni

pri forpasintaj konstruintoj
de ĉi tiu sankta domo,

niaj patroj kaj ĉiuj
forpasintaj gefratoj.

Popolo: Sinjoro, kompatu
(3-foje).

Diakono: Ankoraŭ preĝas
ni

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν
ἡμῶν,

τῶν ἱερέων, ἱερομονάχων
διακόνων, ἱεροδιακόνων καὶ
μοναχῶν,

καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν
ἀδελφότητος.

Ἐτι δεόμεθα

ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης,
ὑγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως,
συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν
ἁμαρτιῶν

τῶν δούλων σου,

πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ
ὀρθοδόξων χριστιανῶν,

τῶν κατοικούντων καὶ
παρεπιδημούντων ἐν τῇ πόλει

καὶ τῇ ἐνορίᾳ ταύτῃ,

τῶν ἐπιτρόπων καὶ
συνδρομητῶν τῆς ἀγίας
Ἐκκλησίας ταύτης, σὺν ταῖς
γυναίξιν καὶ τοῖς τέκνοις αὐτῶν.

Ἐτι δεόμεθα

ὑπὲρ τῶν μακαρίων καὶ
ἀειμνήστων κτιτόρων τῆς ἀγίας
Ἐκκλησίας ταύτης

καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν
προαναπαυσασμένων πατέρων
καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε
εὐσεβῶς κειμένων καὶ τῶν
ἀπανταχοῦ ὀρθοδόξων.

Ἐτι δεόμεθα

о плодоносящихъ и
добродѣющихъ

во святѣмъ и всечестнѣмъ
храмѣ сѣмъ, труждающихся,
поющихъ

и предстоящихъ людехъ,

ожидающихъ отъ тебѣ
великія и богатыя милости.

Лѹкъ: Господи помилуй.
(Трижды)

**Моли́тва прилѣжнаго
моле́нія:**

Господи Бо́же нашъ,

прилѣжное сие моле́ние
прими отъ твоихъ рабъ,

и помилуй насъ

по множеству милости
твоея,

и щедроты твоѣ низпосли на
ны,

и на всѣ люди твоѣ,
чающихъ отъ тебѣ богатыя
милости.

Возглаше́ние:

Яко милостивъ и
человѣколюбецъ Бо́гъ еси,
и тебѣ славу возсылаемъ,

Отцу, и Сыну, и Святому
Духу,

нынѣ и присно, и во вѣки
вѣковъ.

Лѹкъ: Аминь.

*Аще ли будетъ о усопшихъ
приноше́ние, **діаконъ** илѹ
іерей глаголетъ ектенію
сію:*

Помилуй насъ Бо́же, по
величїи милости твоѣи,
молимъ ти ся, услыши и
помилуй.

Лѹкъ: Господи помилуй.
(Трижды)

Еще молимся о упокоѣніи
душъ усопшихъ рабовъ
божихъ, *имярекъ*, и о еже
простїтися имъ всякому
прегрѣше́нію, вольному же
и невольному.

pri fruktoportantoj,
bonfarantoj

kaj ĉiuj, kiuj laboradas kaj
kantas en ĉi tiu kirko,

kaj pri la tuta popolo ĉi tie
ĉeestanta

kaj atendanta vian riĉan
korfavoron.

Popolo: Sinjoro, kompatu
(3-foje).

**La pastro mallaŭte diras la
preĝon de insista petado:**

Sinjoro, nia Dio,

tiun ĉi fervoran preĝon
akceptu de Viaj sklavoj

kaj korfavoru nin

laŭ Via granda boneco,

kaj Viajn favoraĵojn
subsendu sur nin

kaj sur la tutan popolon,
atendantan de Vi grandan
kaj riĉan kompatemecon.

Laŭte:

Pastro: Ĉar Vi estas
korfavora kaj homama Dio
kaj Vin ni gloras,

Patro, Filo kaj Sankta
Spirito,

nun kaj ĉiam kaj eterne.

Popolo: Amen.

ὕπερ τῶν καρποφορούντων καὶ
καλλιεργούντων

ἐν τῷ ἁγίῳ καὶ πανσέπτῳ ναῷ
τούτῳ, κοπιώντων, ψαλλόντων

καὶ ὑπερ τοῦ περιεστῶτος λαοῦ,

τῶν ἀπεκδεχομένων τὸ παρὰ
σοῦ μέγα καὶ πλοῦσιον ἔλεος.

Ἱερεὺς: Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν,

τὴν ἐκτενῆ ταύτην ἱκεσίαν
πρόσδεξαι παρὰ τῶν σῶν
δούλων,

καὶ ἐλέησον ἡμᾶς

κατὰ τὸ πλῆθος τοῦ ἐλέους σου·

καὶ τοὺς οἰκτιρισμοὺς σου
κατάπεμψον ἐφ' ἡμᾶς

καὶ ἐπὶ πάντα τὸν λαόν σου, τὸν
ἀπεκδεχόμενον τὸ παρὰ σοῦ
πλοῦσιον ἔλεος.

Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος
Θεὸς ὑπάρχεις,

καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν,

τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ
Ἁγίῳ Πνεύματι,

νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας
τῶν αἰώνων.

Χορὸς: Ἀμήν.

Лѣкъ: Гѣсподи помѣлуй.
(Трѣжды)

Яко да Господь Богъ
учинитъ дѣшы ихъ, идѣже
праведни упокоются.

Лѣкъ: Гѣсподи помѣлуй.
(Трѣжды)

Мѣлости бѣжѣя, царства
небѣснаго, и оставленѣя
грѣховъ ихъ, у Хрѣста
безсмертнаго Царя и Бога
нашего просимъ.

Лѣкъ: Подай Господи.

Дѣаконъ: Господу
помѣлимся.

Лѣкъ: Гѣсподи помѣлуй.

Иерей: Бѣже духѣвъ, и
всякѣя плѣти, смѣрть
поправый и дѣвола
упразднѣвый, и живѣтъ мѣру
твоемѣ дарѣваый: самъ,
Гѣсподи, покой дѣшы
усѣпшихъ рабъ твоихъ,
имярекъ, въ мѣстѣ свѣтлѣ,
въ мѣстѣ слачнѣ, въ мѣстѣ
покойнѣ, отнюдуже отбѣже
болѣзнь, печаль и
воздыханѣе. Всякое
согрѣшенѣе, содѣянное имѣ
словѣмъ, или дѣломъ, или
помышленѣемъ, яко благѣй
челѣвѣколѣбець Бѣгъ,
прости: яко нѣсть челѣвѣкъ,
ѣже живъ бѣдетъ, и не
согрѣшитъ: ты бо едѣнъ
кромѣ грѣха, правда твой
правда во вѣки, и слово твоѣ
ѣстина.

Возгласъ:

Яко ты еси воскресенѣе и
живѣтъ и покой усѣпшихъ
рабъ твоихъ, *имярекъ*,
Хрѣстѣ Бѣже нашъ, и тебѣ
славу возсылаемъ, со
безначальнымъ твоимъ
Отцѣмъ, и пресвятѣмъ и
благѣмъ и животворящимъ
твоимъ Дѣхомъ, нынѣ и
прѣсно, и во вѣки вѣковъ.

Лѣкъ: Амѣнь.

Litania pri katehumenoj

Дѣаконъ: Помолитесь,
оглашенни Господви.

Diakono: Katehumenoj,
preĝu al la Sinjoro.

**Δέησις ὑπὲρ τῶν
Κατηχομένων**

Διάκονος: Εὔξασθε οἱ
κατηχούμενοι τῷ Κυρίῳ.

Λύκς: Гόсподи помίлуй.
— Вѣрни, о оглашѣнныхъ помόлимся,

да Госпóдь помίлуєть ѡхъ.
Λύκς: Гόсподи помίлуй.
— Огласίть ѡхъ слóвомъ ѡстины.

Λύκς: Гόсподи помίлуй.
— Открýетъ ѡмъ евангелίє прáвды.

Λύκς: Гόсподи помίлуй.
— Соединίть ѡхъ святѣй своѣй собóрнѣй и апóστοльстѣй цѣркви.

Λύκς: Гόсподи помίлуй.
— Спаси, помίлуй, заступи и сохрани ѡхъ, Бóже, твоѣю благодáтию.

Λύκς: Гόсподи помίлуй.
— Оглашѣнни, главѣ вáша Гόсподви приклонίте.

Λύκς: Тебѣ Гόсподи.

Μολίтва о оглашѣнныхъ, прѣжде святáго возношѣнiя:

Гόсподи Бóже нашъ,
ѡже на высóкихъ живѣй
и на смирѣнныя призираѣй,
ѡже спасѣнiє рóду
чл̄вѣческому низпослáвий,
единорóднаго Сына твоєгò
и Бóга,
Гόспода нашєго Исýса
Χριστá:
прίзри на рабѣ твоѣ
оглашѣнныя,
подκλόνшыя тебѣ своѣ вѣя,
и сподóби я
во врѣмя благополúчное
бáни пакибытiя,
оставлѣнiя грѣховъ
и одѣжди нетлѣнiя,
соедини ѡхъ
святѣй твоѣй собóрнѣй и

Popolo: Sinjoro, kompatu.

Diakono: Fideluloj, ni preĝu pri la kateĥumenoj, ke la Sinjoro kompatu ilin;

Popolo: Sinjoro, kompatu.

Diakono: ke Li instruu ilin per la vorto de vero.

Popolo: Sinjoro, kompatu.

Diakono: ke Li malfermu al ili la Evangelion de justeco;

Popolo: Sinjoro, kompatu.

Diakono: ke Li aligu ilin al Sia sankta Katolika kaj Apostola Eklezio;

Popolo: Sinjoro, kompatu.

Diakono: Savu, kompatu, defendu kaj gardu ilin, Dio, per Via graco.

Popolo: Sinjoro, kompatu.

Diakono: Kateĥumenoj, kapojn viajn al la Sinjoro klinu.

Popolo: Al Vi, Sinjoro!

Preĝo pri la kateĥumenoj:

Pastro: Sinjoro nia Dio,
Kiu en la altoj loĝas
kaj humilulojn rigardas,
Kiu la savon al la homa gento sendis,
la Unuenaskitan Vian Filon,
kaj Dion,
Sinjoron nian Jesuon Kriston;
rigardu Viajn sklavojn la kateĥumenojn,
kiuj klinis al vi siajn kapojn,
kaj indigu ilin
en bona tempo akcepti la lavadon de renaskiĝo,
malŝarĝon de la pekoj
kaj veston de senputreco,
aligu ilin
al Via sankta Katolika kaj

Χορός: Κύριε, ἐλέησον.

Διάκονος: Οἱ πιστοὶ ὑπὲρ τῶν κατηχομένων δεηθῶμεν.
Ἵνα ὁ Κύριος αὐτοὺς ἐλεήσῃ.

Κατηχήσῃ αὐτοὺς τὸν λόγον τῆς ἀληθείας.

Ἀποκαλύψῃ αὐτοῖς τὸ Εὐαγγέλιον τῆς δικαιοσύνης.

Ἑνώσῃ αὐτοὺς τῇ ἀγία αὐτοῦ καθολικῇ καὶ ἀποστολικῇ Ἐκκλησίᾳ.

Σῶσον, ἐλέησον, ἀντιλαβοῦ καὶ διαφύλαξον αὐτούς, ὁ Θεὸς τῆ σῆ χάριτι.

Οἱ κατηχούμενοι, τὰς κεφαλὰς ὑμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνετε.

Χορός: Σοί, Κύριε.

Ἱερεὺς: Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν,
ὁ ἐν ὑψηλοῖς κατοικῶν
καὶ τὰ ταπεινὰ ἐφορῶν,
ὁ τὴν σωτηρίαν τῷ γένει τῶν ἀνθρώπων ἐξαποστείλας,
τὸν μονογενῆ σου Υἱὸν
καὶ Θεόν,
τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν,
ἐπίβλεψον ἐπὶ τοὺς δούλους σου
τοὺς κατηχομένους,
τοὺς ὑποκεκλικότας σοι τὸν ἑαυτῶν ἀχθένα·
καὶ καταξίωσον αὐτοὺς
ἐν καιρῷ εὐθέτῳ τοῦ λουτροῦ
τῆς παλιγγενεσίας,
τῆς ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν
καὶ τοῦ ἐνδύματος τῆς ἀφθαρσίας·
ἔνωσον αὐτοὺς
τῇ ἀγία σου καθολικῇ καὶ

απόστολῶν τῆς ἐκκλησίας,
и сопричтѣ ихъ избраннымъ
твоему стаду.

Возглашѣніе:

Да и тѣи съ нами
славятъ пречестное и
великолѣпное ѣмя твоє,
Отца, и Сына, и Святаго
Духа,
нынѣ и прѣсно, и во вѣки
вѣковъ.

Лѣкъ: Амѣнь.

*И простирѣетъ антѣмѣнсѣ
іерѣѣ.*

Діаконъ глаголетъ:

Елицы оглашенніи,
изыдите.

*Аще ли єсть вторѣй
діаконъ, возглашѣетъ и
тѣи:*

Оглашенніи, изыдите.

Тѣже паки первѣй:

Елицы оглашенніи,
изыдите.

Да ни ктѣ отъ оглашенныхъ:

елицы вѣрніи,
паки и паки миромъ
Господу помѣлимся.

Лѣкъ: Господи помѣлуй.

*Аще ли же єдинъ єсть
тѣи діаконъ, илѣ аще
іерѣѣ слѣжитъ безъ
діакона, тогдѣ глаголетъ
сѣце:*

Елицы оглашенніи,
изыдите,

оглашенніи изыдите,

елицы оглашенніи изыдите:

да ни ктѣ отъ оглашенныхъ,

елицы вѣрніи,
паки и паки миромъ
Господу помѣлимся.

Лѣкъ: Господи помѣлуй.

Apostola Eklezio
kaj alkalkulu ilin al via
elektita grego,

Laŭte:

Por ke ankaŭ ili kun ni
gloru tutsanktan kaj
majestan Vian nomon,
Patro, Filo kaj Sankta
Spirito,
nun kaj ĉiam kaj eterne.

Popolo: Amen.

La liturgio de la fideluloj

**La unua litanio de la
fideluloj:**

Diakono: Kiuj estas
kateĥumenoj, eliru!

Kateĥumenoj, eliru!

Neniu el la kateĥumenoj
restu.

Kaj ni, la fidelaj,
ree kaj ree pace ni preĝu al
la Sinjoro.

Popolo: Sinjoro, kompatu.

ἀποστολικῆ Ἐκκλησίᾳ
καὶ συγκαταριθμησὸν αὐτοὺς τῆ
ἐκλεκτῆ σου ποιμνῆ.

Ἵνα καὶ αὐτοὶ σὺν ἡμῖν
δοξάζωσι τὸ πάντιμον καὶ
μεγαλοπρεπὲς ὄνομά σου,
τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ
τοῦ Ἁγίου Πνεύματος,
νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας
τῶν αἰῶνων.

Χορὸς: Ἀμήν.

Διάκονος: Ὅσοι κατηχούμενοι,
προέλθετε·

οἱ κατηχούμενοι, προέλθετε·

ὅσοι κατηχούμενοι, προέλθετε.

Μή τις τῶν κατηχουμένων.

Ἡ Λειτουργία τῶν Πιστῶν

Διάκονος: Ὅσοι πιστοί,
ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ

**Μολίτβα βѣрныхъ,
пѣрвая, по ѓже
распрострѣти антїмїнсѣ:**

Благодарїмъ тѣ
Гόсподї Бόже сїль,
сподόбившаго насъ
предстѣти и нѣнѣ
святόму твоємυ
жѣртвеннику,
и припѣсти ко щедрόтамъ
твоимъ
ο нѣшихъ грѣсѣхъ,
и ο людскїхъ невѣдѣнїихъ.
Прїимї Бόже молѣнїе нѣше,
сотворї ны достόйны бѣти,
ѓже приносїти тебѣ
молѣнїя и мольбѣ,
и жѣрты безкрόвныя
ο всѣхъ лυόδεxъ твоїхъ:
и удовлї насъ,
їхже положїль єсї въ
слўжбу твою сїю,
сїлю Дυχα твоєгό святάго,
неосυждѣнно и
непретκновѣнно
въ чїстѣмъ свїдѣтельствѣ
сόвѣсти нѣшея,
призывѣти тѣ на всѣкое
врѣмя и мѣсто:
да послўшая насъ,
мїлостивъ намъ бυдеши,
во мнόжествѣ твоєй
блἀгости.

Δїάκονѣ: Заступї, спасї,
помїлуй и сохрани насъ
Бόже, твоєю блἀгодѣтїю.

Λυκѣ: Гόсподї помїлуй.

Δїάκονѣ: Премυдрость.

Возглашѣнїе:

Яко подобѣетъ тебѣ

**La unua preĝo de la
fideluloj:**

Ni dankas Vin,
Sinjoro, Dio Cebaot,
ke Vi rajtigis nin ankaŭ nun
stari

antaŭ Via sankta altaro

kaj ĵeti nin al Via
kompatindulĝo

pri niaj pekoj

kaj eraroj de la popolo.

Akceptu, Dio, nian
preĝadon,

kaj faru nin indaj

alporti al Vi

preĝojn kaj petojn

kaj sensangajn oferojn

pri tuta Via popolo

kaj taŭgigu nin,

kiujn Vi destinis al tiu ĉi
servado,

per la forto de Via Sankta
Spirito

senripoĉe kaj senfale

kun pura konscienco

alvoki Vin ĉiutempe kaj
ĉiuloke,

por ke Vi, aŭdinte nin,

korfavoru nin

en la abundo de Via boneco.

Δiakono: Defendu, savu,
kompatu kaj gardu nin, Dio,
per Via graco.

Popolo: Sinjoro, kompatu.

Δiakono: Saĝeco.

Pastro: Ĉar al Vi sola
konvenas

διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῆ σῆ
χάριτι.

Χορὸς: Κύριε, ἐλέησον.

Διάκονος: Σοφία.

Ἱερεὺς: Εὐχαριστοῦμέν σοι,
Κύριε ὁ Θεὸς τῶν δυνάμεων,
τῷ καταξιώσαντι ἡμᾶς
παραστῆναι καὶ νῦν

τῷ ἁγίῳ σου θυσιαστηρίῳ

καὶ προσπεσεῖν τοῖς οἰκτιρμοῖς
σου

ὑπὲρ τῶν ἡμετέρων
ἁμαρτημάτων καὶ

τῶν τοῦ λαοῦ ἀγνοημάτων.

Πρόσδεξαι ὁ Θεὸς τὴν δέησιν
ἡμῶν·

ποίησον ἡμᾶς ἀξίους γενέσθαι

τοῦ προσφέρειν σοι

δεήσεις καὶ ἱκεσίας

καὶ θυσίας ἀναιμάκτους

ὑπὲρ παντὸς τοῦ λαοῦ σου

καὶ ἰκάνωσον ἡμᾶς,

οὐς ἔθου εἰς τὴν διακονίαν σου
ταύτην

ἐν τῇ δυνάμει τοῦ Πνεύματός
σου τοῦ Ἁγίου,

ἀκαταγνώστως καὶ
ἀπροσκόπτως,

ἐν καθαρῷ τῷ μαρτυρίῳ τῆς
συνειδήσεως ἡμῶν,

ἐπικαλεῖσθαι σε ἐν παντὶ
καιρῷ καὶ τόπῳ,

ἵνα εἰσακούων ἡμῶν,

ἴλεως ἡμῖν εἴης

ἐν τῷ πλήθει τῆς σῆς
ἀγαθότητος.

Διάκονος: Ἀντιλαβοῦ, σῶσον,
ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ
Θεός, τῆ σῆ χάριτι.

Χορὸς: Κύριε, ἐλέησον.

Διάκονος: Σοφία!

Ἵτι πρέπει σοι

всякая слава, честь и поклонение,
Отцу, и Сыну, и Святому Духу,
нынѣ и присно, и во вѣки вѣковъ.

Лѹкъ: Амѣнь.

Діаконъ: Пáки и пáки мѣромъ Гóсподу помóлимся.

Лѹкъ: Гóсподи помѣлуй.

Εγδὰ ἱερέυ ἐδύντ̄ σλужит̄, сѣ̄я не глаголет̄:

О свѣшнѣмъ мѣрѣ,

и спасеніи душѣ нашихъ,

Гóсподу помóлимся.

Лѹкъ: Гóсподи помѣлуй.

— О мѣрѣ всего мѣра,

благостояніи святыхъ божіихъ церквѣй

и соединеніи всѣхъ, Гóсподу помóлимся.

Лѹкъ: Гóсподи помѣлуй.

— О святѣмъ храмѣ семъ,

и съ вѣрою,

благоговѣніемъ

и страхомъ божіимъ

входящихъ вонъ, Гóсподу помóлимся.

Лѹкъ: Гóсподи помѣлуй.

— О избáвѣтися намъ

отъ всякія скорби,

гнѣва

и нѹжды,

Гóсподу помóлимся.

Лѹкъ: Гóсподи помѣлуй.

Молѣтва вѣрныхъ, вторая:

Пáки, и многáжды тебѣ припадаемъ,

тебѣ молимся, благій и человѣколюбче,

яко да призрѣвъ на моленіе

ĉiaj gloro, honoro kaj adoro,

al la Patro kaj la Filo kaj la Sankta Spirito,

nun kaj ĉiam kaj eterne.

Popolo: Amen.

La dua litanio de la fideluloj:

Diakono: Ree kaj ree pace al la Sinjoro ni preĝu.

Popolo: Sinjoro, kompatu.

Se la pastro diservas sola, la ĉi-sekvan li ne diras:

Diakono: Pri la paco de supre

kaj pri la savo de niaj animoj

al la Sinjoro ni preĝu.

Popolo: Sinjoro, kompatu.

Diakono: Pri la paco tutmonda,

la bonstato de la sanktaj Diaj eklezioj

kaj la unuiĝo de ĉiuj al la Sinjoro ni preĝu.

Popolo: Sinjoro, kompatu.

Diakono: Pri ĉi tiu sanktejo,

kaj pri ĉiuj kun kredo, pieco

kaj Di-timo

en ĝin enirantaj, al la Sinjoro ni preĝu.

Popolo: Sinjoro, kompatu.

Diakono: Pri ke liberiĝu ni de ĉia sufero,

kolero,

danĝero?? kaj mizero,

al la Sinjoro ni preĝu.

Popolo: Sinjoro, kompatu.

La dua preĝo de la fideluloj:

Ree kaj multfoje antaŭ Vi ni terenfalas

kaj al Vi preĝas, ho bona kaj homama:

Vin turnu al niaj preĝoj,

πάσα δόξα, τιμή και προσκύνησις

τῷ Πατρὶ και τῷ Υἱῷ και τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι,

νῦν και ἀεὶ και εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

Χορὸς: Ἀμήν.

Διάκονος: Ἐτι και ἔτι ἐν εἰρήνῃ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Χορὸς: Κύριε, ἐλέησον.

(Διάκονος): Ὑπὲρ τῆς ἁνωθεν εἰρήνης,

και τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν,

τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου,

εὐσταθείας τῶν ἁγίων τοῦ Θεοῦ ἐκκλησιῶν,

και τῆς τῶν πάντων ἐνώσεως, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ ἁγίου οἴκου τούτου

και τῶν μετὰ πίστεως,

εὐλαβείας

και φόβου Θεοῦ

εἰσιόντων ἐν αὐτῷ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.)

Ἱερεὺς: Πάλιν και πολλάκις σοὶ προσπίπτομεν

και σοῦ δεόμεθα, ἀγαθὲ και φιλόανθρωπε,

ὅπως ἐπιβλέσας ἐπὶ τὴν δέησιν

наше,
очистиши наша души и
тѣлесà

отъ всякія сквѣрны плоти и
дѹха,

и да си намъ неповинное и
неосужденное

предстояніе святаго твоего
жертвенника.

Даруй же Божє,

и молящимся съ нами

преспѣяніе житія

и вѣры

и разума духовнаго:

даждь имъ

всегда со страхомъ и
любовію служащимъ тебѣ,

неповинно и неосужденно

причастітиса святыхъ
твоихъ тайнъ,

и небеснаго твоего
царствія сподобитиса.

Діаконъ: Заступи, спаси,
помилуй и сохрани насъ
Божє, твоею благодатію.

Лікъ: Господи помилуй.

Діаконъ: Премудрость.

*Входитъ діаконъ
сверными дверьми.*

Возглашеніе:

Яко да подъ державою
твоею всегда храними,
тебѣ славу возсылаемъ,
Отцу, и Сыну, и Святому
Дѹху,

нынѣ и присно, и во вѣки
вѣковъ.

Лікъ: Амѣнь.

*И отверзаются святія
двери.*

*Тажє, херувимскої пѣсни
пѣвѣмъ, діаконъ,
приемъ кадильницу и
вѣміамъ вложивъ,
приходитъ ко священнику,
и приемъ благословеніе отъ
негò, кадитъ святую
трапѣзу окрестъ, и олтарь*

purigu niajn animojn kaj
korpojn

de ĉia malpureco karna
kaj spirita,

kaj ebligu al ni senkulpe kaj
senkondamne

antaŭstari Vian sanktan
altaron.

Prosperigu, ho Dio,

niajn kunpreĝantojn

en la vivo

kaj fido

kaj spirita kompreno,

donu al ili

ĉiam kun timo kaj amo
servi?? al Vi,

senkulpe kaj
senkondamne

partopreni en Viaj
sanktaj Misteroj,

kaj fariĝi indaj je Via ĉiela
Regno.

Diakono: Defendu, savu,
kompatu kaj gardu nin, Dio,
per Via graco.

Popolo: Sinjoro, kompatu.

Diakono: Saĝeco.

*La diakono eniras per la
norda pordo*

Pastro: Por ke ni, sub Via
potenco ĉiam gardate,

Vin gloradu,

Patro, Filo kaj Sankta
Spirito,

nun kaj ĉiam kaj eterne.

Popolo: Amen.

**La Kerubhimno kaj la
Granda Eniro**

ήμων,

καθάρισης ήμων τὰς ψυχὰς καὶ
τὰ σώματα

ἀπὸ παντὸς μολυσμοῦ σαρκὸς
καὶ πνεύματος

καὶ δόξης ήμῶν ἀνενοχον καὶ
ἀκατάκριτον

τὴν παράστασιν τοῦ ἁγίου σου
θυσιαστηρίου.

Χάρισαι δέ, ὁ Θεός,

καὶ τοῖς συνευχομένοις ήμῶν

προκοπὴν βίου

καὶ πίστεως

καὶ συνέσεως πνευματικῆς·

δοξ αὐτοῖς

πάντοτε μετὰ φόβου καὶ
ἀγάπης λατρεύειν σοι,

ἀνενόχως καὶ ἀκατακρίτως

μετέχειν τῶν ἁγίων σου
μυστηρίων

καὶ τῆς ἐπουρανίου σου
βασιλείας ἀξιωθῆναι.

Διάκονος: Ἀντιλαβοῦ, σῶσον,
ἐλέησον, καὶ διαφύλαξον ήμᾶς,
ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Χορός: Κύριε, ἐλέησον.

Διάκονος: Σοφία.

Ὅπως ὑπὸ τοῦ κράτους σου
πάντοτε φυλαττόμενοι,

σοὶ δόξαν ἀναπέμπωμεν,

τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ
Ἁγίῳ Πνεύματι,

νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας
τῶν αἰώνων.

Χορὸς: Ἀμήν.

Ὁ Χερουβικὸς ὕμνος

весь, и иконостась, таже
священника, лики и люди,
глаголетъ же и ѿ ѱаломъ,
и тропарѹ умилительныя,
елико изволитъ.

Лѹкъ: Ъже херувѹмы тайно
образѹюще,
и животворящей Троицѣ
трисвятѹю пѣснь
припѣвающе,
всякое нынѣ житѣйское
отложимъ попечѣнїе.

Иерѣй же глаголетъ тайно
молѣтву сїю:

Никтоже достѹинъ отъ
связавшихся плотскѹми
похотѹмѹ и сластѹмѹ
приходѣти,
или приближитися,
или служѣти тебѣ,
Царю славы:
ѣже бо служѣти тебѣ,
велико и страшно и самѣмъ
небеснымъ силамъ.
Но обаче неизреченнаго
ради
и безмѣрнаго твоего
человѣколѹбїя,
непреложно и неизмѣнно
былъ еси челѣвѣкъ,
и архїерей намъ былъ еси:
и служѣбныя сея и
безкрѹвныя жѣртвы
священнодѣйствиѣ предалъ
еси намъ,
яко Владыка всѣхъ.
Ты бо единъ,
Господи Бѹже нашъ,
владычествуеши небесными
и земными,
ѣже на престолѣ херувѣмствѣ

Ĥoro: Ni, la kerubojn
mistere simbolante,
kaj al la viviga Triunuo
la himnon trisanktan
kantante,
ĉiun zorgon ĉi-mondan nun
formetu.

*Dum la Kerubhimno estas
kantata, la **diakono**
incensas kaj la **pastro**
mallaŭte diras tiun ĉi
preĝon:*

Neniu ligita per karnaj
deziroj kaj plezuroj indas
veni
aŭ proksimiĝi
aŭ oferi al Vi,
Reĝo de gloro,
ĉar servi al Vi estas grande
kaj timige por la ĉielaj
fortoj mem.
Tamen, pro Via neeldirebla
kaj senmezura homamo,
sen ŝanĝiĝi aŭ aliiĝi, Vi
faris Vin homo
kaj nia Ĉefpastro Vi Vin
proklamis,
kaj konfidis al ni la
plenumadon de la liturgia
kaj sensanga ofero
kiel la Mastro de ĉio.
Ĉar Vi sola,
Sinjoro nia Dio,
regas la ĉielon kaj la teron,
portate sur la trono keruba,

Οἱ τὰ Χερουβεῖμ μυστικῶς
εἰκονίζοντες,
καὶ τῆ ζωοποιῶ Τριάδι
τὸν τρισάγιον ὕμνον
προσάδοντες,
πᾶσαν τὴν βιωτικὴν ἀποθώμεθα
μέριμναν,
ὡς τὸν Βασιλέα τῶν ὄλων
ὑποδεξόμενοι,
ταῖς ἀγγελικαῖς ἀοράτως
δορυφορούμενον τάξεσιν.
Ἀλληλοῦϊα.

Εὐχὴ Χερουβικοῦ ὕμνου

Ἱερεὺς: Οὐδεὶς ἄξιος τῶν
συνδεδεμένων ταῖς σαρκικαῖς
ἐπιθυμίαις καὶ ἡδοναῖς
προσέρχεσθαι
ἢ προσεγγίξειν
ἢ λειτουργεῖν σοι,
Βασιλεῦ τῆς δόξης·
τὸ γὰρ διακονεῖν σοι μέγα καὶ
φοβερὸν καὶ αὐταῖς ταῖς
ἐπουρανίαις δυνάμεσιν.
Ἄλλ' ὅμως, διὰ τὴν ἄφατον
καὶ ἀμέτρητόν σου
φιλανθρωπίαν,
ἀτρέπτως καὶ ἀναλλοιώτως
γέγονας ἄνθρωπος
καὶ ἀρχιερεὺς ἡμῶν
ἐχρημάτισας
καὶ τῆς λειτουργικῆς ταύτης καὶ
ἀναιμάκτου θυσίας τὴν
ἱερουργίαν παρέδωκας ἡμῖν,
ὡς Δεσπότης τῶν ἀπάντων.
Σὺ γὰρ ὁ μόνος,
Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν,
δεσπάζεις τῶν ἐπουρανίων καὶ
τῶν ἐπιγείων,
ὁ ἐπὶ θρόνου χερουβικοῦ

носѣмый,		ἐποχούμενος,
ѣже серафѣмовъ Господь,	la Sinjoro de la serafoj	ὁ τῶν Σεραφεῖμ Κύριος καὶ
и Царь Израїлевъ,	kaj reĝo de Izraelo,	βασιλεὺς τοῦ Ἰσραήλ,
ѣже едѣнь свѣтъ,	la sole sankta	ὁ μόνος ἅγιος
и во святѣхъ почивáяй.	kaj en la sankteco loĝanta.	καὶ ἐν ἁγίοις ἀναπαυόμενος.
Тя ѱбо молю	Vin do mi petegas,	Σὲ τοίνυν δυσωπῶ
едѣнаго благáго и	la solan bonan kaj	τὸν μόνον ἀγαθὸν καὶ εὐήκοον·
благопослúшливаго:	favorplenan:	
прѣзри на мя	alrigardu min,	ἐπίβλεψον ἐπ' ἐμὲ
грѣшнаго и непотрѣбнаго	Vian pekan kaj senutilan	τὸν ἁμαρτωλὸν καὶ ἀχρεῖον
рабà твоегò,	sklavon,	δοῦλόν σου,
и очѣсти мою дýшу и сѣрдце	purigu mian animon kaj	καὶ καθάρισόν μου τὴν ψυχὴν
	koron	καὶ τὴν καρδίαν
отъ сòвѣсти лукáвыя,	de ĉia penso malpura,	ἀπὸ συνειδήσεως πονηρᾶς·
и удовлѣ мя, сѣлюю святáго	kaj per la forto de Via	καὶ ἰκάνωσόν με τῇ δυνάμει τοῦ
твоегò Дýха,	Sankta Spirito kapabligu	Ἁγίου σου Πνεύματος,
	min,	
облечéна благодáтию	vestite de la pastrograco,	ἐνδεδυμένον τὴν τῆς ἱερατείας
свѣщенства,		χάριν,
предстáти святѣй твоей сѣй	antaŭstari Vian sanktan	παραστῆναι τῇ ἀγίᾳ σου ταύτῃ
трапéзѣ,	tablon	τραπέζῃ
и свѣщеннодѣйствовати	kaj pastre servi	καὶ ἱερουργῆσαι
святòе и пречѣстòе твое	Vian sanktan kaj puregan	τὸ ἅγιον καὶ ἄχραντον σῶμά
тѣло,	Korpon	σου
	kaj Vian honorindan	καὶ τὸ τίμιον αἶμα.
и честнýю крòвь.	Sangon.	
Къ тебѣ бо прихождý	Ĉar al Vi mi venas,	Σοὶ γὰρ προσέρχομαι
приклòнь мою вѣю,	klininte mian kapon,	κλίνας τὸν ἑμαυτοῦ ἀχχένα
и молю ти ся,	kaj petegas:	καὶ δέομαί σου·
да не отвратѣши лицà	ne turnu Vian vizaĝon for	μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν
твоегò отъ менè,	de mi	σου ἀπ' ἐμοῦ,
нижè отрѣнеши менè отъ	nek forĵetu min el inter	μηδὲ ἀποδοκιμάσῃς με ἐκ
òтрокъ твоѣхъ:	Viaj servistoj,	παίδων σου,
но сподòби принесénнымъ	sed indigu min, Vian	ἀλλ' ἀξίωσον προσενεχθῆναί
тебѣ бѣти, мною грѣшнымъ	pekan kaj senindan sklavon,	σοι ὑπ' ἐμοῦ τοῦ ἁμαρτωλοῦ
и недостòйнымъ рабòмъ	oferi al Vi	καὶ ἀναξίου δούλου σου
твоѣмъ,		
дарòмъ сѣмъ.	ĉi tiujn sanktaĵojn.	τὰ δῶρα ταῦτα.
Ты бо есѣ приносѣй и	Ĉar vere estas Vi la	Σὺ γὰρ εἶ ὁ προσφέρων καὶ
приносѣмый,	oferanto kaj la oferato,	προσφερόμενος
и прѣмляй и раздавáемый	la akceptanto kaj la	καὶ προσδεχόμενος καὶ
	disdonato,	διαδιδόμενος,
Христè Бóже нашъ,	ho Kristo nia Dio,	Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν,
и тебѣ славу возсылáемъ,	kaj Vin ni gloras,	καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν,
со безначáльнымъ твоѣмъ	Vian eternan Patron	σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ
Отцѣмъ,		
и пресвятѣмъ, и благѣмъ, и	kaj Vian sanktan kaj bonan	καὶ τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ
животворящимъ твоѣмъ	kaj vivigan Spiriton,	ζωοποιῷ σου Πνεύματι,

Дύхомъ,

нынѣ и прѣсно, и во вѣки
вѣковъ.

*Испóлнившеѣся же
молѣтвѣ и каждѣнѣю,
іерѣѣ и діаконъ, ставше
предъ святою трапѣзою,
глабóлютъ херувѣмскую
пѣснь, трѣжды: по
кóемждо же скончáни,
покланяются по едѣноци.*

Іерѣѣ: Ёже херувѣмы тайно
образующе,

и животворящей Трѣицѣ
трисвятую пѣснь
припѣвáюще,

всякое нынѣ житѣйское
отложѣмъ попечѣнѣе.

Діаконъ: Яко да Царя всѣхъ
подыѣмемъ,

áнгельскими невидимо
дорѣносѣма чѣнми.

Аллилѣѣя, аллилѣѣя,
аллилѣѣя.

*Тáже отхóдятъ въ
предложѣнѣе, предходящу
діакону,*

и кадѣтъ **іерѣѣ** святáя, въ
себѣ моляся:

Бóже, очѣсти мѣ грѣшнаго.

Діаконъ глабóлетъ ко
свящѣннику:

Возмѣ владыко.

*И іерѣѣ, взѣмъ воздѣхъ,
возлагáетъ на лѣвое рáмо
его, глабóля:*

Возмѣте рѣки вáша во
святáя,

и благословѣте Гóспода.

*Тáже святѣѣй дѣскосъ
прѣемъ, возлагáетъ на
главу діакона, со всякимъ
внимáнѣемъ и
благоговѣнѣемъ, имѣяя
вкѣпъ **діаконъ** и
кадѣльницу на едѣномъ
отъ пѣрстовъ, сáмъ же
святѣѣй потѣръ въ рѣцѣ
прѣемъ: исхóдятъ же
сѣверною странóю,*

nun kaj ĉiam kaj eterne.
Amen.

*Post tio la klerikoj trifoje
legas la kerubhimnon:*

Pastro: Ni, la kerubojn
mistere simbolante,

kaj al la viviga Triunuo
la himnon trisanktan
kantante,

ĉiun zorgon ĉi-mondan nun
formetu.

Diakono: Kaj la Reĝon de
ĉio ni akceptu,

nevideble de la anĝelaroj
akompanatan.

Haleluja, haleluja, haleluja.

*La klerikoj iras en la
preparadejon.*

*La pastro incensas la
sanktaĵojn, preĝante:*

Dio, purigu min pekan.

Diakono: Levu, estro.

*La pastro metas la
aertukon sur la ŝultron de
la diakono kaj diras:*

Levu viajn manojn al la
sanktejo,

kaj benu la Eternulon
[Ps.134:2].

*Poste li metas la diskon sur
la kapon de la diakono,
prenas la kalikon kaj diras:*

νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας
τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

(Οἱ τὰ Χερουβεὶμ μυστικῶς
εἰκονίζοντες,

καὶ τῆ ζωοποιῶ Τριάδι

τὸν τρισάγιον ὕμνον
προσάδοντες,

πᾶσαν τὴν βιωτικὴν ἀποθώμεθα
μέριμναν,

ὡς τὸν Βασιλέα τῶν ὄλων
ὑποδεξόμενοι,

ταῖς ἀγγελικαῖς ἀοράτως
δορυφορούμενον τάξεσιν.

Ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα,
ἀλληλούϊα.)

Ὁ Θεός, ἰλάσθητί μοι τῶ
ἁμαρτωλῶ καὶ ἐλέησον με.

Ἐπαρον, δέσποτα.

Ἐπάρατε τὰς χεῖρας ὑμῶν εἰς τὰ
ἅγια,

καὶ εὐλογεῖτε τὸν Κύριον.

предходящимъ ѿмъ
лампадамъ, и обходятъ
храмъ, молящяся.

Dio supreniras ĉe sonoj de
ĝojo,
la Eternulo ĉe trumpetado
[Ps 47:5].

*Kune la celebrantoj eliras
sur la antaŭaltarejon.*

Diakono: Ĉiujn vin
kaj ĉiujn piajn kaj
ortodoksajn kristanojn
memoru la Sinjoro Dio
en Sia regno
en ĉiuj tempoj,
nun kaj ĉiam kaj eterne.

Πάντων ἡμῶν

μνησθεῖη Κύριος ὁ Θεὸς
ἐν τῇ βασιλείᾳ αὐτοῦ,
πάντοτε,
νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας
τῶν αἰώνων.

Діако́нь: Великаго
господина и отца нашего
имяре́къ, святейшаго
патриарха московскаго и
всея Русѣ, и господина
нашего преосвященнейшаго
имяре́къ, митрополита (или
[архі]епископа *егѳже ѳсть
ѳбласть*), да помяне́тъ
Господь Богъ во царствіи
своѳмъ, всегда, нынѣ и
присно, и во вѣки вѣковъ.

Pastro: Nian patriarkon
(aŭ ĉefepiskoron) NN (la
ekleziestron),

Μνήσθητι ἡμῶν Κύριε, ὅταν
ἔλθης ἐν τῇ βασιλείᾳ σου. τοῦ
Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (τοῦ
δεῖνος)

Іерей: Преосвященныя
митрополіты, архіепископы
и епископы,

kaj nian episkoron NN,

καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν
ἀδελφότητος,

и весь монашескій чинъ, и
прічетъ церковный,

la tutan klerikaron

τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν Ἔθνους καὶ
πάσης Ἀρχῆς καὶ Ἐξουσίας ἐν
αὐτῷ,

братію святаго храма сего,

kaj nian en Kristo frataron

τοῦ κατὰ ξηράν, θάλασσαν καὶ
ἀέρα φιλοχρίστου ἡμῶν
Στρατοῦ.

васъ и всѣхъ православныхъ
христіанъ,

kaj ĉiujn nin venintojn

τῶν κατοικούντων καὶ
παρεπιδημούντων ἐν τῇ (πόλει)
ταύτῃ,

al ĉi tiu dia sakramento

τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων,
συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν
τοῦ ἱεροῦ ναοῦ τούτου καὶ
πάντων ἡμῶν τῶν
προσελθόντων εἰς τὴν θεῖαν
μυσταγωγίαν ταύτην.

да помяне́тъ Господь Богъ

memoru la Sinjoro Dio

τῶν μακαρίων καὶ ἀοιδίμων
κτιτόρων, ἀνακαινιστῶν καὶ
ἀφιερωτῶν τοῦ ἱεροῦ ναοῦ
τούτου, τῶν ὑπὲρ πίστεως καὶ
πατρίδος ἀγωνισαμένων καὶ

во царствіи своёмъ, всегда,
нынѣ и присно, и во вѣки
вѣковъ.

en Sia regno en ĉiuj tempoj,
nun kaj ĉiam kaj eterne.

Popolo: Amen.

Kaj la Reĝon de ĉio ni
akceptu,
nevideble de la anĝelaroj
akompanatan.

Haleluja, haleluja, haleluja.

πεσόντων καὶ πάντων τῶν ἐπ'
ἐλπίδι ἀναστάσεως, ζωῆς
αἰωνίου, κεκοιμημένων
πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν,
μνησθεῖη Κύριος ὁ Θεὸς ἐν τῇ
βασιλείᾳ αὐτοῦ πάντοτε,
νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας
τῶν αἰώνων.

Ὡς τὸν βασιλέα τῶν ὄλων
ὑποδεξόμενοι,

ταῖς ἀγγελικαῖς ἀοράτως
δορυφορούμενον τάξεσιν.

Ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα,
ἀλληλούϊα.

*Вшѣдѣ же діаконъ внѣтърь
святѣхъ двѣреѣ, стоѣтъ
одеснѣю, и хотѣщу
священнику внѣти,
глаголетъ къ немѣ
діаконъ:*

*Kiam la pastro eniras la
altarejon, la **diakono** diras:*

Да помянѣтъ Господь Богъ
священство твоѣ во царствіи
своёмъ.

Memoru la Sinjoro Dio vian
pastrecon en Sia regno.

Διάκονος: Μνησθεῖη Κύριος ὁ
Θεὸς τῆς ἱερωσύνης σου ἐν τῇ
βασιλείᾳ αὐτοῦ,
πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

И іерѣѣ къ немѣ:

*Kaj la **pastro** al li:*

Да помянѣтъ Господь Богъ
священнодіаконство твоѣ
во царствіи своёмъ, всегда,
нынѣ и присно, и во вѣки
вѣковъ.

Memoru la Sinjoro Dio
diakonecon vian
en Sia regno en ĉiuj tempoj,
nun kaj ĉiam kaj eterne.

Μνησθεῖη Κύριος ὁ Θεὸς
τῆς διακονίας (ἡ ἱεροδιακονίας)
σου
ἐν τῇ βασιλείᾳ αὐτοῦ,
πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

*И іерѣѣ ѹбо поставлѣетъ
святѣѣ потѣрь на святѣю
трапѣзу: святѣѣ же
дѣскокъ взѣмъ со главѣи
діакона, поставлѣетъ и
тоѣ на святѣю трапѣзу,
глаголя:*

*Metinte la kalikon kaj la
diskon sur la altaron, la
pastro diras:*

Благообразный Іосифъ,
со дрѣва снѣмъ пречѣистое
твоѣ тѣло,
плащаницею чѣстною
обвѣвъ,
и благоуханьми
во грѣбъ новѣ закрѣвъ,
положѣ.

La nobla Jozefo
de sur la ligno Vian plej
puran korpon preninte,
en puran tolaĵon envolvinte
kaj per aromaĵoj zorginte,
en novan tombon ĝin metis.
[Jn 19:40-41]
En la tombo korpe,

Ὁ εὐσχήμων Ἰωσήφ,
ἀπὸ τοῦ ξύλου καθελὼν τὸ
ἄκραντόν σου σῶμα,
σινδόνι καθαρᾷ εἰλήσας
καὶ ἀρώμασιν
ἐν μνήματι καινῷ ἀπέθετο.

во адѣ же съ душѣю
яко Богъ, въ рай же съ
разбойникомъ,
и на престолѣ былъ еси
Христѣ, со Отцемъ и Духомъ,
вся исполняяй
неописанный.

en la infero anime,
Die vi estis en la paradizo
kun la rabisto,
sur la trono kun la Patro kaj
la Spirito, ho Kristo,
ĉion pleniganta kaj de
nenio enfermata.

Яко живонóсець,
яко рай краснѣйшій
войстинну,
и всякаго чертога царскаго
явися свѣтлѣйшій Христѣ
гробъ твой,
истóчникъ нашего
воскресѣнія.

Vivon portanta,
ververe pli bela ol la
paradizo,
pli brila ol reĝa palaco
montriĝis, ho Kristo, Via
tombo,
la fonto de nia releviĝo.

*Тáже покрóвцы ўбо взѣмъ
отъ священнаго дѣскаса, и
святаго потиря,
полагáетъ на едѣной
странѣ святѣя трапѣзы:
воздýхъ же отъ дѣакона
рама взѣмъ, и покадѣвъ
покрывáетъ ѣмъ святáя,
глабля:*

*Incensinte la grandan
vualon kaj kovrante per ĝi
la sanktaĵojn, la pastro
denove diras:*

Благообразный Юсифъ,
со дрѣва снѣмъ пречѣистое
твоѣ тѣло,
плащаницею чѣстою
обвѣвъ,
и благоухáньми
во гробъ нóвъ закрѣвъ,
положи.

La honorinda Jozefo...

*И прѣемъ кадѣльницу отъ
дѣаконовы рукѣ, кадѣтъ
святáя трѣжды, глабля:*

*Poste, incensante jam la
kovritajn sanktaĵojn, li
diras:*

Ублажи Гóсподи,
благоволѣниемъ твоимъ
Сіона,
и да созѣждутся стѣны
іерусалѣмскія:
тогда благоволиши жѣртву
правды,
возношѣніе и
всесожегаемая,
тогда возложáтъ на олтарѣ
твой тельцы.

Bonfaru al Cion laŭ Via
favoro,

konstruu la murojn de
Jerusalem;
tiam plaĉos al Vi oferdonoj
de pieco,

brulofero kaj plenofero;

tiam oni metos sur Vian
altaron junajn bovojn.
[Ps 51:18-19]

*И отдáвъ кадѣльницу, и
опустѣвъ фелóнь,
приклонѣвъ же главѣ,*

*Fordoninte la incensilon kaj
klininte la kapon, li diras al
la diakono:*

(Αγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ
σου τὴν Σίων,

καὶ οἰκοδομηθῆτω τὰ τεῖχη
Ἱεροσαλημ·

τότε εὐδοκήσεις θυσίαν
δικαιοσύνης,

ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα·

τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ
θυσιαστήριόν σου μόσχους.)

глаголетъ διάκονυ:

Помоли́ся о мнѣ, бра́те и
сослужі́телю.

И διάκονъ къ немѹ:

Ду́хъ свѣты́й на́йдетъ на тя,

и си́ла вы́шняго осѣ́нитъ тя.

Іерейъ: То́йже Ду́хъ
содѣ́йствуетъ на́мъ

вся́ днѣ́ живота́ на́шего.

*Та́же и διάκονъ, покловѣвъ
и са́мъ главу́, держа́ въкупѣ
и ора́ръ тремѹ пе́рсты
десни́цы, глаголетъ ко
священнику:*

Помяни́ мя, влады́ко
свѣты́й.

Іерейъ: Да помяне́тъ тя
Госпо́дь Бо́гъ

во ца́рствіи своѣ́мъ, всегда́,
ны́нѣ и прѣ́сно, и во вѣ́ки
вѣ́ковъ.

И διάκονъ, рѣ́къ:

Ами́нь,

*и цѣ́ловáвъ десни́цу
священника, исхо́дитъ
сѣ́верными двѣ́рьми, и
ста́въ на обы́чномъ
мѣ́стѣ, глаголетъ:*

Испол́нимъ моли́тву на́шу
Госпо́дѣ.

Лѹкъ: Госпо́ди поми́луй.

— О предложѣ́нныхъ
честны́хъ дарѣ́хъ, Госпо́ду
помо́лимся.

Лѹкъ: Госпо́ди поми́луй.

— О свѣ́тѣмъ хра́мѣ се́мъ,

и съ вѣ́рою, благоговѣ́ніемъ
и стра́хомъ бо́жіимъ

вхо́дящихъ во́нь, Госпо́ду
помо́лимся.

Memoru min, frato kaj
kuncelebranto.

Diakono: Memoru la
Sinjoro Dio

vian pastrecon en Sia
regno.

Preĝu pri mi, sankta estro.

Pastro: La Sankta Spirito
venos sur vin,

kaj la potenco de la
Plejaltulo superombros vin.

Diakono: La sama Spirito
kunagos kun ni

ĉiujn tagojn de nia vivo.

Memoru min, sankta estro.

Pastro: Memoru vin la
Sinjoro Dio

en Sia regno en ĉiuj tempoj,
nun kaj ĉiam kaj eterne.

Diakono: Amen.

Prepara, aŭ peta litanio:

Diakono: Ni plenumu nian
preĝon al la Sinjoro.

Popolo: Sinjoro, kompatu.

Diakono: Pri la preparitaj
honorindaj donacoj al la
Sinjoro ni preĝu.

Popolo: Sinjoro, kompatu.

Diakono: Pri ĉi tiu
sanktejo,

kaj pri ĉiuj kun kredo, pieco
kaj Di-timo

en ĝin enirantaj, al la
Sinjoro ni preĝu.

Μνήσθητί μου, ἀδελφὲ καὶ
συλλειτουργγέ.

Μνησθεῖη Κύριος ὁ Θεὸς

τῆς ἱερωσύνης σου ἐν τῇ
βασιλείᾳ αὐτοῦ.

Ἐΐξαι ὑπὲρ ἐμοῦ, συλλειτουργγέ
μου.

Πνεῦμα Ἅγιον ἐπελεύσεται ἐπὶ
σέ,

καὶ δύναμις Ὑψίστου
ἐπισκιάσει σοι.

Αὐτὸ τὸ Πνεῦμα
συλλειτουργγήσει ἡμῖν

πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς
ἡμῶν.

Μνήσθητί μου, δέσποτα ἅγιε.

Μνησθεῖη σου Κύριος ὁ Θεὸς

ἐν τῇ βασιλείᾳ αὐτοῦ, πάντοτε,
νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας
τῶν αἰώνων.

Διάκονος: Ἀμήν.

**Ἡ Συναπτὴ τῶν Τιμίω
Δώρων**

Διάκονος: Πληρώσωμεν τὴν
δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Χορὸς: Κύριε, ἐλέησον.

Διάκονος: Ὑπὲρ τῶν
προτεθέντων τιμίω δώρων, τοῦ
Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ ἁγίου οἴκου τούτου

καὶ τῶν μετὰ πίστεως,
εὐλαβείας καὶ φόβου Θεοῦ

εἰσιόντων ἐν αὐτῷ, τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

нашихъ,
у Господа просимъ.

Лѣкъ: Подѣй Господи.

— Прощенія и оставленія
грѣховъ и прегрѣшеній
нашихъ, у Господа просимъ.

Лѣкъ: Подѣй Господи.

Добрыхъ и полезныхъ
душамъ нашимъ, и міра
мірови, у Господа просимъ.

Лѣкъ: Подѣй Господи.

— Прочее время живота
нашего въ мѣрѣ и покаяніи
скончати, у Господа
просимъ.

Лѣкъ: Подѣй Господи.

— Христіанскія кончіны
живота нашего,
безболѣзненны,
непостыдны, мирны
и добраго отвѣта
на страшнѣмъ судищи
Христовѣ
просимъ.

Лѣкъ: Подѣй Господи.

— Пресвятую, пречистую,

преблагословенную,
славную Владычицу нашу
Богородицу, и приснодѣву
Марію

со всѣми святыми
помянувшѣ,
сами себѣ,

и другъ друга,

и весь животъ нашъ Христу
Богу

предадимъ.

Лѣкъ: Тебѣ Господи.

Возглашеніе:

Щедротами единороднаго
Сына твоего,

съ нимже благословенъ еси,
со пресвятимъ и благимъ и
животворящимъ твоимъ
Духомъ,

korpoj
de la Sinjoro ni petu.

Popolo: Donu, Sinjoro.

Diakono: Pardonon kaj
malŝarĝon de niaj pekaj kaj
eraroj de la Sinjoro ni petu.

Popolo: Donu, Sinjoro.

Diakono: Bonon kaj utilon
por niaj animoj de la
Sinjoro ni petu.

Popolo: Donu, Sinjoro.

Diakono: Ke la reston de
nia vivo en paco kaj pento
ni pasigu, de la Sinjoro ni
petu.

Popolo: Donu, Sinjoro.

Diakono: Kristanan finon
de nia vivo,
sendoloran, senhontan,
pacan,
kaj bonan defendon
ĉe la timinda tribunalo de
Kristo,
de la Sinjoro ni petu.

Popolo: Donu, Sinjoro.

Diakono: La sanktegan, la
puregan,
la plejbenitan, gloran
Reĝinon nian,
la Dipatrinon kaj
Ĉiamvirgulinon Marian,
kun ĉiuj gesanktuloj
rememorinte,
nin mem,
unu la alian
kaj tutan vivon nian al
Kristo Dio,
ni submetu.

Popolo: Al Vi, Sinjoro.

Pastro: Per la
kompatindulgo de Via
solenaskita Filo,

kun kiu Vi estas benata,

kun Via sanktega kaj bona
kaj viviga Spirito,

σωμάτων ἡμῶν,
παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν
ἁμαρτιῶν καὶ τῶν
πλημμελημάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ
Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς
ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ
κόσμῳ, παρὰ τοῦ Κυρίου
αἰτησώμεθα.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς
ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ
ἐκτελέσαι παρὰ τοῦ Κυρίου
αἰτησώμεθα.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς
ἡμῶν,
ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα,
εἰρηνικὰ
καὶ καλὴν ἀπολογίαν,
τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος
τοῦ Χριστοῦ,
αἰτησώμεθα.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου,
ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου
δεσποίνης ἡμῶν,
Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου
Μαρίας
μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων
μνημονεύσαντες,
ἑαυτοὺς
καὶ ἀλλήλους
καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν
Χριστῷ τῷ Θεῷ
παραθώμεθα.

Χορὸς: Σοὶ Κύριε.

Διὰ τῶν οἰκτιρμῶν τοῦ
μονογενοῦς σου Υἱοῦ,

μεθ' οὗ εὐλογητὸς εἶ,

σὺν τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ
ζωοποιῷ σου Πνεύματι,

нѣнѣ и прѣсно, и во вѣки
вѣковѣ.

Лѣкъ: Амѣнь.

Иерѣй: Мѣръ всѣмѣ.

Лѣкъ: И Дѣхови твоємѣ.

Дѣаконѣ: Возлѣбимѣ другѣ
дрѣга,
да единомѣслиемѣ исповѣмы
—

Лѣкъ: Отца, и Сына, и
Святѣго Дѣха,

Трѣицу единосѣщную и
нераздѣльную.

*И иерѣй поклоняется
трѣжды, глаголя тайно:*

Возлюблю тя Господи,
крѣпосте моя,
Господѣ утверждѣнѣ моѣ,
и прибѣжище моѣ.
(Трѣжды.)

*И цѣлуетъ святѣя сѣце,
якоже сѣть покровѣны,
пѣрвѣе верхѣ святѣго
дѣскаса: тѣже верхѣ
святѣго потирѣя, и край
святѣя трапѣзы предѣ
собѣю.*

*Аще ли бѣдутъ
священниковѣ двѣ, или
множае, то и онѣ
цѣлуютъ святѣя всѣ, и
другѣ другѣ въ рамена.*

Настоятель же
глаголетъ:

Христѣ посреде насѣ.

И отвѣщаетъ цѣловѣый:

И естъ, и бѣдетъ.

*Тѣкожде и дѣакони, аще
бѣдутъ двѣ или трѣ,
цѣлуютъ кѣждо орѣрь
своѣй идѣже крестѣ образѣ,
и другѣ другѣ въ рамена,
тѣжде глаголюще, еже и
священницы. Подѣбнѣ же
и **дѣаконѣ** спокланяется,
на немѣже стоить мѣстѣ,
и цѣлуетъ орѣрь своѣй,
идѣже естъ крестѣ*

nun kaj ĉiam kaj eterne.

Popolo: Amen.

Pastro: Pacon al ĉiuj.

Popolo: Kaj al Via spirito.

Diakono: Amu ni unu la
alian,

por unuanime konfesi...

Popolo: La Patron kaj la
Filon kaj la Sanktan
Spiriton,

La Triunuon samesencan
kaj nedisigeblan.

νϋν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας
τῶν αἰῶνων.

Χορὸς: Ἀμήν.

Ἱερεὺς: Εἰρήνη πᾶσι.

Χορὸς: Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Διάκονος: Ἀγαπήσωμεν
ἀλλήλους,

ἵνα ἐν ὁμονοίᾳ ὁμολογήσωμεν.

Χορὸς: Πατέρα, Υἱὸν καὶ Ἅγιον
Πνεῦμα,

Τριάδα ὁμοούσιον καὶ
ἀχώριστον.

Ἀγαπήσω σε, Κύριε,
ἢ ἰσχύς μου·
Κύριος στερέωμά μου
καὶ καταφυγή μου καὶ ῥύστης
μου.

Ὁ Χριστὸς ἐν τῷ μέσῳ ἡμῶν.

Καὶ ἔστι καὶ ἔσται.

образъ, и тако
возглашаетъ:

Двери, двери! Премудростию
вонмемъ.

Γερύ же воздвизаетъ
воздухъ, и держитъ надъ
святыми дарми. Аще же
ини будутъ священницы
служащи, такожде
воздвизаютъ святыи
воздухъ, и держатъ надъ
святыми дарми,
потрясающе, и глаголюще
къ себѣ, якоже и людие,

Исповѣданіе вѣры:

Вѣрую во единого Бѣга
Отца вседержителя,
творца небу и земли,
видимымъ же всѣмъ и
невидимымъ.
И во единого Господа Исуса
Христа,
Сына божія, единородного,
іже отъ Отца рожденнаго
прежде всѣхъ вѣкъ:
свѣта отъ свѣта,
Бѣга истинна отъ Бѣга
истинна,
рожденна, не сотворенна,
единосущна Отцу,
імже вся быша.
Насъ ради человекъ,
и нашего ради спасенія,
шедшаго съ небесъ,
и воплотившагося
отъ Духа Свята
и Маріи дѣвы,
и вочеловѣчшася.
Распятаго же за ны при
Понтійстѣмъ Пилатѣ,
и страдавша, и погребенна.
И воскресшаго въ третій
день
по писаніемъ.
И возшедшаго на небеса,

Diakono: La pordojn! La
pordojn! Saĝecon ni atentu!

La kredkonfeso:

Popolo: Mi kredas je
unusola Dio,
la Patro plejpotenca,
kreinto de la ĉielo kaj de la
tero,
de ĉio videbla kaj
nevidebla.
Kaj je unusola Sinjoro Jesuo
Kristo,
Filo de Dio, solenaskita,
naskita de la Patro
antaŭ ĉiuj tempoj:
Lumo el Lumo,
Dio vera el Dio vera;
naskita, ne kreita,
samesenca kun la Patro;
per kiu ĉio ekestis;
kiu por ni la homoj
kaj por nia savo,
subiris el la ĉieloj,
kaj enkarniĝis
de la Spirito Sankta
kaj Maria la Virgulino,
kaj homiĝis;
kiu, krucumite pro ni sub
Poncio Pilato,
suferis kaj estis
entombigita,
kaj releviĝis je la tria tago,
laŭ la Skriboj,
kaj supreniris en la ĉielojn,

Διάκονος: Τὰς θύρας, τὰς
θύρας! Ἐν σοφίᾳ πρόσχωμεν.

Τὸ Σύμβολον τῆς Πίστεως

Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν,
Πατέρα, παντοκράτορα,
ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς,
ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων.
Καὶ εἰς ἕνα Κύριον Ἰησοῦν
Χριστόν,
τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν
μονογενῆ,
τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα
πρὸ πάντων τῶν αἰώνων.
Φῶς ἐκ φωτός,
Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ
ἀληθινοῦ
γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα,
ὁμοούσιον τῷ Πατρί,
δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο.
Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους
καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν
κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν
καὶ σαρκωθέντα
ἐκ Πνεύματος Ἁγίου
καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου
καὶ ἐνανθρωπήσαντα.
Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ
Ποντίου Πιλάτου
καὶ παθόντα καὶ ταφέντα.
Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ
κατὰ τὰς Γραφάς.
Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς

и сѣдѣща одеснѹю Отца̀.	kaj sidas dekstre de la Patro;	οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρός.
И па́ки грядѹщего со сла́вою,	kiu denove venos kun gloro,	Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης
судѣти живѣмъ и мѣртвѣмъ,	por juĝi la vivantajn kaj la mortintajn,	κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς,
егѡ́же ца́рствію не бѹдетъ конца̀.	kaj por kies Regno ne estos fino.	οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος.
И въ Дѹха Свята́го,	Kaj je la Spirito Sankta,	Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον,
Гѡспода, животворящаго,	la Sinjoro kaj viviganto,	τὸ κύριον, τὸ ζωοποιόν,
ѣже отъ Отца̀ исходящаго,	de la Patro devenanta,	τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον,
ѣже со Отцѣмъ и Сѣномъ	kun la Patro kaj la Filo	τὸ сὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ
спокланѣема и ссла́вима,	kunadorata kaj kunglorata,	συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον,
глаго́лавшаго проро́ки.	per la profetoj parolinta.	τὸ λαλήσαν διὰ τῶν Προφητῶν.
Во е́дину святѹю	Kaj je la unusola, sankta,	Εἰς μίαν, ἁγίαν,
собѡ́рную и апо́стольскую	katolika kaj apostola	καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν
це́рковь.	Eklezio.	Ἐκκλησίαν.
Исповѣ́дую е́дино крещѣніе,	Mi konfesas unusolan	Ὅμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς
во оставлѣніе грѣхѡ́въ.	bapton por pekomalŝarĝo.	ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.
Ча́ю воскрѣсенія мѣртвѣхъ	Mi atendas la releviĝon de la mortintoj	Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν.
и жи́зни бѹдущаго вѣ́ка.	kaj la vivon de la venonta	Καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος
Ами́нь.	epoko. Amen.	αἰῶνος. Ἀμήν.

La sankta anaforo

Διάκονъ: Стáнемъ добрѣ, стáнемъ со стра́хомъ, вѡнмѣмъ, святѡе возношѣніе въ мѣрѣ приносѣти.

Лѹкъ: Мѣлость мѣра, жѣртву хвалѣнія.

И іерѣ́ѹ ѹбо взѣмъ воздѹхъ отъ святѣ́хъ, и цѣ́ловáвѣ ѹ, полага́етъ на е́дино мѣ́сто, глаго́ля:

Благодáть Гѡспода ...

Діáконъ же поклонѣ́вся, вхѡ́дитъ во святѣ́ѹ олтáръ. И прѣ́ймъ рѣпѣ́ду, вѣ́етъ святѣ́я благоговѣ́ѣно.

Возглашѣніе:

Благодáть Гѡспода нáшего Исѹ́са Хрѣ́ста,

и любѣ́ Бѡга и Отца̀,

и причáстіе Свята́го Дѹха,

Diakono: Ni staru pie, ni staru kun timo, atente alportu ni la sanktan levoferon.

Ĥoro: Korfavoron, racon, oferon de laŭdo.

Pastro: La graco de nia Sinjoro Jesuo Kristo

kaj la amo de Dio la Patro,

kaj la komunio de la Sankta

Ἡ Ἁγία Ἀναφορά

Διάκονος: Στῶμεν καλῶς· στῶμεν μετὰ φόβου· πρόσχωμεν τὴν ἁγίαν ἀναφορὰν ἐν εἰρήνῃ προσφέρειν.

Χορὸς: Ἐλεον εἰρήνης, θυσίαν αἰνέσεως.

Ἱερεὺς: Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ,

καὶ ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρός,

καὶ ἡ κοινωνία τοῦ Ἁγίου

буди со всѣми ва́ми.	Spirito estu kun vi ĉiuj.	Πνεύματος, εἶη μετὰ πάντων ὑμῶν.
Лѹкѣ: И со дѹхомъ твоѳмъ.	Popolo: Kaj kun via spirit'.	Χορὸς: Καὶ μετὰ τοῦ πνεύματός σου.
Ιερέυ: Горѣ имѣимъ сердца̀.	Pastro: Ni levu niajn korojn.	Ἱερεὺς: Ἄνω σχῶμεν τὰς καρδίας.
Лѹкѣ: Ёмамы ко Гѳсподу.	Popolo: Ili estas alten al la Sinjoro.	Χορὸς: Ἔχομεν πρὸς τὸν Κύριον.
Ιερέυ: Благодарѳмъ Гѳспода.	Pastro: Ni danku al la Sinjoro.	Ἱερεὺς: Εὐχαριστήσωμεν τῷ Κυρίῳ.
Лѹкѣ: Достѳйно и прѳведно ёсть, покланѳтисѳ Отцѹ, и Сѳну,и Святѳму Дѹху, Трѳицѣ единосѹщнѣй и нераздѣльнѣй.	Popolo: Ĝustas kaj justas adori la Patron kaj la Filon kaj la Sanktan Spiriton, la Triunuon samesencan kaj nedisigeblan.	Χορὸς: Ἄξιον καὶ δίκαιον.
Ιερέυ же мо́литсѳ: Достѳйно и прѳведно тѳ пѣти, тѳ благословѳти, тѳ хвалѳти, тѳ благодарѳти, тебѣ покланѳтисѳ на всякомъ мѣстѣ владычествѳя твоего̀: тѳ бо есѳ Бѳгъ неизречѣненъ, недовѣдомъ, невидѳмъ, непостижимъ, прѳсно сѳй, такожде сѳй, тѳ и единорѳдный твоѳ Сѳнъ, и Дѹхъ твоѳ Святѳй. Тѳ отъ небытѳя въ бытѳе насъ привѣль есѳ, и отпѳдшыѳ возстѳвилъ есѳ пѳки, и не отступѳль есѳ всѳ творя, дѳндеже насъ на нѣбо возвѣль есѳ, и цѳрство твоѳ дарѳвалъ есѳ бѹдущее. О сѳхъ всѣхъ благодарѳмъ тѳ,	Pastro: Ĝustas kaj justas Vin himni, Vin beni, Vin laŭdi, Vin danki kaj Vin adori sur ĉiu loko de Via regado, ĉar Vi estas Dio neeldirebla, nekonebla, nevidebla, nekomprennebla, eterne estanta kaj ĉiam la sama, Vi kaj Via solenaskita Filo kaj Via Sankta Spirito. El neesto en estadon Vi nin venigis, falintajn Vi nin relevis, kaj ne ĉesis nin ĉiel direkti Ĉielen, donacinte al ni Vian Regnon estontan. Pro ĉio ĉi tio ni dankas Vin	Ἱερεὺς: Ἄξιον καὶ δίκαιον σὲ ὑμνεῖν, σὲ εὐλογεῖν, σὲ αἰνεῖν, σοὶ εὐχαριστεῖν, σὲ προσκυνεῖν ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας σου. Σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἀνεκφραστός, ἀπερινόητος, ἄόρατος, ἀκατάληπτος, ἀεὶ ὦν ὡσαύτως ὦν· σὺ καὶ ὁ μονογενὴς σου Υἱὸς καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ Ἅγιον. Σὺ ἐκ τοῦ μὴ ὄντος εἰς τὸ εἶναι ἡμᾶς παρήγαγες καὶ παραπεσόντας ἀνέστησας πάλιν καὶ οὐκ ἀπέστης πάντα ποιῶν ἕως ἡμᾶς εἰς τὸν οὐρανὸν ἀνήγαγες καὶ τὴν βασιλείαν σου ἐχαρίσω τὴν μέλλουσαν. Ὑπὲρ τούτων ἀπάντων εὐχαριστοῦμεν σοὶ καὶ τῷ μονογενεῖ σου Υἱῷ

и единокорнаго твоего Сына,	kaj Vian solenaskitan Filon	καὶ τῷ Πνεύματί σου τῷ Ἁγίῳ·
и Духа твоего Святаго,	kaj Vian Sanktan Spiriton,	ὕπὲρ πάντων ὧν ἴσμεν καὶ ὧν οὐκ
о всѣхъ, ѡхже вѣмы, и ѡхже не вѣмы, явленныхъ и неявленныхъ благодѣянихъ бывшихъ на насъ.	pro ĉiuj Viaj bonfaroj nin trafintaj, la sciataj de ni kaj la nesciataj, la videblaj kaj la nevideblaj.	ἴσμεν, τῶν φανερῶν καὶ ἀφανῶν εὐεργεσιῶν, τῶν εἰς ἡμᾶς γεγενημένων.
Благодаримъ тя и о службѣ сей,	Kaj pro ĉi tiu liturgio ni Vin dankas,	Εὐχαριστοῦμέν σοι καὶ ὑπὲρ τῆς λειτουργίας ταύτης,
юже отъ рукъ нашихъ пріяти изволилъ еси.	kiun Vi bonvolis akcepti el niaj manoj,	ἦν ἐκ τῶν χειρῶν ἡμῶν δέξασθαι κατηξίωσας,
Аще и предстоятъ тебѣ тысящы архангеловъ, и тмы ангеловъ,	kvankam akompanas Vin miloj da ĉefanĝeloj kaj dekmiloj da anĝeloj,	καίτοι σοι παρεστήκασι χιλιάδες ἀρχαγγέλων καὶ μυριάδες ἀγγέλων,
херувими, и серафими шестокрилати,	keruboj kaj serafoj — sesflugilaj,	τὰ Χερουβείμ καὶ τὰ Σεραφείμ, ἑξαπτέρυγα,
многочити возвышались пернати.	multokulaj, alteŝvebaj, flugoplenaj,	πολυόμματα, μετάρσια, πτερωτά.
<i>Возглашѣніе:</i>		
Побѣдную пѣснь поюще, вопiously, взывающе и глаголюще.	Pastro: venkohimnon kantante, proklamante, kriante kaj dirante —	Τὸν ἐπινίκιον ὕμνον ᾄδοντα, βοῶντα, κεκραγότα, καὶ λέγοντα.

Лѣкъ: Святъ, святъ, святъ	Popolo: Sankta, sankta, sankta	Χορὸς: Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος
Господь Саваотъ, исполнь небо и земля славы твоея, осанна въ вышнихъ, благословѣнь	estas la Eternulo Cebaot, la ĉielo kaj la tero estas plenaj de Via gloro. Hosana en la supera alto! Estu benata tiu,	Κύριος Σαβαώθ· πλήρης ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ τῆς δόξης σου. Ὡσαννὰ ἐν τοῖς ὑψίστοις· εὐλογημένος
грядый во имя Господне, осанна въ вышнихъ.	kiu venas en la nomo de la Eternulo! Hosana en la supera alto!	ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου. Ὡσαννὰ ἐν τοῖς ὑψίστοις.

*И здѣ паки **діаконъ**,
пріимъ святую свѣздицу
отъ святаго діскаса,
творитъ крестъ образъ
верху его, и цѣловавъ ю
полагаетъ. Таже
приходитъ, и стаетъ на
десный странъ; и вземъ
рпиду въ руцъ, омачиваетъ
тѣхо со всякимъ
вниманіемъ и страхомъ,
верху святыхъ даровъ, яко
не състи мѣхамъ, ни иному
чесому таковому. Аще же
нѣсть рпиды, творитъ сіе
со единымъ покрывцемъ.*

Іерей молится:

Съ сіми и мѣ блаженными
сілами,
Владыко челоѵколюбче,
вопіемъ и глаголемъ:

святъ еси и пресвятъ,

тѣ и единорѣднѣй твоѣ
Сынъ,
и Духъ твоѣ святѣй.

Святъ еси и пресвятъ,

и великолѣпна слаѵа твоѣ,
ѣже мѣръ твоѣ тако
возлюбилъ еси,
ѣкоже Сына твоегѣ
единорѣднагѣ дати:
да всякъ вѣруѣй въ негѣ не
погѣбнетъ,
но ѣмать живѣтъ вѣчний,
ѣже пришѣдъ,
и все ѣже о насъ смѣтрѣніе
исполнивъ,
въ нѣщъ въ нѣже
предѣяшесѣ,
паче же самъ себѣ
предѣяше,
за мѣрскѣй живѣтъ,
прѣемъ хлѣбъ во святѣя своѣ
и пречѣстыя и непорѣчныя
рѣки,
благодарѣвъ и
благословѣвъ,

освятѣвъ, преломѣвъ,

дадѣ святѣмъ своѣмъ
ученикѣмъ и апѣстоломъ,
рѣкъ:

Возглашеніе:

Прѣимѣте, ѣдѣте,
сіѣ ѣсть тѣло моѣ
ѣже за вѣ помѣмое
во оставленіе грѣховъ.

Лѣкъ: Амѣнь.

*Семѣ же глаголемѣму,
показѣетъ священнику
дѣаконъ святѣй дѣскосъ,
держѣ и орѣръ трѣмѣ
пѣрсты деснѣцы. Подобнѣ,*

Pastro: Kun ĉi tiuj feliĉaj
potencoj,
ho Mastro la homamanto,
ankaŭ ni proklamas kaj
diras:

Sankta Vi estas kaj
sanktega,

Vi kaj Via solenaskita Filo
kaj Via Sankta Spirito;
sankta Vi estas kaj
sanktega,
kaj brilega estas Via gloro.

Tiom Vi amis Vian mondon,
ke donis Vi Vian
solenaskitan Filon,
por ke ĉiu al Li fidanta, ne
pereu,
sed havu eternan vivon;
Li, veninte en la mondon,
kaj pri ni la tutan prizorgon
plenuminte,
je la nokto kiam li iĝis
perfidita
— aŭ, pli ĝuste, sin mem
transdonis
pro la vivo de l' mondo, —
prenis la panon en Siajn
sanktajn kaj puregajn kaj
senkulrajn manojn
kaj, doninte dankon, ĝin
benis,

sanktigis, dispecigis

kaj donis al Siaj sanktaj
disciploj kaj apostoloj,
dirante:

Pastro: prenu, manĝu;
ĉi tio estas mia korpo,
por vi dispecigata,
por la pardonado de pekoj.

Popolo: Amen.

Τερεὺς: Μετὰ τούτων καὶ ἡμεῖς
τῶν μακαρίων δυνάμεων,
Δέσποτα φιλόανθρωπε,
βοῶμεν καὶ λέγομεν·

Ἅγιος εἶ καὶ πανάγιος,

σὺ καὶ ὁ μονογενὴς σου Υἱὸς
καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ Ἅγιον.
Ἅγιος εἶ καὶ πανάγιος
καὶ μεγαλοπρεπὴς ἡ δόξα σου·
ὡς τὸν κόσμον σου οὕτως
ἠγάπησας,
ὥστε τὸν Υἱόν σου τὸν μονογενῆ
δοῦναι,
ἵνα πᾶς ὁ πιστεύων εἰς αὐτὸν
μὴ ἀπόληται,
ἀλλ' ἔχη ζωὴν αἰώνιον.
Ὅς ἐλθὼν
καὶ πᾶσαν τὴν ὑπὲρ ἡμῶν
οἰκονομίαν πληρώσας,
τῇ νυκτὶ ἧ παρεδίδοτο,
μᾶλλον δὲ ἑαυτὸν παρεδίδου,
ὑπὲρ τῆς τοῦ κόσμου ζωῆς,
λαβὼν ἄρτον ἐν ταῖς ἀγίαις
αὐτοῦ καὶ ἀχράντοις καὶ
ἀμωμήτοις χερσίν,
εὐχαριστήσας καὶ εὐλογήσας,
ἀγιάσας, κλάσας, ἔδωκε τοῖς
ἀγίοις αὐτοῦ
μαθηταῖς καὶ ἀποστόλοις,
εἰπὼν·

Λάβετε, φάγετε·

τοῦτό μου ἔστι τὸ σῶμα,
τὸ ὑπὲρ ὑμῶν κλώμενον,
εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.

Χορὸς: Ἀμήν.

и егда глаголетъ іерейъ:
Πίйте отъ нея вси:
споказуєтъ и самъ святыѣ
потѣрь.

Іерейъ тайно:

Подобнѣ и чашу по вѣчери,
глаголя:

Возглашеніе:

Пійте отъ нея вси,
сія єсть кровъ моя
ноѡаго завѣта,
яже за вы и за многія
изливаємая,
во оставленіе грѣхѡвъ.

Лѣкъ: Амѣнь.

Іерейъ молится:

Поминающе ѹбо
спасительную сію заповѣдь,

и вся яже о насъ бѣвшая:

крѣсть,
грѡбъ,
триднѣвное воскресеніе,
на небеса̀ восхожденіе,
одесную сѣдѣніе,

второе и славное паки
пришествіе.

Возглашеніе:

Твоѣ отъ твоихъ тебѣ
приносяще,

о всѣхъ и за вся.

Семѹ же глаголету,
діаконъ *отлагаетъ рипѣду,*
и преложъ рѹцѣ
крестообразнѣ, и подѣмъ
святыѣ діскосъ, и святыѣ
потѣрь, и поклонѣтся
умилѣннѣ.

Лѣкъ: Тебѣ поѣмъ,
тебѣ благословѣмъ,
тебѣ благодарѣмъ Гѡсподи,
и молимъ ти ся,
Бѡже нашъ.

Іерейъ же молится:

Pastro: Tiel same ankaŭ la
kalikon post la
vespermanĝo, dirante:

Pastro: vi ĉiuj trinku el ĝi,
ĉi tio estas Mia sango
de la nova interligo,
kiu estas por vi kaj por
multaj elversataj,
por la pardonado de pekoj.

Popolo: Amen.

Pastro: Memorante do ĉi
tiun savan ordonon
kaj ĉion, kio por ni okazis:
la krucon,
la tombon,
la releviĝon je la tria tago,
la iron en la ĉielojn,
la sidon dekstre de la
Patro,
kaj la duan kaj gloran
revenon,

Viaĵojn el la Viaj al Vi
oferante,
ĉiom kaj pro ĉio
[1Kr 29:14],

Ĥoro: Vin ni himnas,
Vin ni benas,
Vin ni dankas, Sinjoro,
kaj ni preĝas al Vi,
nia Dio.

Ὁ δὲ ἱερεὺς μυστικῶς·

Ὅμοίως καὶ τὸ ποτήριον μετὰ τὸ
δειπνήσαι, λεγὼν·

Εἶτα ἐκφώνως·

Ἱερεὺς: Πίετε ἐξ αὐτοῦ πάντες·
τοῦτό ἐστι τὸ αἷμά μου,
τὸ τῆς καινῆς Διαθήκης,
τὸ ὑπὲρ ὑμῶν καὶ πολλῶν
ἐκχυνόμενον,
εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.

Χορὸς: Ἀμήν.

Ἱερεὺς: Μεμνημένοι τοίνυν τῆς
σωτηρίου ταύτης ἐντολῆς,
καὶ πάντων τῶν ὑπὲρ ἡμῶν
γεγενημένων,
τοῦ σταυροῦ,
τοῦ τάφου,
τῆς τριήμερου ἀναστάσεως,
τῆς εἰς οὐρανοὺς ἀναβάσεως,
τῆς ἐκ δεξιῶν καθέδρας,
τῆς δευτέρας καὶ ἐνδόξου
πάλιν παρουσίας,

Τὰ σὰ ἐκ τῶν σῶν σοὶ
προσφέρομεν

κατὰ πάντα καὶ διὰ πάντα.

Χορὸς: Σὲ ὑμνοῦμεν,
σὲ εὐλογοῦμεν,
σοὶ εὐχαριστοῦμεν, Κύριε,
καὶ δεόμεθά σου,
ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Ещё принѳсимъ ти
словѣсную сѳю и безкрѳвную
слѳжбу,

и прѳсимъ, и мѳлимъ, и
мѳли сѳ дѳемъ,

низпослѳ Дѳха твоегѳ
Святѳго на ны,

и на предлежѳщѳя дѳры сѳя. kaj sur ĉi tiujn donacojn.

*И діаконъ ѳбо отлагѳетъ
рѳпѳду, и прихѳдитъ блѳзъ
ко іерѳю, и поклонѳются
ѳба трѳжды предъ святѳю
трапѳзою, молящѳся въ
себѳ и глагѳлюща:*

Гѳсподи, ѳже пресвятѳго
твоегѳ Дѳха

въ трѳтѳй чѳсъ апѳстоломъ
твоѳмъ низпослѳвий,

тогѳ благѳй не отимѳ отъ
насъ:

но обнови насъ молящѳхъ
ти сѳя.

Стѳхъ: Сѳрдце чѳсто
созѳжди во мнѳ Бѳже,
и дѳхъ правъ обнови во
утрѳбѳ моѳй.

Пѳки: Гѳсподи, ѳже
пресвятѳго твоегѳ Дѳха...

Стѳхъ: Не отвѳржи менѳ
отъ лицѳ твоегѳ,
и Дѳха твоегѳ святѳго не
отимѳ отъ менѳ.

И пѳки: Гѳсподи, ѳже
пресвятѳго твоегѳ Дѳха...

*Тѳже главѳ подклѳнѳвъ
діаконъ, и показѳя со
орарѳмъ святѳй хлѳбъ,*

Pastro: Ankoraŭ ni oferas
al Vi ĉi tiun spiritan kaj
sensangan servon,

kaj vokas, kaj preĝas, kaj
petegas:

sendu Vian Sanktan
Spiriton sur nin

kaj sur ĉi tiujn donacojn.

*(En kelkaj Eklezioj oni
intermetas jenajn preĝojn:*

Pastro: Sinjoro, Vi Vian
Sanktan Spiriton

en la tria horo al Viaj
apostoloj subensendis;

Lin, ho bona, ne forprenu
de ni,

sed novigu nin al Vi
preĝantajn.

Diakono: Koron puran
kreu al mi, ho Dio,
Kaj spiriton fidelan novigu
en mi.

Pastro: Sinjoro, Vi Vian
Sanktan Spiriton

en la tria horo al Viaj
apostoloj subensendis;

Lin, ho bona, ne forprenu
de ni,

sed novigu nin al Vi
preĝantajn.

Diakono: Ne forpuŝu min
de Via vizaĝo,

Kaj Vian sanktan spiriton
ne forprenu de mi.

Pastro: Sinjoro, Vi Vian
Sanktan Spiriton

en la tria horo al Viaj
apostoloj subensendis;

Lin, ho bona, ne forprenu
de ni,

sed novigu nin al Vi
preĝantajn.)

*Almontrante la panon per
la stolo mallaŭte diras la
diakono:*

Ἐρεδς: Ἐτι προσφέρομέν σοι
τὴν λογικὴν ταύτην καὶ
ἀναίμακτον λατρείαν,

καὶ παρακαλοῦμέν σε καὶ
δεόμεθα καὶ ἱκετεύομεν·

κατάπεμψον τὸ Πνεῦμά σου τὸ
Ἅγιον ἐφ' ἡμᾶς

καὶ ἐπὶ τὰ προκειμένα δῶρα
ταῦτα.

глаголетъ тайно:

Благословѣ владыко,
святѣй хлѣбъ.

Иерейъ же воставъ,
знаменуемъ трижды
святѣя дары, глаголя:

И сотвори́ убо хлѣбъ сей
честно́е тѣло Христо́а твоегò.

Діаконъ: Амѣнь.

И на́ки діаконъ:

Благословѣ владыко, святую
чашу.

И иерейъ благословляя
глаголетъ:

А еже въ чаши сей,
честную́ кровъ Христо́а
твоегò.

Діаконъ: Амѣнь.

*И на́ки діаконъ, показуя и
обоѣ святѣя, глаголетъ:*

Благословѣ владыко, обоѣ.

Иерейъ же, благословляя
обоѣ святѣя, глаголетъ:

Преложивъ́ Духомъ твоимъ
святѣимъ.

Діаконъ: Амѣнь, амѣнь,
амѣнь.

*И главу́ подклони́въ
діаконъ* священнику, и
рѣкъ:

Помяни́ мя, святѣй
владыко, грѣшнаго.

Иерейъ же глаголетъ:

Да помяне́тъ тя Господь
Богъ во царствіи своемъ,
всегда́, нынѣ и прѣсно, и во
вѣки вѣковъ.

Діаконъ же рѣкъ:

Амѣнь,

*преходитъ, на немже
первѣе стояше мѣстъ.*

Иерейъ же молится:

Якоже быти
причащающимся во
трезвѣніе души,
во оставленіе грѣховъ,

Benu, estro, la sanktan
panon.

La pastro benas
krucosigne la sanktan
panon, dirante:

Kaj faru ĉi tiun panon
honorinda korpo de Via
Kristo.

Diakono: Amen.

Almontrante la kalikon:

Benu, estro, la sanktan
kalikon.

La pastro, ĝin benante,
diras:

kaj tion, kio estas en ĉi tiu
kaliko,

honorinda sango de Via
Kristo.

Diakono: Amen.

*Almontrante ambaŭ
sanktaĵojn:*

Benu, estro, ambaŭ.

Pastro: Ŝanĝante ilin per
Via Sankta Spirito.

Diakono: Amen. Amen.
Amen.

Pastro: Ili estu al la
komuniigantoj por sobrado
de la animo,
por pardonado de pekoj,

Εὐλόγησον, δέσποτα, τὸν ἅγιον
Ἄρτον.

Καὶ ποιήσον τὸν μὲν ἄρτον
τοῦτον τίμιον σῶμα τοῦ
Χριστοῦ σου.

Ἀμήν.

Εὐλόγησον, δέσποτα, τὸν ἅγιον
ποτήριον.

τὸ δὲ ἐν τῷ Ποτηρίῳ τούτῳ

τίμιον Αἷμα τοῦ Χριστοῦ σου,

Ἀμήν.

Εὐλόγησον, δέσποτα, τὰ
ἀμφοτέρα.

μεταβαλὼν τῷ Πνεύματί σου τῷ
Ἁγίῳ.

Ἀμήν. Ἀμήν. Ἀμήν.

Μνήσθητί μου, ἅγιε δέσποτα,
τοῦ ἁμαρτωλοῦ.

Ὡστε γενέσθαι τοῖς
μεταλαμβάνουσιν εἰς νῆψιν
ψυχῆς,
εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν,

въ приобщеніе святаго
твоего Духа,
во исполненіе царствія
небеснаго,
въ дерзновеніе еже къ тебѣ,
не въ судъ, или во
осужденіе.
Еще принесимъ ти
словесную сію службу,
о иже въ вѣрѣ почившихъ,
праотцѣхъ, отцѣхъ,
патріарсѣхъ,
пророцѣхъ,
апостолѣхъ,
проповѣдницѣхъ,
евангелистѣхъ,
мученицѣхъ,
исповѣдницѣхъ,
воздѣржницѣхъ,
и о всякомъ дусѣ
праведнѣмъ въ вѣрѣ
скончавшемся.

*И приѣмъ кадѣло, іерей
возглашаетъ:*

Изрядно
о пресвятѣй,
пречистѣй,
преблагословеннѣй,
славнѣй Владычицѣ нашей
Богородицѣ и приснодѣвѣ
Маріи.

*И кадѣтъ предъ святою
трапѣзою трижды.*

*Діаконъ же кадѣтъ
святую трапѣзу окрестъ,
и поминаетъ яже хощетъ
живѣя и мѣртвыя.*

Лѣкъ поетъ:

Достойно есть яко
войстинну, блажити тя
Богородицу,
присноблаженную, и
пренепорочную,
и мать Бѣга нашего.
Честнѣйшую херувѣмъ,
и славнѣйшую безъ
сравненія серафѣмъ,

por komunio de Via Sankta
Spirito,
por pleneco de la Ĉiela
Regno,
por maltimo antaŭ Vi,
ne por juĝo kaj kondamno.
Ankoraŭ ni oferas al Vi
ĉi tiun spiritan servon
pri ĉiuj en fido forpasintaj
prapatroj, patroj,
patriarkoj,
profetoj,
apostoloj,
predikintoj,
evangeliistoj,
martiroj,
konfesintoj,
asketoj,
kaj pri ĉiu spirito justa,
mortinta en fido,

Pastro: Precipe
pri la sanktega,
purega,
benegita,
glora Reĝino nia,
Dipatrino kaj Ĉiamvirgulino
Maria.

Ĥoro: Indas laŭ vero nomi
Vin feliĉa, Dipatrino,
ĉiam feliĉegan kaj puregan,
kaj patrinon de nia Dio.
Pli honorindan ol la keruboj
kaj senkompare pli gloran
ol la serafoj,

εις κοινωνίαν τοῦ Ἁγίου σου
Πνεύματος,
εις βασιλείας οὐρανῶν
πλήρωμα,
εις παρρησίαν τὴν πρὸς σέ,
μὴ εἰς κρίμα ἢ εἰς κατάκριμα.

Ἔτι προσφερόμεν σοι
τὴν λογικὴν ταύτην λατρείαν
ὑπὲρ τῶν ἐν πίστει
ἀναπαυσασμένων
προπατόρων, πατέρων,
πατριαρχῶν,
προφητῶν,
ἀποστόλων,
κηρύκων,
εὐαγγελιστῶν,
μαρτύρων,
ὁμολογητῶν,
ἐγκρατευτῶν

καὶ παντὸς πνεύματος δικαίου
ἐν πίστει τετελειωμένου.

Ἐξαιρέτως
τῆς παναγίας,
ἀχράντου,
ὑπερευλογημένης,
ἐνδόξου δεσποίνης ἡμῶν
Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου
Μαρίας.

Χορὸς: Ἄξιόν ἐστιν ὡς ἀληθῶς,
μακαρίζειν σε τὴν Θεοτόκον,
τὴν ἀιμακάριστον καὶ
παναμώμητον
καὶ μητέρα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.
Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ
καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως
τῶν Σεραφείμ,

безъ истлѣнія Бѳга Слѳва
рѳждшую,
сýщую Богорѳдицу тѳ
величаѣмъ.

*Διάκονъ поминáетъ
δίπτηχα, сýръчь помянникъ
усѳпшихъ.*

Ιερέυ̅ же мѳлится:

Святáго Ιοáнна прорѳка,
предтѣчи и крестítеля,
святýхъ слáвныхъ и
всехвáльныхъ апѳстоль,
святáго, *ιμυρέκъ*,
егѳже и пáмьятъ
совершáемъ,
и всѣхъ святýхъ твоýхъ:
íхже молítвами посѣтí
нáсь Бѳже,

и помянì всѣхъ усѳпшихъ о
надѣжди воскресенíа
животá вѣчнаго,

и упокѳй íхъ, идѣже
присѣщáетъ свѣтъ лицá
твоегѳ.

Ещѣ мѳлимъ тѳ,
помянì Гѳсподи
всýкое епíσκοπство
правослáвныхъ,

пράво прáвлящихъ слѳво
твоея íстины,
всýкое пресвýтерство,
во Христѣ дíаконство,
и всýкíй свящѣннический
чýнь.

Ещѣ принѳсимъ тì
словѣсную сýю слýжбу
о вселѣннѣй,
о святýй собѳрнѣй и
апѳстольстѣй цѣркви,
о íже въ чистѳтѣ и
честнѣмъ жítельствѣ
пребывáющихъ;

о богохранímѣй странѣ
нáшей,
властѣхъ и воинствѣ ея.

sendifekte naskintan Dion
la Vorton,
vera Dipatrino, ni gloras
vin.

*La diakono incensas ĉirkaŭ
la altaro, recitante la
diptiĥon.*

*La pastro dume preĝas
malláute:*

Pri sankta Johano la
profeto,
antaŭiranto kaj baptisto,
pri la sanktaj gloraj kaj
laŭdindegaj apostoloj,
pri sankta(j) NN,
kies memoron ni hodiaŭ
festas,
kaj ĉiuj sanktuloj,
pro kies preĝoj vizitu nin,
Sinjoro.

Kaj memoru ĉiujn
mortintajn en espero de
releviĝo en la eternan
vivon,

kaj ripozigu ilin, kie brilas
la lumo de Via vizaĝo.

Ni ankaŭ petegas Vin:

Memoru, Sinjoro,
ĉiujn ortodoksajn
episkopojn,

ĝuste regantajn la vorton
de Via vero,
ĉiujn presbiterojn,
la diakonojn en Kristo,
kaj la tutan klerikan kaj
monaĥan ordon.

Ankoraŭ ni oferas al Vi ĉi
tiun spiritan servon
pri la Mondo,
pri la sankta, katolika kaj
apostola Eklezio,

pri la pure kaj inde vivantaj,

pri nia lando de Dio
gardata,

pri ties registaro kaj armeo.

τὴν ἀδιαφθόρωσ Θεὸν Λόγον
τεκοῦσαν,
τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ
μεγαλύνομεν.

Δίπτυχα καὶ Δεήσεις

Ἰερεὺς: Τοῦ ἁγίου Ἰωάννου,
προφήτου,
προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ·
τῶν ἁγίων, ἐνδόξων καὶ
πανευφήμων Ἀποστόλων·
τοῦ ἁγίου...

οὗ καὶ τὴν μνήμην ἐπιτελοῦμεν,
καὶ πάντων σου τῶν Ἁγίων,
ὧν ταῖς ἱκεσίαις ἐπίσκεψαι
ἡμᾶς, ὁ Θεός.

Καὶ μνήσθητι πάντων τῶν
κεκοιμημένων ἐπ' ἐλπίδι
ἀναστάσεως ζωῆς αἰωνίου...

καὶ ἀνάπαυσον αὐτούς, ὁ Θεὸς
ἡμῶν, ὅπου ἐπισκοπεῖ τὸ φῶς
τοῦ προσώπου σου.

Μνήσθητι, Κύριε,

πάσης ἐπισκοπῆς ὀρθοδόξων,

τῶν ὀρθοτομούντων τὸν λόγον
τῆς σῆς ἀληθείας,
παντὸς τοῦ πρεσβυτερίου,
τῆς ἐν Χριστῷ διακονίας

καὶ παντὸς ἱερατικοῦ τάγματος.

Ἔτι προσφέρομέν σοι τὴν
λογικὴν ταύτην λατρείαν
ὑπὲρ τῆς οἰκουμένης·
ὑπὲρ τῆς ἁγίας, καθολικῆς καὶ
ἀποστολικῆς Ἐκκλησίας·

ὑπὲρ τῶν ἐν ἀγνεΐᾳ καὶ σεμνῇ
πολιτεΐᾳ διαγόντων·

ὑπὲρ τῶν πιστοτάτων καὶ
φιλοχρίστων ἡμῶν Βασιλέων,
παντὸς τοῦ παλατιοῦ καὶ τοῦ
στρατοπέδου αὐτῶν.

Дáждь ѝмь Гóсподи мѣрное
правлѣнїе,

да и мѣ въ тишинѣ ѝхъ

тѣхое и безмóлвное житїе
поживѣмъ, во всякомъ
благочѣстїи и чистотѣ.

*И по пѣнїи стихà, іерéѣ
возглашáетъ:*

Въ пѣрвыхъ помянї
Гóсподи, велїкаго
господїна и отцà нáшего
имярѣкъ, святѣйшаго
патрїарха москóвскаго и
всея Русї,

и господїна нáшего
преосвящѣннейшаго
имярѣкъ, митрополїта (или
[архі]епїсκόпа егóже ёсть
óбласть),

ѝхже дáруй святѣмъ твоѣмъ
цѣрквамъ,

въ мѣрѣ цѣлыхъ, чѣстныхъ,
здравыхъ,
долгодѣнствующихъ,

пráво прáвлящихъ слóво
твоея ѝстины.

И пѣвцы пою́тъ: И всѣхъ, и
вся.

Іерéѣ же мóлится:

Помянї Гóсподи градъ сѣй,

въ нѣмже живѣмъ,

и всякїй градъ

и страну,

и вѣроу живущихъ въ нїхъ.

Помянї Гóсподи
плáвающихъ,
путешѣствующихъ,
недúгующихъ,
страждущихъ,

плѣнѣнныхъ,

и спасѣнїе ѝхъ.

Помянї Гóсподи

Donu al ili, Sinjoro, pace
regadi,

por ke ankaŭ ni en ilia
kvieto

vivu trankvile kaj serene en
plena pieco kaj puro.

Pastro: Inter la unuaj
memoru, Sinjoro, nian
(ekleziestron) NN

kaj nian episkopon NN,

kiujn al Viaj sanktaj Eklezioj

Vi donacu en paco
sendomaĝaj, honorataj,
sanaj, longevivaj,

regantaj ĝuste la vorton
de Via vero.

Diakono: Ankaŭ tiujn
memoru, Sinjoro,

kiujn ĉiu el ni rememoras
en sia menso,

kaj la tutan Vian popolon.

Popolo: Kaj la tutan vian
popolon.

La pastro mallaŭte:

Memoru, Sinjoro, ĉi tiun
urbon,

en kiu ni loĝas,

kaj ĉiun urbon

kaj landon,

kaj la krede en ili loĝantajn.

Memoru, Sinjoro, la
navigantojn,

la vojaĝantojn,

la malsanulojn,

la suferantojn,

la malliberulojn

kaj ilian savon.

Memoru, Sinjoro, la

Δὸς αὐτοῖς, Κύριε, εἰρηρικὸν τὸ
βασίλειον,

ἵνα καὶ ἡμεῖς, ἐν τῇ γαλήνῃ
αὐτῶν,

ἤρεμον καὶ ἡσύχιον βίον
διάγωμεν, ἐν πάσῃ εὐσεβείᾳ καὶ
σεμνότητι.

Ἐν πρώτοις μνήσθητι, Κύριε,
τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν...

ὄν χάρισαι ταῖς ἀγίαις σου
Ἐκκλησίαις

ἐν εἰρήνῃ, σῶον, ἐντιμον, ὑγιᾶ
μακροημερεύοντα καὶ

ὀρθοτομοῦντα τὸν λόγον τῆς
σῆς ἀληθείας.

Διάκονος: Καὶ ὧν

ἕκαστος κατὰ διάνοιαν ἔχει,

καὶ πάντων καὶ πασῶν.

Χορὸς: Καὶ πάντων καὶ πασῶν.

Ἱερεὺς: Μνήσθητι, Κύριε, τῆς
πόλεως,

ἐν ἣ παροικοῦμεν

καὶ πάσης πόλεως

καὶ χώρας

καὶ τῶν πίστει οἰκούντων ἐν
αὐταῖς.

Μνήσθητι, Κύριε, πλεόντων,

ὁδοιπορούντων,

νοσοούντων,

καμνόντων,

αἰχμαλώτων

καὶ τῆς σωτηρίας αὐτῶν.

Μνήσθητι, Κύριε, τῶν

плодоносіящихъ, и
добротворящихъ во святѣхъ
твойхъ цѣрквахъ,

и поминающихъ убогія,

и на вся нѣ милости твоѣ
низпослѣ.

*И поминáетъ по именóмъ,
íхже хóщетъ, живѣхъ.*

Возглашѣнiе:

И даждь намъ

едíнѣми устѣи и едíнѣмъ
сѣрдцемъ

славити и воспѣвати

пречíстнóе и великолѣпое
íмя твоѣ,

Отца, и Сына, и Святáго
Дýха,

нѣнѣ и прѣсно, и во вѣки
вѣковъ.

Лúкъ: Амíнь.

*Герéй, обращъся ко
дверémъ и благословляя,
глагóлетъ:*

И да бýдутъ милости
великаго Бóга

и Спáса нашего Исýса
Христá

со всѣми ва́ми.

Лúкъ: И со Дýхомъ тво́ймъ.

Дiáконъ, прiемъ вре́мя отъ
свящѣнника, и изшѣдъ,
ста́въ на обы́чномъ
мѣстѣ, глагóлетъ:

Вся святѣ́я помяну́ше,

па́ки и па́ки мiромъ
Гóсподу помóлимся.

Лúкъ: Гóсподи помíлуй.

— О принесѣнныхъ и
освящѣнныхъ честнѣхъ
дарѣхъ, Гóсподу помóлимся.

Лúкъ: Гóсподи помíлуй.

— Яко да человѣколюбець
Бóгъ нашъ прiемъ я

во святѣ́й и пренебѣсный и
мысленный свóй

fruktoportantojn kaj
bonfarantojn en Viaj sanktaj
Eklezioj,

kaj la zorgantojn pri la
mizeruloj,

kaj sendu sur nin Viajn
korfavorojn.

Laŭte:

Pastro: Kaj donu al ni

unuvoĉe kaj unuanime

glori kaj prikanti

Vian plej honorindan kaj
majestan nomon,

Patro, Filo kaj Sankta
Spirito,

nun kaj ĉiam kaj eterne.

Popolo: Amen.

Pastro: Kaj estu la
kompato de nia granda Dio

kaj Savanto nia Jesuo Kristo

kun vi ĉiuj.

Popolo: Kaj kun via spirito.

La peta litanio:

Diakono: Ĉiujn sanktulojn
memorinte,

ree kaj ree pace al la
Sinjoro ni preĝu.

Popolo: Sinjoro, kompatu.

Diakono: Pri la oferitaj kaj
sanktigitaj honorindaj
donacoj al la Sinjoro ni
preĝu.

Popolo: Sinjoro, kompatu.

Diakono: Pri ke la
Homamanto nia Dio,

akceptinte ilin al Sia sankta
kaj superĉiela kaj mensa

καρποφορούντων ἐν ταῖς ἀγίαις
σου Ἐκκλησίαις

καὶ μεμνημένων τῶν πενήτων,

καὶ ἐπὶ πάντας ἡμᾶς τὰ ἐλέη
σου ἐξαπόστειλον.

Καὶ δὸς ἡμῖν,

ἐν ἐνὶ στόματι καὶ μιᾷ καρδίᾳ,

δοξάζειν καὶ ἀνυμνεῖν

τὸ πάντιμον καὶ μεγαλοπρεπὲς
ὄνομά σου,

τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ
τοῦ Ἁγίου Πνεύματος,

νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας
τῶν αἰώνων.

Χορὸς: Ἀμήν.

Γερεὺς: Καὶ ἔσται τὰ ἐλέη τοῦ
μεγάλου Θεοῦ

καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ
Χριστοῦ

μετὰ πάντων ὑμῶν.

Χορὸς: Καὶ μετὰ τοῦ πνεύματός
σου.

Διάκονος: Πάντων τῶν ἁγίων
μνημονεύσαντες,

ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ, τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

Χορὸς: Κύριε, ἐλέησον.

Διάκονος: Ὑπὲρ τῶν
προσκομισθέντων καὶ
ἁγιασθέντων τιμίων δώρων, τοῦ
Κυρίου δεηθῶμεν.

Χορὸς: Κύριε, ἐλέησον.

Διάκονος: Ὅπως ὁ
φιλάθρωπος Θεὸς ἡμῶν, ὁ
προσδεξάμενος αὐτὰ

εἰς τὸ ἅγιον καὶ ὑπερουράνιον
καὶ νοερὸν αὐτοῦ θυσιαστήριον,

жѣртвенникъ,
въ воню благоуханія
духовнаго,
возниспóслетъ намъ
божественную благодать и
даръ Святаго Духа,
помóлимся.

Лѹкъ: Гóсподи помíлуй.

— О избáвиться намъ отъ
всякія скорби,
гнѣва и нѹжды, Гóсподу
помóлимся.

Лѹкъ: Гóсподи помíлуй.

Иерéй же мóлится:

Тебѣ предлагáемъ живóтъ
нашъ весь и надéжду,

Владыко человѣколѹбче,
и прóсимъ, и мóлимъ, и
мíли ся дѣемъ,
сподóби насъ причастíтися
небесныхъ твоихъ и
страшныхъ таинъ,
сея священныя и духовныя
трапéзы,

съ чíстою совѣстію,
во оставленіе грѣховъ,
въ прощénіе согрѣшеній,

во общénіе Духа святаго,

въ наслѣдіе царствія
небеснаго,
въ дерзновеніе éже къ тебѣ,
не въ сѹдь или во осужденіе.

Діáконъ: Заступи, спаси,
помíлуй

и сохрани насъ Бóже,
твоéю благодатію.

Лѹкъ: Гóсподи помíлуй.

— Днè всего совершénна,

святá, мíрна и безгрѣшна,
у Гóспода прóсимъ.

Лѹкъ: Подáй Гóсподи.

— Ангела мíрна,
вѣрна настáвника,

altaro,
kiel agrablan odorajon
spiritan,
subensendu al ni responde
Sian Dian gracon kaj la
donacon de la Sankta
Spirito, ni preĝu.

Popolo: Sinjoro, kompatu.

Diakono: Pri ke liberigu ni
de ĉia sufero,
kolero, danĝero kaj mizero,
al la Sinjoro ni preĝu.

Popolo: Sinjoro, kompatu.

La pastro preĝas:

Al Vi ni konfidas nian tutan
vivon kaj esperon,

Mastro Homamanto,
kaj petas Vin, kaj preĝas,
kaj petegas,

indigu nin akcepti

el Viaj ĉielaj kaj timindaj
misteroj

de tiu ĉi sankta kaj spirita
Manĝo

kun pura konscienco,
por pardonado de la pekoj,

por indulgo de la eraroj,

por komunio de la Sankta
Spirito,

por heredo de la Regno
Ĉiela,

por maltimo antaŭ Vi,
ne por juĝo kaj kondamno.

Diakono: Defendu, savu,
kompatu

kaj gardu nin, Dio,
per Via graco.

Popolo: Sinjoro, kompatu.

Diakono: Ke ĉi tiu tago
tuta estu perfekta,

sankta, paca kaj senpeka,
de la Sinjoro ni petu.

Popolo: Donu, Sinjoro.

Diakono: Pacan anĝelon,
fidindan gvidanton,

εἰς ὁσμὴν εὐωδίας πνευματικῆς,

ἀντικαταπέμψη ἡμῖν τὴν θεῖαν
χάριν καὶ τὴν δωρεάν τοῦ Ἁγίου
Πνεύματος, τοῦ Κυρίου
δεηθώμεν.

Ἵπὲρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ
πάσης θλίψεως,
ὀργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης,
τοῦ Κυρίου δεηθώμεν.

Ἱερεὺς: Σοὶ παρακατατιθέμεθα
τὴν ζωὴν ἡμῶν ἅπασαν καὶ τὴν
ἐλπίδα,

Δέσποτα φιλόανθρωπε,
καὶ παρακαλοῦμέν σε καὶ
δεόμεθα καὶ ἱκετεύομεν·

Καταξίωσον ἡμᾶς μεταλαβεῖν
τῶν ἐπουρανίων σου καὶ
φρικτῶν Μυστηρίων

ταύτης τῆς ἱεραῆς καὶ
πνευματικῆς Τραπέζης
μετὰ καθαροῦ συνειδότος,

εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν,
εἰς συγχώρησιν
πλημμελημάτων,

εἰς Πνεύματος Ἁγίου κοινωνίαν,

εἰς βασιλείας οὐρανῶν
κληρονομίαν,
εἰς παρρησίαν τὴν πρὸς σέ,
μὴ εἰς κρίμα ἢ εἰς κατάκριμα.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον,

καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός,
τῇ σῇ χάριτι.

Τὴν ἡμέραν πᾶσαν, τελείαν,

ἀγίαν, εἰρηνικὴν καὶ
ἀναμάρτητον,

παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Χορὸς: Παράσχου, Κύριε.

Διάκονος: Ἄγγελον εἰρήνης,
πιστὸν ὁδηγόν,

хранителя дѹшь и тѣлѣсь
нашихъ,

у Гóспода прóсимъ.

Лѹкъ: Подáй Гóсподи.

— Прощѣнiя и оставленiя
грѣхóвъ и прегрѣшенiй
нашихъ,

у Гóспода прóсимъ.

Лѹкъ: Подáй Гóсподи.

— Дóбрыхъ и полѣзныхъ
душáмъ нашимъ,

и мiра мiрови,

у Гóспода прóсимъ.

Лѹкъ: Подáй Гóсподи.

— Прóчее врѣмя животá
нашего въ мiрѣ и покаянiи
скончáти,

у Гóспода прóсимъ.

Лѹкъ: Подáй Гóсподи.

— Христiанскiя кончiны
животá нашего,

безболѣзнены, непостыдны,
мiрны

и дóбраго отвѣта

на стрáшнѣмъ судищи
Христóвѣ

прóсимъ.

Лѹкъ: Подáй Гóсподи.

— Соединѣнiе вѣры,

и причáстiе Святáго Дѹха
испросiвши,

сáми себѣ, и другъ дрѹга,

и вѣсь живóтъ нашъ

Христѹ Бóгу предадiмъ.

Лѹкъ: Тебѣ Гóсподи.

Иерѣй възглашáетъ:

И сподóби насъ, Влады́ко,

со дерзновѣнiемъ,

неосуждѣнно смѣти
призывáти

тебѣ небеснаго Бóга Отцá,

и глагóлати —

Людiе: Отче нашъ, iже еси
на небесѣхъ,

gardiston de niaj animoj kaj
korpoj

de la Sinjoro ni petu.

Popolo: Donu, Sinjoro.

Diakono: Pardonon kaj
malŝarĝon de niaj pekoj kaj
eraroj

de la Sinjoro ni petu.

Popolo: Donu, Sinjoro.

Diakono: Bonon kaj utilon
por niaj animoj

de la Sinjoro ni petu.

Popolo: Donu, Sinjoro.

Diakono: Ke la reston de
nia vivo en paco kaj pento
ni pasigu,

de la Sinjoro ni petu.

Popolo: Donu, Sinjoro.

Diakono: Kristanan finon
de nia vivo,

sendoloran, senhontan,
pacan,

kaj bonan defendon

ĉe la timinda tribunalo de
Kristo,

de la Sinjoro ni petu.

Popolo: Donu, Sinjoro.

Diakono: La unuecon de la
fido [Ef 4:13]

kaj la komunio de la
Sankta Spirito petinte,

nin mem, unu la alian

kaj tutan vivon nian

al Kristo Dio ni submetu.

Popolo: Al Vi, Sinjoro.

Pastro: Kaj indigu nin,
Mastro,

kun maltimo,

senkondamne kuraĝi nomi

Vin la ĉielan Dion Patro

kaj diri:

La Sinjorpreĝo:

Popolo: Nia patro ĉiela,

φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν
σωμάτων ἡμῶν,

παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν
ἁμαρτιῶν καὶ τῶν
πλημμελημάτων ἡμῶν,

παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς
ψυχαῖς ἡμῶν

καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ,

παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς
ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ
ἐκτελέσαι,

παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς
ἡμῶν,

ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα,
εἰρηνικά,

καὶ καλὴν ἀπολογίαὺν τὴν

ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ
Χριστοῦ,

αἰτησώμεθα.

Τὴν ἐνότητα τῆς πίστεως

καὶ τὴν κοινωνίαν τοῦ Ἁγίου
Πνεύματος αἰτησάμενοι,

ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους,

καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν

Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Χορὸς: Σοί, Κύριε.

Καὶ καταξίωσον ἡμᾶς, Δέσποτα,

μετὰ παρρησίας,

ἀκατακρίτως, τολμᾶν
ἐπικαλεῖσθαι

σε τὸν ἐπουράνιον Θεὸν Πατέρα

καὶ λέγειν.

Ἡ Κυριακὴ Προσευχὴ

Πάτερ ἡμῶν, ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς·

да сѡятѣтся ѡмя твоѣ,
да прѣидеть царствѣе твоѣ:
да бѹдетъ воля твоѡ,
ѡко на небесѣ, и на землѣ.

Хлѣбъ нашъ насѹщный
дѡждь намъ днѣсь,
и остѡви намъ долги нашѡ,

ѡкоже и мѡ оставлѡемъ
должникѡмъ нашымъ:

и не введѣ намъ во
искушенѣе,

но избѡви насъ отъ
лукѡваго.

Иерѣй: ѡко твоѣ ѣсть
царство,

и сѣла, и слѡва,

Отца, и Сѣна, и Сѡтѡго
Дѹха,

нынѣ и прѣсно, и во вѣки
вѣковъ.

Лѹкъ: Амѣнь.

Иерѣй: Мѣръ всѣмъ.

Лѹкъ: И дѹхови твоѣмъ.

Дѣаконъ: Главѣ вѡша
Гѡсподви приклонѣте.

Лѹкъ: Тебѣ Гѡсподи.

Иерѣй мѡлится:

Благодарѣмъ тѡ,

Царѹ невидимѡй,

ѡже неисчѣтною твоѣю
сѣлою всѡ содѣтельствовалъ
есѣ,

и мнѡжествомъ мѣлости
твоѣѡ отъ небытѣѡ въ бытѣе
всѡ привѣлъ есѣ:

самъ Владѣко, съ небесѣ
прѣзри

на подклоншѡѡ тебѣ главѣ
своѡ,

не бѡ подклонѣша плѡти и
крѡви, но тебѣ страшному
Бѡгу.

Тѣ ѹбо Владѣко,

предлежѡщѡѡ всѣмъ намъ
во благѡе изравнѡй,

по коегѡже своѣѡ потрѣбѣ:

sanktu via nomo,
venu via Regno,
estu via volo,
kiel en la ĉielo tiel ankaŭ
sur la tero.

Nian panon porvivan donu
al ni hodiaŭ

kaj pardonu al ni niajn
ŝuldojn,

kiel ankaŭ ni pardonas al
niaj ŝuldantoj.

Kaj ne konduku nin en
tenton,

sed liberigu nin de la
ruzulo.

Pastro: Ĉar Via estas la
regno

kaj la potenco kaj la gloro,
de la Patro kaj de la Filo kaj
de la Sankta Spirito,

nun, kaj ĉiam kaj eterne.
Amen.

Popolo: Amen.

Pastro: Pacon al ĉiuj.

Popolo: Kaj al via spirito.

Diakono: Klinu viajn
kapojn al la Sinjoro.

Popolo: Al Vi, Sinjoro.

La pastro preĝas:

Ni dankas Vin,
Reĝo nevidebla,

ĉion per Via senfina
potenco kreinta

kaj el neesto en estado per
abundo de Via korfavoro
ĉion kondukinta.

Vi mem, Mastro, de la ĉielo
alrigardu

la antaŭ Vi sian kapon
klinintajn,

ĉar ne antaŭ karno kaj
sango ili klinis la kapon,
sed antaŭ Vi la timinda Dio.

Tial, Mastro,

direktu la kurson de nia
vivo por bono

laŭ ĉies propra bezono:

ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου·
ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου·
γενηθήτω τὸ θέλημά σου,
ὡς ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς.

Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον
δοῦς ἡμῖν σήμερον·

καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα
ἡμῶν,

ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς
ὀφειλέταις ἡμῶν·

καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς
πειρασμόν,

ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ
πονηροῦ.

Ἰερεὺς: Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ
βασιλεία

καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα,

τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ
τοῦ Ἁγίου Πνεύματος,

νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας
τῶν αἰῶνων.

Χορὸς: Ἀμήν.

Ἰερεὺς: Εἰρήνη πᾶσι.

Χορὸς: Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Διάκονος: Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν
τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Χορὸς: Σοί, Κύριε.

Ἰερεὺς: Εὐχαριστοῦμέν σοι,
Βασιλεῦ ἀόρατε,

ὁ τῆ ἀμετρήτῳ σου δυνάμει τὰ
πάντα δημιουργήσας,

καὶ τῷ πλήθει τοῦ ἐλέους σου ἐξ
οὐκ ὄντων εἰς τὸ εἶναι τὰ πάντα
παραγαγών.

Αὐτός, Δέσποτα, οὐρανόθεν
ἔπιδε

ἐπὶ τοὺς ὑποκεκλικότας σοι τὰς
ἑαυτῶν κεφαλὰς·

οὐ γὰρ ἐκλίναν σαρκὶ καὶ
αἵματι, ἀλλὰ σοὶ τῷ φοβερῷ
Θεῷ.

Σὺ οὖν, Δέσποτα,

τὰ προκείμενα πᾶσιν ἡμῖν εἰς
ἀγαθὸν ἐξομάλισον·

κατὰ τὴν ἐκάστου ἰδίαν χρεῖαν·

плавающимъ сплăвай,
путешествующимъ
спутешествууй,
недугующыя исцѣли,
врачѹ дѹшь и тѣлесъ.

Возглашеніе:

Благодатию,
и щедротами,
и чловѣколюбіемъ
единороднаго Сына твоего,
съ нимже благословенъ еси,
со пресвятимъ и благимъ и
животворящимъ твоимъ
Духомъ,
нынѣ и присно, и во вѣки
вѣковъ.

Лѹкъ: Амѣнь.

Иерейъ же молится:

Вонми, Господи Исусе
Христѣ Бѹже нашъ, отъ
святаго жилища твоего,
и отъ престола славы
царствія твоего,
и прииди во еже освятити
насъ,
иже горѣ со Отцемъ сѣдѣй,
и здѣ намъ невидимо
спребываѣй:
и сподоби державною твоею
рукою преподаѣти намъ
пречистое тѣло твое
и честную кровь,
и нами всѣмъ людемъ.

*Сей молитвъ глаголемъ,
дїаконъ* стояи предъ
святими двѣрьми,
опоясуется ораремъ
крестовидно. Также
покланяется иерей,
подобно и дїаконъ, на
немже стоитъ мѣсть,
глаголюща тайно,
трижды:

Бѹже, очисти мя грѣшнаго,
и помилуй мя.

kun navigantoj navigu,
kun vojaĝantoj vojaĝu,
malsanulojn sanigu,
ho saniganto de niaj animoj
kaj korpoj.

Pastro: Per la graco
kaj kompatindulgo,
kaj homamo
de Via solenaskita Filo,
kun kiu Vi estas benata,
kun Via sanktega kaj bona
kaj viviga Spirito,
nun kaj ĉiam kaj eterne.

Popolo: Amen.

La pastro preĝas:

Sinjoro Jesuo Kristo, nia
Dio, atentu nin de la sankta
loko de Via loĝado
kaj de la glora trono de Via
Regno,
kaj venu por nin sanktigi,
Vi kiu supre kun la Patro
tronas
kaj ĉi-sube inter ni
nevideble kunestas,
kaj bonvolu per Via forta
mano doni al ni
Vian puregan korpon
kaj Vian honorindan
sangan,
kaj per ni al la tuta popolo.

τοῖς πλέουσιν σύμπλευσον·
τοῖς ὁδοιποροῦσι συνόδευσον·
τοὺς νοσοῦντας ἴασαι,
ὁ ἱατρὸς τῶν ψυχῶν καὶ τῶν
σωμάτων ἡμῶν.

Χάριτι
καὶ οἰκτιρμοῖς
καὶ φιλανθρωπία
τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ,
μεθ' οὗ εὐλογητὸς εἶ,
σὺν τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ
ζωοποιῷ σου Πνεύματι,
νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας
τῶν αἰώνων.

Χορὸς: Ἀμήν.

Ὑψωσις καὶ Μελισμός

Ἱερεὺς: Πρόσχες, Κύριε Ἰησοῦ
Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐξ ἀγίου
κατοικητηρίου σου
καὶ ἀπὸ θρόνου δόξης τῆς
βασιλείας σου
καὶ ἐλθὲ εἰς τὸ ἀγιασαι ἡμᾶς,
ὁ ἄνω τῷ Πατρὶ συγκαθήμενος
καὶ ὧδε ἡμῖν ἀοράτως συνῶν
καὶ καταξίωσον τῇ κραταιᾷ σου
χειρὶ μεταδοῦναι ἡμῖν
τοῦ ἀχράντου σώματός σου
καὶ τοῦ τιμίου αἵματος,
καὶ δι' ἡμῶν παντὶ τῷ λαῷ.

Ὁ Θεός, ἰλάσθητί μοι τῷ
ἁμαρτωλῷ καὶ ἐλέησόν με.

Егда же видитъ **διάκονъ**
священника простирающа
руцѣ, и прикасающа
святóму хлѣбу, во ѣже
сотворίτι святóе
возношеніе, возглашáетъ:

Вѣнмемъ.

Ιερέυ же, возносѣ святѣй
хлѣбъ, возглашáетъ:

Святáа святѣймъ.

Лѣкъ: Едѣнь святъ, едѣнь
Господъ,
Иисусъ Христóсъ,
во слáву Бóга Отца, амѣнь.

Diakono: Ni atentu.

Διάκονος: Πρόσχωμεν!

Pastro: La sanktaĵojn al la
sanktuloj.

Ιερεὺς: Τὰ ἅγια τοῖς ἁγίοις.

Popolo: Sola sankta, sola
Sinjoro,
Jesuo Kristo,
al la gloro de Dio la Patro.
Amen.

Χορὸς: Εἷς ἅγιος, εἷς Κύριος,
Ἰησοῦς Χριστός,
εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρὸς. Ἀμήν.

Komunio

Ĥoro: Gloru la Eternulon el
la ĉielo,
Gloru Lin en la alto
[Ps 148:1].

Haleluja, haleluja, haleluja.

И поютъ **лѣцы** кѣнонѣкъ
днѣ, илѣ святáго.

La ĥoro kantas la komunan
himnon laŭ la tago aŭ la
festo

Ἐνῶ ψάλλεται τὸ Κοινωνικὸ
ἀπὸ τοῦ Χοροῦ, λέγει ὁ

Komunio de la klerikoj:

Διάκονъ же вхóдитъ во
святѣй олтаръ, и стáвъ
одеснýю священника
держáщаго святѣй хлѣбъ,
глагóлетъ:

La **diakono** eniras la
altarejon

Ἐνῶ ψάλλεται τὸ Κοινωνικὸ
ἀπὸ τοῦ Χοροῦ, λέγει ὁ

Раздробѣ, владыко, святѣй
хлѣбъ.

Diakono: Dispecigu, estro,
la sanktan panon.

Διάκονος: Μέλισσον, Δέσποτα,
τὸν ἅγιον ἄρτον.

Ιερέυ же раздроблѣя ѣ на
четыре чáсти со
внимáнїемъ и
благóговѣнїемъ,
глагóлетъ:

Раздроблѣется и
раздѣлѣется áгнецъ бóжїи,

Pastro: Dispecigata kaj
partigata estas la Ŝafido de
Dio,

Ιερεὺς: Μελίζετα καὶ
διαμερίζετα ὁ Ἄμνος τοῦ Θεοῦ,

раздроблѣемый и
нераздѣлѣемый,
всегдà ядóмый и никогдàже
иждивáемый,
но причащáющыяся
освящáяя.

dispecigata kaj tamen
nedisigebla,
ĉiam manĝata kaj neniam
malpliĝanta,
sed la akceptantojn
sanktiganta.

ὁ μελιζόμενος καὶ μὴ
διαιρούμενος,
ὁ πάντοτε ἐσθιόμενος καὶ
μηδέποτε δαπανώμενος,
ἀλλὰ τοὺς μετέχοντας ἁγιάζων.

О раздроблѣнїи святáго
áгнца.

Подобáетъ тебѣ вѣдати,
ὁ ιερέε, яко раздроблѣя

святѣй агнецъ, полагаѣи
части крестнымъ
знаменіемъ долу ко
святѣму дискосу,
закланіемъ же горѣ якоже
прѣжде егда закалášеся.
ИИ~С, убо полагаѣи на
вышнѣй странѣ святѣго
дискоса, яже естъ на
востѣцѣ: Х~С же, отъ
долу еже естъ на западѣ: а
еже, ИИ, отъ сѣверныя
страны: КА же, съ
полуденныя страны,
якоже здѣ изобразѣся.
ИИ~С, убо часть вземъ,
исполняѣи святѣю чашу.
Х~С же, часть, раздробляѣи
священникомъ и діаконѣмъ.
Тѣя же двѣ части святѣя,
еже ИИ, и еже, КА,
причастникомъ да
раздробляеши на части
малыя, елико будетъ
довольно по разсмотрѣнію
твоему). А отъ части
пресвятѣя Богородицы,
или девятихъ чинѣвъ
святѣхъ, или иныхъ елико
во святѣмъ дискосѣ сѣуть,
никакоже когдѣ да
причастѣши: точию отъ
двою частію, оставшею
святѣго агнца, да
причащашеши. Къ тому же
тебѣ вѣдомо будетъ и о
сѣмъ, яко егда
растворяеши святѣмъ
укрѣпцемъ божественную
крѣвь вЛ чню, тогдѣ да
вливашеши съ
разсмотрѣніемъ, елико
быти довольно всѣмъ
хотящымъ причастѣтися.
Такоже и отъ вина и воды,
егда прободашеши святѣй
агнецъ, тогдѣ да вливашеши
толико, елико быти
довольно всѣмъ: послѣдѣи
же никакоже что да
вливашеши, но точию отъ
растворѣнія единою, еже
на Святѣя святѣмъ, и
тако причащашеши всѣхъ отъ
сѣхъ.

Діаконъ же, показуя
ораремъ святѣй потѣрь,

La **diakono**, almontrante la
kalikon, diras:

глаголетъ:

Исполни владыко, святѣйшій
потѣрь.

Иерѣй же взѣмъ горѣ
лежѣщую чѣстицу, яже,
III~C, творитъ съ нѣю
крѣстъ верху святѣго
потирѣ, глаголя:

Исполненіе Духа святѣго.

И тако влагаетъ во
святѣйшій потѣрь.

Діаконъ: Амѣнь.

И пріѣмля теплоту,
глаголетъ къ священнику:

Благослови владыко
теплоту.

Иерѣй же благословляетъ,
глаголя:

Благословенна теплота
святѣихъ твоихъ,

всегдѣ, нѣнѣ и прѣсно, и во
вѣки вѣковъ, амѣнь.

И **діаконъ** вливаетъ, еліко
довольно, крестообразно
внутрь святѣго потирѣ,
глаголя:

Теплота вѣры исполнь Духа
святѣго, амѣнь.

И отставивъ теплоту,
стоитъ мало подаль.

Иерѣй: Діаконе, приступи.

И пришедъ **діаконъ**
творитъ поклонъ
благоговѣйно, прося
прощѣнія. **Иерѣй** же держя
святѣйшій хлѣбъ, даетъ
діакону: и цѣловавъ
діаконъ подающую ему
руку, пріѣмлетъ святѣйшій
хлѣбъ, глаголя:

Преподаждь мнѣ владыко,

честное и святое тѣло
Господа и Бога и Спаса

Plenigu, estro, la sanktan
kalikon.

*Pastro, preninte unu el la
paneroj, krucosignas per ĝi
super la kaliko dirante:*

Pleneco de la Sankta
Spirito.

*Kaj metas la paneron en la
kalikon.*

Diakono: Amen.

*La diakono prenas la
varmegon (bolakvon) kaj
ĝin prezentas al la pastro:*

Benu, estro, la varmegon.

*La **pastro**, benante, diras:*

Benata estu la varmego de
Viaj sanktuloj,

en ĉiuj tempoj, nun kaj
ĉiam kaj eterne. Amen.

*Diakono, enverŝante la
varmegon en la kalikon,
diras:*

La varmego de la fido,
plena je la Sankta Spirito.
Amen.

Pastro: Diakono, venu.

Diakono: Donu al mi,
estro,

la honorindan kaj sanktan
Korpon de nia Sinjoro kaj

Διάκονος: Πλήρωσον,
Δέσποτα, τὸ ἅγιον ποτήριον.

Ἱερεὺς: Πλήρωμα ποτηρίου
πίστεως Πνεύματος Ἁγίου.

Ἀμήν.

Διάκονος: Εὐλόγησον,
Δέσποτα, τὸ ζέον.

Ἱερεὺς: Εὐλογημένη ἡ ζέσις
τῶν ἁγίων σου,

πάντοτε νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Διάκονος: Ζέσις πίστεως,
πλήρης Πνεύματος Ἁγίου. Ἀμήν.

Θεία Κοινωνία

Διάκονε, πρόσελθε.

Διάκονος: Ἴδου προσέρχομαι
Χριστῷ τῷ ἀθανάτῳ βασιλεῖ καὶ
Θεῷ ἡμῶν.

Μετάδος μοι, Δέσποτα,

τὸ τίμιον καὶ πανάγιον σῶμα
τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ

нашего Исуса Христа.

Ιερεΰ: *Имярекъ,*
священнодіакону
преподаётся

честное и святое и
пречистое тѣло

Господа и Бога и Спаса
нашего Исуса Христа,

во оставление грѣховъ егò, и
въ жизнь вѣчную.

*И отхòдитъ создà
святѣя трапѣзы,
приклонѣвъ главу, и
мòлится яко и ιερεΰ.*

*Подòбнь взѣмъ и ιερεΰ
едѣну чàстицу святàго
хлѣба, глагòлетъ:*

Честное и пресвятое тѣло
Господа и Бога и Спаса
нашего Исуса Христа
преподаётся мнѣ, *имярекъ,*
священнику,

во оставление грѣховъ
моихъ, и въ жизнь вѣчную.

*И приклонѣвъ главу
мòлится, глагòля:*

Вѣрую, Господи, и
исповѣдую,

яко ты еси воистинну
Христòсъ,

Сынъ Бога живàго,

пришедый въ мѣръ грѣшныя
спасти,

отъ нихже пѣрвый есмь азъ:

ещѣ вѣрую,

яко сѣ самое ёсть
пречистое тѣло твоє,

и сѣ ёсть сàмая честнàя
крòвь твоjà.

Молюся ўбо тебѣ:

помѣлуй мя, и прости ми

прегрѣшенѣя моjà вòльная и
невòльная,

Dio kaj Savanto Jesuo
Kristo.

Pastro: Al la diakono NN
estas donata

la honorinda kaj sankta kaj
purega korpo

de nia Sinjoro kaj Dio kaj
Savanto Jesuo Kristo

por pardono de pekoj kaj
por la eterna vivo.

La honorinda kaj sanktega
korpo de nia Sinjoro kaj Dio
kaj Savanto Jesuo Kristo
estas donata al mi, pastro
NN,

por pardono de pekoj kaj
por la eterna vivo.

*Kaj klininte la kapojn,
ambau preĝas:*

Mi kredas, Sinjoro, kaj
konfesas,

ke vere Vi estas la Kristo,

la Filo de la Dio vivanta,
veninta en la mondon por
savi la pekulojn,

el kiuj mi estas la unua.

Ankoraŭ mi kredas,

ke ĉi tio estas Via purega
korpo

kaj ĉi tio estas Via
honorinda sango.

Do mi preĝas al Vi:

kompatu min kaj pardonu al
mi

miajn erarojn,

Σωτήρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ,

εἰς ἄφεσίν μου ἁμαρτιῶν καὶ εἰς
ζωὴν αἰῶνιον.

Μεταδίδοταί σοι (τῷ δεῖνι)
διακόνῳ

τὸ τίμιον καὶ ἅγιον καὶ
ἄχραντον σῶμα

τοῦ Κυρίου, καὶ Θεοῦ, καὶ
Σωτήρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ

εἰς ἄφεσίν σου ἁμαρτιῶν καὶ εἰς
ζωὴν αἰῶνιον.

Ἱερεὺς: Ἰδοῦ, προσέρχομαι
Χριστῷ τῷ ἀθανάτῳ Βασιλεῖ
καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Μεταδίδοταί μοι... τῷ ἀναξίῳ
ἱερεῖ τὸ τίμιον καὶ πανάγιον
σῶμα τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ
Σωτήρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ,

εἰς ἄφεσίν μου ἁμαρτιῶν καὶ εἰς
ζωὴν αἰῶνιον.

Πιστεύω, Κύριε, καὶ ὁμολογῶ

ὅτι σὺ εἶ ὁ Χριστός,

ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ τοῦ ζῶντος,

ὁ ἐλθὼν εἰς τὸν κόσμον
ἁμαρτωλοὺς σῶσαι,

ὣν πρῶτός εἰμι ἐγώ.

Ἔτι πιστεύω

ὅτι τοῦτο αὐτό ἐστὶ τὸ
ἄχραντον σῶμά σου,

καὶ τοῦτο αὐτό ἐστὶ τὸ τίμιον
αἷμά σου.

Δέομαι οὖν σου·

ἐλέησόν με, καὶ συγχώρησόν μοι

τὰ παραπτώματά μου, τὰ
ἐκούσια καὶ τὰ ἀκούσια,

яже словомъ,
яже дѣломъ,
яже вѣдѣніемъ и
невѣдѣніемъ:
и сподоби мя
неосужденно причаститися
пречистыхъ твоихъ
таинствъ,
во оставленіе грѣховъ и въ
жизнь вѣчную.

Тѣже: Вѣчери твоѣя
тайныя, днесь Сыне божій,
причастника мя приими:

не бѣ врагомъ твоимъ тайну
повѣмъ,
ни лобзанія ти дамъ яко
Іуда,
но яко разбойникъ
исповѣдаю тя:
помяни мя Господи,
во царствіи твоѣмъ.

Да не въ судъ или во
осужденіе будетъ мнѣ
причащеніе святыхъ твоихъ
таинъ Господи,
но во исцѣленіе души и
тѣла.

*И тако причащаются въ
рукахъ держимаго со
страхомъ и всяцѣмъ
утверженіемъ.*

*Тѣже воставъ, приѣмлетъ
обѣма рукама съ
покрѣвомъ святымъ
потіръ, и причащается
трижды изъ него, глаголя:*

Честныя и свята крѣва
Господа Бога и Спаса
нашего Исуса Христа,
причащаюся азъ рабъ
божій, іерей имяръкъ,
во оставленіе грѣховъ
моихъ, и въ жизнь вѣчную,
амѣнь.

la volajn kaj la nevolajn,
en parolo,
en faro,
en scio kaj nescio,
kaj indigu min
senkondamne komuniigi je
viaj puregaj misteroj
por pardono de pekoj kaj
por la eterna vivo. Amen.
Akceptu min kiel
partoprenanton de Via
mistera Manĝo, ho Filo de
Dio,

ĉar ne malkaŝos mi la
Misteron al Viaj malamikoj,
nek Judase mi Vin kisos,
sed kiel la rabisto mi Vin
konfesos:
Memoru min, Sinjoro,
kiam Vi venos en Vian
regon [Lk 23:42].

La komunio de Viaj sanktaj
misteroj, Sinjoro, estu por
mi ne por juĝo kaj
kondamno,
sed por savo de la animo
kaj korpo. Amen.

*Kaj tiel komuniigas je la
korpo de Kristo.*

*Post tio la **pastro**
komuniigas el la kaliko,
dirante:*

Sklavo de Dio kaj pastro
NN, mi komuniigas je la
honorinda kaj sankta Sango
de nia Sinjoro kaj Dio kaj
Savanto Jesuo Kristo
por pardono de miaj pekoj
kaj eterna vivo. Amen.

τὰ ἐν λόγῳ,
τὰ ἐν ἔργῳ,
τὰ ἐν γνώσει καὶ ἀγνοίᾳ·

καὶ ἀξιῶσόν με
ἀκατακρίτως μετασχεῖν τῶν
ἀχράντων σου μυστηρίων,
εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν, καὶ εἰς
ζωὴν αἰώνιον.

Τοῦ δεῖπνου σου τοῦ μυστικοῦ
σήμερον, Υἱε Θεοῦ, κοινωνόν με
παράλαβε·

οὐ μὴ γὰρ τοῖς ἐχθροῖς σου τὸ
μυστήριον εἶπω·
οὐ φίλημά σοι δώσω καθάπερ ὁ
Ἰούδας·
ἀλλ' ὡς ὁ ληστής ὁμολογῶ σοι·
μνήσθητί μου, Κύριε,
ἐν τῇ βασιλείᾳ σου.

Μή μοι εἰς κρίμα ἢ εἰς
κατάκριμα γένοιτο ἡ μετάληψις
τῶν ἀγίων σου μυστηρίων,
Κύριε,
ἀλλ' εἰς ἴασιν ψυχῆς καὶ
σώματος.

Ἱερεὺς: Μεταδίδοταί μοι (τῷ
δεῖνι) ἱερεῖ τὸ τίμιον καὶ ἅγιον
αἶμα τοῦ Κυρίου, καὶ Θεοῦ, καὶ
Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ
εἰς ἄφεσιν μου ἁμαρτιῶν καὶ εἰς
ζωὴν αἰώνιον.

Ἱερεὺς: Ἐτι μεταδίδοταί μοι...
τῷ ἀναξίῳ ἱερεῖ τὸ τίμιον καὶ
πανάγιον καὶ ζωηρὸν αἶμα τοῦ
Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος
ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ,
εἰς ἄφεσιν μου ἁμαρτιῶν καὶ εἰς
ζωὴν αἰώνιον.

*И тако своѹ устнѣ, и
священнаго потиря въ руку
держимымъ покрѹщемъ
отѣръ, и глаголетъ:*

Сѣ прикоснѹся устнамъ
моимъ,
и отѣметъ беззаконія моя,
и грѣхѣи моя очѣиститъ.

*Таже призываетъ діакона,
глаголя:*

Діаконе, приступѣ.

*И діаконъ прихѹдитъ и
покланяется единою,
глаголя:*

Сѣ прихѹждѹ къ
безсмѣртному Царю:
и, преподаждь ми, владыко,
честную и святѹю крѹвь
Гѹспода и Бѹга
и спаса нашего Исѹса
Христѹ.

Иерей: Причашается рабъ
бѹжій діаконъ, *имярекъ*,
честнѣи и святѣи крѹве
Гѹспода и Бѹга и Спаса
нашего Исѹса Христѹ,

во оставленіе грѣховъ
своихъ, и въ жѣзнь вѣчную.

*Причастившуся же
діакону, глаголетъ іерей:*

Сѣ прикоснѹся устнамъ
твоимъ,
и отѣметъ беззаконія твоѹ,
и грѣхѣи твоѹ очѣиститъ.

*[зрѹ] Подобаетъ вѣдати,
яко аще сѹтъ хотящѣи
причашатися святѣихъ
тѣинъ, раздробляетъ
іерей. Двѣ чѣсти святѹго
агнца оставшыя, ѣже, НІ, и
ѣже КА, на малыя
чѣстицы, яко бѣити всѣмъ
причастникомъ доволно, и
такѹ влагаетъ ѹхъ во
святѹю чашу. И
покрываетъ святѣи*

*Viŝante sian buŝon per la
tuko, li diras:*

Jen ĉi tio ektuŝis mian
buŝon,
kaj foriĝos mia malpieco,
kaj mia peko estos
pardonita [Jes 6:7].

Diakono, venu.

*La **diakono** venas kaj
diras:*

Jen mi venas al nia
senmorta Reĝo kaj Dio.
Donu al mi, estro,
la honorindan kaj sanktan
Sangon
de nia Sinjoro kaj Dio
kaj Savanto Jesuo Kristo.

Pastro: Sklavo de Dio,
diakono NN, komuniigas je
la honorinda kaj sankta
Sango de nia Sinjoro kaj
Dio kaj Savanto Jesuo
Kristo

por pardono de liaj pekoj
kaj eterna vivo. Amen.

Jen ĉi tio ektuŝis mian
buŝon,
kaj foriĝos mia malpieco,
kaj mia peko estos pardonita
[Jes 6:7].

*Kaj post tio ili malfermas la
pordojn de la sankta
altarejo.*

Τοῦτο ἤφατο τῶν χειλέων ἡμῶν,
καὶ ἀφελεῖ τὰς ἀνομίας ἡμῶν,
καὶ τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν
περικαθαριεῖ.

Ἱερεὺς: Διάκονε, ἔτι πρόσελθε.

Διάκονος: Ἐτι προσέρχομαι τῷ
ἀθανάτῳ Βασιλεῖ.

Μετάδος μοι, δέσποτα,
τὸ τίμιον καὶ πανάγιον καὶ
ζωηρὸν αἶμα

τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ
καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ
Χριστοῦ,

εἰς ἄφεσίν μου ἀμαρτιῶν καὶ εἰς
ζωὴν αἰώνιον.

Ἱερεὺς: Ἐτι μεταδίδοταί σοι...
τῷ εὐλαβεστάτῳ διακόνῳ τὸ
τίμιον καὶ πανάγιον καὶ ζωηρὸν
αἶμα τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ
Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ,

εἰς ἄφεσίν σου ἀμαρτιῶν καὶ εἰς
ζωὴν αἰώνιον. Ἀμήν.

Τοῦτο ἤφατο τῶν χειλέων ἡμῶν,
καὶ ἀφελεῖ τὰς ἀνομίας ἡμῶν,
καὶ τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν
περικαθαριεῖ.

потѣръ покрѣщемъ,
подѣбнѣ и на святѣи
дѣскѣ возлагаетъ
свездѣцу и покрѣцы. Таже
глаголетъ молитву:

Благодаримъ тя, Владыко
человѣколюбче,
благодѣтелю душъ нашихъ:
яко и въ настоящій день
сподобилъ еси насъ
небесныхъ твоихъ и
безсмертныхъ таинствъ.
Исправи нашъ путь, утверди
ны во страхъ твоёмъ вся,
соблуди нашъ животъ,
утверди наша стопы,
молитвами и моленьми
славныя Богородицы и
приснодѣвы Маріи, и всѣхъ
святыхъ твоихъ.

(Ni dankas Vin, Mastro
Homamanto, bonfaranto de
niaj animoj, ĉar ankaŭ
hodiaŭ Vi indigis nin
komuniigi je Viaj ĉielaj kaj
eternaj misteroj. Rektigu
nian vojon, firmigu nin ĉiujn
en Via timo, gardu nian
vivon, fortikigu niajn
piedojn per la preĝoj kaj
petadoj de la glora
Dipatrino kaj Ĉiamvirgulino
Maria kaj de ĉiuj Viaj
sanktuloj.)

(Εὐχαριστοῦμέν σοι, Δέσποτα
φιλόανθρωπε, εὐεργέτα τῶν
ψυχῶν ἡμῶν, ὅτι καὶ τῇ
παρούσῃ ἡμέρᾳ κατηξίωσας
ἡμᾶς τῶν ἐπουρανίων σου καὶ
ἀθανάτων μυστηρίων·
ὀρθοτόμησον ἡμῶν τὴν ὁδόν·
στήριξον ἡμᾶς ἐν τῷ φόβῳ σου
τοὺς πάντας· φρούρησον ἡμῶν
τὴν ζωὴν· ἀσφάλισαι ἡμῶν τὰ
διαβήματα, εὐχαῖς καὶ ἰκεσίαις
τῆς ἐνδόξου Θεοτοκῆς καὶ
ἀειπαρθένου Μαρίας καὶ
πάντων τῶν ἁγίων σου.)

Komunio de la laikoj:

Κοινωνία τῶν Πιστῶν

И тако отверзajúтъ двѣри
святáго олтаря. И
διάκονъ, поклонівся
едѣноу, приѣмлетъ потѣръ
со благоговѣнїемъ, и
приходитъ во двѣри, и
возносѣ святѣи потѣръ,
показуѣтъ ѡ людемъ,
глаголя:

La **diakono**, elportante la
kalikon, diras:

Со страхомъ божимъ и
вѣрою приступите.

Venu kun timo de Dio, fido
kaj amo!

Διάκονος: Μετὰ φόβου Θεοῦ,
πίστεως καὶ ἀγάπης
προσέλθετε.

Лѣкъ: Благословѣнъ грядѣи
во имя Господне,

Ĥoro: Estu benata tiu, kiu
venas en la nomo de la
Eternulo!

Χορός: Εὐλογημένος ὁ
ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου,

Богъ Господь, и явися намъ.

La Eternulo estas Dio, kaj
Li aperis al ni
[Ps 118:26,27].

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφραμεν
ἡμῖν.

Таже приступajúтъ
хотящѣи причащáтися: и
такѣ ѡдуютъ едѣнъ по
едѣному, и поклоняются со
всяцѣмъ умилѣнїемъ и
страхомъ, согбѣннѣ рѣцѣ
къ персемъ имѣще: таже
приѣмлетъ божественныя
таѣны.

Μεταδίδοταί σοι τὸ σῶμα καὶ
τὸ αἷμα τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ
Χριστοῦ,
εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν καὶ εἰς
ζωὴν αἰώνιον.

Ιερέυ же причащ́ая егò
глагòлетъ:

Причащ́ается ра̀бъ бóжий,
имяре́къ, честна̀го и
свята̀го тѣла и кро̀ве
Гòспода и Бòга и Спáса
нашѐго Исýса Хри́ста, во
оставле́ние грѣхòвъ и въ
жизнь вѣчну́ю.

И дѣаконъ отира́етъ емý
устнѣ́ плáтомъ: и
цѣлýетъ причаст́ивыйся
святы́ю чáшу, и поклон́ився
отхòдитъ.

И та̀ко причащ́аются всì.

По причащ́е́нiи же,
вхòдитъ **ιερέυ** во святы́й
олта̀рь, и поставл́аетъ
свята́я на святы́мъ
престòль.

(Лѣкъ: Вѣдѣхомъ свѣтъ
ѣстинный,

прѣяхомъ Дýха небѣснаго,
обрѣто́хомъ вѣру ѣстинную,
нераздѣ́льнѣй Трòицѣ
поклан́аемся:
та̀ бо на́съ спасла̀ е́сть.)

Тогдà приѣмъ **дѣаконъ**
святы́й дѣ́скокъ верхý
свята̀го потиря̀, и глагòля
воскрѣ́сныя пѣ́сни сѣя̀:

Воскресѣ́ние Хри́сто̀во
вѣдѣ́вше,
поклон́имся свято́му
Гòсподу Исýсу,
едѣ́ному безгрѣ́шному.
Крестý тво́емý поклан́аемся
Хри́стè,
и свято́е воскрѣ́сенiе твоѣ́
поѣ́мъ и сла́вимъ:
ты̀ бо есѣ́ Бòгъ на́шь,
ра̀звѣ́ тебѐ ино̀го не зна́емъ,
ѣ́мя твоѣ́ именýемъ.
Придѣ́йте всѣ́ вѣ́рнiи,
поклон́имся свято́му

La pastro, komuniantе la
homojn, diras:

La sklav(in)o de Dio, NN,
akceptas la honorindajn kaj
sanktajn Korpon kaj Sangon
de nia Sinjoro kaj Dio kaj
Savanto Jesuo Kristo por la
pardono de pekoj kaj por la
eterna vivo.

(Ĥoro: Ni vidis la veran
lumon,

ni akceptis la ĉielan
Spiriton,
ni trovis la veran kredon,
adorante la nedisigeblan
Triunuon,
ĉar Tiu savis nin.)

La diakono, reveninte en
la altarejon, preĝas:

Vidinte la releviĝon de
Kristo,
ni adoru la sanktan
Sinjoron Jesuon,
la solan senpekan.
Vian krucon ni honoras, ho
Kristo,
kaj Vian sanktan releviĝon
ni himnas kaj gloras.
Ĉar Vi estas nia Dio,
krom Vi alian dion ni ne
konas,
Vian nomon ni vokas.
Venu, ĉiuj fideluloj,
ni adoru la sanktan

Ιερεὺς: Μεταλαμβάνει ὁ
δοῦλος (ἢ ἡ δούλη) τοῦ Θεοῦ καὶ
ἐπιλέγει τὸ ὄνομα τὸ τίμιον καὶ
ἅγιον σῶμα καὶ αἷμα τοῦ
Κυρίου, καὶ Θεοῦ, καὶ Σωτῆρος
ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ εἰς ἄφεσιν
αὐτοῦ (ἢ αὐτῆς) ἁμαρτιῶν καὶ
εἰς ζωῆν αἰώνιον.

Ιερεὺς: Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν
λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν
κληρονομίαν σου.

Χορὸς: Εἶδομεν τὸ φῶς τὸ
ἀληθινόν,

ἐλάβομεν Πνεῦμα ἐπουράνιον,
εὕρομεν πίστιν ἀληθῆ,
ἀδιαίρετον Τριάδα
προσκυνοῦντες·
αὕτη γὰρ ἡμᾶς ἔσωσεν.

Διάκονος: Ὑψωσον, Δέσποτα.

Христóву воскресенію:
сé бо прійде крестóмъ
радóсть всемѹ міру.

Всегдà благословяще
Гóспода,

поёмъ воскресеніе егò:
распятіе бо претерпѣвъ,

смёртію смёрть разруши.

Свѣтїся, свѣтїся, нóвый
Іерусалїме,
слава бо Гóсподня на тебѣ
возсіа.

Ликѹй нынѣ, и веселїся
Сїоне:

тѣ же чїстая красѹйся
богорóдице,
о востанїи рождества
твоегò.

Ô пáсха вéлія, и
священнѣйшая Христè!
ô мѹдросте, и слóве бóжїй и
сїло!

подавай намъ їстѣе тебè
причащáтися,
въ невечёрнѣмъ днѣ
цáрствїя твоегò.

*Отираетъ святою губою
сплò дóбрь, со внимáніемъ
и благоговѣніемъ, глагóля
словеса сїа:*

Отмый Гóсподи, грѣхї
поминáвшихся здѣ крóвію
твоёю честнóю, молїтвами
святыхъ твоїхъ.

Іерей же благословляетъ
люди, приглаголя
возгласно:

Спасї Бóже люди твоа, и
благословї достояніе твоè.

И обращáются **діаконъ** же
и **іерей** къ святѣмъ
трапéзѣ, и кадїтъ **іерей**
трїжды, глагóля въ себѣ:

Вознесїся на небеса Бóже,
и по всей землї слава твоа.

releviĝon de Kristo,
ĉar per la kruco venis ĝojo
por la tuta mondo.

Ĉiam benante la Sinjoron,

ni himnas Lian releviĝon,
ĉar, suferinte por ni la
krucumon,

per morto morton Li
detruis.

Lumiĝu, lumiĝu, nova
Jerusalemo,
ĉar la gloro de la Sinjoro
super vi leviĝis.

Jubilu nun kaj triumfu,
Ciono.

Kaj ĝoju Vi, ho pura
Dipatrino,
pri la releviĝo de Via
Naskito.

Ho Pasko granda kaj
sanktega, ho Kristo,
Saĝo kaj Vorto de Dio, kaj
Potenco!

Donu al ni pli klare je Vi
komuniigi
en la senkrepuska tago de
Via regno.

*La **pastro**, viŝante per la
spongo la diskon, diras:*

Lavu, Sinjoro, la pekojn de
Viaj sklavoj, rememoritaj ĉi
tie, per Via honorinda
Sango laŭ la preĝoj de la
Dipatrino kaj ĉiuj Viaj
sanktuloj.

Pastro: Savu, Dio, Vian
popolon kaj benu Vian
heredon [Ps 28:9].

*Sin turninte al la altaro, la
pastro trifoje ĝin incensas,
dirante:*

Altigu super la ĉielo, ho
Dio;

Via gloro estu super la tuta

Іерейс: Ὑψώθητι ἐπὶ τοὺς
οὐρανοὺς, ὁ Θεός,

καὶ ἐπὶ πάσαν τὴν γῆν· ἡ δόξα

tero [Ps 57:5,11; 108:5].

σου διαμένει εἰς αἰῶνας
αἰῶνων.

Лѣкъ же поётъ:

Dume la ĥoro kantas:

Вѣдѣхомъ свѣтъ ѱтинный,

Ĥoro: Ni vidis la veran
lumon,

(Χορὸς: Εἶδομεν τὸ φῶς τὸ
ἀληθινόν,

пріяхомъ Духа небѣснаго,

ni akceptis la ĉielan
Spiriton,

ἐλάβομεν Πνεῦμα ἐπουράνιον,

обрѣтохомъ вѣру ѱтинную,
нераздѣльный Троицъ
покланяемся:

ni trovis la veran kredon,
adorante la nedisigeblan
Triunuon,

εὕρομεν πίστιν ἀληθῆ,

ἀδιαίρετον Τριάδα
προσκυνοῦντες·

тá бо насъ спасла́ е́сть.

ĉar Tiu savis nin.

αὕτη γὰρ ἡμᾶς ἔσωσεν.)

*Тáже взѣмъ **іерѣѣ** святѣѣ
дѣско́тъ, возлагáетъ на
главѣ діáкoнa, и **діáкoнъ**
пріѣмъ и со*

*благоговѣніемъ, зрѣ внѣ къ
дверемъ, ничтѣже глаголя,
отхѣдитъ въ предложѣніе,
и поставлѣетъ ѱ. **Іерѣѣ** же
поклонѣвсѣ, и пріѣмъ
святѣѣ потѣръ, и обрáцсѣ
къ дверемъ, зрѣ на лѣуди,
глаголетъ тáѣно:*

Διάκoνος: Εὐλόγησον,
Δέσποτα.

Благословѣнъ Бѣгъ нашъ:

Pastro: Benata estas nia
Dio...

Ἱερεὺς: Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς
ἡμῶν,

И возгласно:

Laŭte:

Всегдá, нынѣ и прѣсно, и во
вѣки вѣкѣвъ.

En ĉiuj tempoj, nun kaj
ĉiam kaj eterne.

πάντοτε νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

Лѣкъ: Амѣнь.

Ĥoro: Amen.

Χορὸς: Ἀμήν.

Да исполнятся устá наша
хвалѣніа твоегѣ Гѣспoди,
я́ко да поѣмъ славу твою́,
я́ко сподѣбиль есѣ насъ
причастѣтисѣ святѣѣмъ
твоѣѣмъ,

Nia buŝo plenu je laŭdo por
Vi, Sinjoro,
ni himnu Vian gloron,

ĉar Vi indigis nin komuniiĝi

божѣственнымъ,
безсмѣртнымъ и
животворящымъ тáѣнамъ,

je Viaj sanktaj kaj vivigaj
misteroj.

соблюди́ насъ во твоѣѣ
святѣѣни

Gardu nin en Via sankteco,

вѣсь дѣнь поучáтисѣ прáвдѣ
твоѣѣ.

por ke ni dum la tuta tago
lernu Vian justecon.

Аллилѣѣа, аллилѣѣа,
аллилѣѣа.

Haleluja, haleluja, haleluja.

*И изшѣдъ **діáкoнъ**
сѣвѣрною двѣрѣю, и стáвъ
на обѣчномъ мѣстѣ,
глаголетъ:*

Εὐχαριστία-Απόλυσις

Прѣсти.

Diakono: Ni rekte staru.

Διάκoνος: Ὁρθοί.

Пріѣмше божѣственныхъ,
святѣѣхъ, прѣчѣстныхъ,

Ricevinte la diajn, sanktajn,
puregajn, senmortajn,

Μεταλαμβάντες τῶν θεῶν,
ἀγίων, ἀχράντων, ἀθανάτων,

нынѣ и прѣсно, и во вѣки
вѣковъ.

Лѣкъ: Амѣнь.

Иерей: Съ мѣромъ изыдемъ.

Лѣкъ: О имени Гѣсподни.

Дѣаконъ: Гѣсподу
помѣлимся.

Лѣкъ: Гѣсподи помѣлуй.

**Моли́тва заамвѣнная
возгласно:**

Благословляяй
благословящия тя Гѣсподи,
и освящяяй на тя
уповающия,
спаси люди твоѣ,
и благослови достоянїе
твоѣ,

исполненїе цѣркве твоѣя
сохранї,

освяти любящия благолѣпїе
дѣму твоегѣ:

ты тѣхъ воспрослави
божественною твоѣю сїлою,
и не остави насъ
уповающихъ на тя.

Мѣръ мѣрови твоѣму даруй,

цѣрквамъ твоимъ,
священникомъ,

воинству,

и всѣмъ людемъ твоимъ:

яко всякое даянїе благо,
и всякъ даръ совершенъ
свѣше естъ,

сходяй отъ тебѣ Отца
свѣтовъ:

и тебѣ славу, и
благодаренїе, и поклоненїе
возсылаемъ,

Отцу, и Сыну, и Святому
Духу,

нынѣ и прѣсно, и во вѣки
вѣковъ.

Лѣкъ: Амѣнь.

Тѣже: Буди имя Господне...
(трижды)

nun kaj ĉiam kaj eterne.

Popolo: Amen.

Pastro: En paco ni eliru.

Ĥoro: En la nomo de la
Sinjoro.

Diakono: Ni preĝu al la
Sinjoro.

Ĥoro: Sinjoro, kompatu.

Ĉeambona preĝo:

Pastro: Benanta Viajn
benantojn, Sinjoro,
kaj sanktiganta la je Vi
esperantajn,
savu Vian popolon

kaj benu Vian heredon,

la plenecon de Via eklezio
gardu

kaj sanktigu tiujn, kiuj amas
la belornamon de Via domo,

Vi ilin glorigu per Via dia
forto

kaj ne malatentu nin,

kiuj je Vi esperas.

Pacon al Via mondo donacu,

al la Eklezioj, pastroj,

niaj regantoj kaj militistaro,

kaj al Via tuta popolo.

Ĉar ĉiu bona donaĵo

kaj ĉiu perfekta donaco
estas de supre,

malsuprenvenante de Vi, la
Patro de lumoj,

kaj Vin ni gloras kaj dankas
kaj adoras,

Patro, Filo kaj Sankta
Spirito,

nun kaj ĉiam kaj eterne.

Popolo: Amen.

Ĥoro: La nomo de la
Eternulo estu benata de
nun kaj eterne (Trifoje)

νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας
τῶν αἰώνων.

Χορὸς: Ἀμήν.

Ἱερεὺς: Ἐν εἰρήνῃ προέλθωμεν.

Διάκονος: Τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

Χορὸς: Κύριε, ἐλέησον.

Ἱερεὺς: Ὁ εὐλογῶν τοὺς
εὐλογοῦντάς σε, Κύριε,
καὶ ἀγιάζων τοὺς ἐπὶ σοὶ
πεποιθότας,

σῶσον τὸν λαόν σου

καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν
σου.

Τὸ πλήρωμα τῆς Ἐκκλησίας σου
φύλαξον·

ἀγίασον τοὺς ἀγαπῶντας τὴν
εὐπρέπειαν τοῦ οἴκου σου.

Σὺ αὐτοὺς ἀντιδόξασον τῇ θεϊκῇ
σου δυνάμει,

καὶ μὴ ἐγκαταλίπῃς ἡμᾶς τοὺς
ἐλπίζοντας ἐπὶ σέ.

Εἰρήνην τῷ κόσμῳ σου
δώρησαι,

ταῖς Ἐκκλησίαις σου, τοῖς
ιερεῦσι,

τῷ στρατῷ

καὶ παντὶ τῷ λαῷ σου·

ὅτι πᾶσα δόσις ἀγαθῆ

καὶ πᾶν δῶρημα τέλειον ἄνωθέν
ἐστὶ,

καταβαῖνον ἐκ σοῦ τοῦ Πατρὸς
τῶν φώτων,

καὶ σοὶ τὴν δόξαν καὶ
εὐχαριστίαν καὶ προσκύνησιν
ἀναπέμπομεν,

τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ
Ἁγίῳ Πνεύματι,

νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας
τῶν αἰώνων.

Χορὸς: Ἀμήν.

Εἴη τὸ ὄνομα Κυρίου
εὐλογημένον ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ
ἕως τοῦ αἰῶνος.

[Ps 113:2].

И Псаломъ 113:

Благословлю Гóспода ...

Psalmó 33:

Ψαλμός ΛΓ´

Horo: Mi gloros la Eternulon en ĉiu tempo; Ĉiam laŭdo por Li estos en mia buŝo. Per la Eternulo gloriĝas mia animo; La humiluloj aŭdu kaj ĝoju. Gloru la Eternulon kun mi, Kaj ni altigu kune Lian nomon. Mi serĉis la Eternulon, kaj Li respondis al mi, Kaj de ĉiuj miaj danĝeroj Li savis min. Kiuj rigardas al Li, ricevas lumon, Kaj ilia vizaĝo ne kovriĝos per honto. Jen ĉi tiu mizerulo vokis, kaj la Eternulo aŭdis, Kaj de ĉiuj liaj mizeroj Li savis lin. Anĝelo de la Eternulo postenas ĉirkaŭ tiuj, kiuj Lin timas, Kaj Li ilin savas. Provu kaj vidu, kiel bona estas la Eternulo; Feliĉa estas la homo, kiu Lin fidas. Timu la Eternulon, Liaj sanktuloj; Ĉar nenio mankas al tiuj, kiuj Lin timas. Leonidoj estas senhavaj kaj malsataj; Sed kiuj serĉas la Eternulon, tiuj havas mankon en nenio bono. Venu, infanoj, aŭskultu min;

Εὐλογήσω τὸν Κύριον ἐν παντὶ καιρῷ, διὰ παντὸς ἡ αἴνεσις αὐτοῦ ἐν τῷ στόματί μου. Ἐν τῷ Κυρίῳ ἐπαινεθήσεται ἡ ψυχὴ μου· ἀκουσάτωσαν πραεῖς καὶ εὐφρανθήτωσαν. Μεγαλύνατε τὸν Κύριον σὺν ἐμοί, καὶ ὑψώσωμεν τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐπὶ τὸ αὐτό. Ἐξεζήτησα τὸν Κύριον, καὶ ἐπήκουσέ μου, καὶ ἐκ πασῶν τῶν θλίψεών μου ἐρρύσατό με. Προσέλθετε πρὸς αὐτὸν καὶ φωτίσθητε, καὶ τὰ πρόσωπα ὑμῶν οὐ μὴ καταισχυθῆ. Οὗτος ὁ πτωχὸς ἐκέκραξε, καὶ ὁ Κύριος εἰσήκουσεν αὐτοῦ καὶ ἐκ πασῶν τῶν θλίψεων αὐτοῦ ἔσωσεν αὐτόν. Παρεμβαλεῖ Ἄγγελος Κυρίου κύκλῳ τῶν φοβουμένων αὐτόν, καὶ ῥύσεται αὐτούς. Γεύσασθε καὶ ἴδετε, ὅτι χρηστὸς ὁ Κύριος· μακάριος ἀνὴρ, ὃς ἐλπίζει ἐπ' αὐτόν. Φοβήθητε τὸν Κύριον πάντες ἅγιοι αὐτοῦ· ὅτι οὐκ ἔστιν ὑστέρημα τοῖς φοβουμένοις αὐτόν. Πλούσιοι ἐπτώχευσαν καὶ ἐπέινασαν· δὲ ἐκζητοῦντες τὸν Κύριον οὐκ ἐλαττωθήσονται παντὸς ἀγαθοῦ. Δεῦτε, τέκνα, ἀκούσατέ μου· φόβον Κυρίου διδάξω ὑμᾶς.

Pri timo antaŭ la Eternulo mi vin instruos.	Τίς ἐστὶν ἄνθρωπος ὁ θέλων,
Kiu ajn vi estas, homo,	ζωὴν ἀγαπῶν,
Kiu deziras vivon	ἡμέρας ἰδεῖν ἀγαθὰς;
kaj amas multajn kaj bonajn tagojn:	Παῦσον τὴν γλῶσσάν σου ἀπὸ κακοῦ,
Gardu vian langon kontraŭ malbono,	καὶ χεῖλη σου τοῦ μὴ λαλῆσαι δόλον.
Kaj vian buŝon kontraŭ mensoga parolo;	Ἐκκλινον ἀπὸ κακοῦ,
Dekliniĝu de malbono	καὶ ποιήσον ἀγαθόν·
kaj faru bonon,	ζήτησον εἰρήνην,
Serĉu pacon kaj ĉasu ĝin.	καὶ διώξον αὐτήν.
La okuloj de la Eternulo estas turnitaj al la piuloj,	Ὄφθαλμοὶ Κυρίου ἐπὶ δικαίους,
Kaj Liaj oreloj al iliaj krioj.	καὶ ὦτα Αὐτοῦ εἰς δέησιν αὐτῶν.
La vizaĝo de la Eternulo estas kontraŭ tiuj,	Πρόσωπον δὲ Κυρίου
kiuj faras malbonon,	ἐπὶ ποιῶντας κακά,
Por ekstermi de la tero la memoron pri ili.	τοῦ ἐξολοθρεῦσαι ἐκ γῆς τὸ μνημόσυνον αὐτῶν.
Oni krias, kaj la Eternulo aŭdas,	Ἐκέκραξαν οἱ δίκαιοι, καὶ ὁ Κύριος εἰσήκουσεν αὐτῶν,
Kaj de ĉiuj iliaj mizeroj Li ilin savas.	καὶ ἐκ πασῶν τῶν θλίψεων αὐτῶν ἐρῥύσατο αὐτούς.
Proksima estas la Eternulo al tiuj,	Ἐγγὺς Κύριος
kies koro estas rompita,	τοῖς συντετριμμένοις τὴν καρδίαν,
Kaj la spirite suferantajn Li helpas.	καὶ τοὺς ταπεινοὺς τῷ πνεύματι σώσει.
Multaj estas la suferoj de piulo;	Πολλὰ αἱ θλίψεις τῶν δικαίων,
Sed de ĉiuj la Eternulo lin savas.	καὶ ἐκ πασῶν αὐτῶν ῥύσεται αὐτοὺς ὁ Κύριος.
Li gardas ĉiujn liajn ostojn;	Φυλάσσει Κύριος πάντα τὰ ὀστᾶ αὐτῶν·
Eĉ unu el ili ne rompiĝos.	ἐν ἐξ αὐτῶν οὐ συντριβήσεται.
La malbonulon mortigos la malbono;	Θάνατος ἀμαρτωλῶν πονηρός,
Kaj la malamantoj de piulo pereos.	καὶ μισοῦντες τὸν δίκαιον πλημμελήσουσι.
La Eternulo liberigas la animon de Siaj sklavoj;	Λυτρώσεται Κύριος ψυχὰς δούλων αὐτοῦ,
Kaj ne pereos ĉiuj, kiuj Lin fidas.	καὶ οὐ μὴ πλημμελήσουσι πάντες ἐλπίζοντες ἐπ' αὐτόν.

*Молитвъ же глаголемъ,
διάκονъ стоить на деснѣ*

странѣ предѣ образомъ
Владыки Христѣ, держя
орарь своѣ, главѣ приклонѣ,
до совершѣнїя молїтвы:
сеѣ же скончавшейся,
іерей ѹбо вхѣдитъ
святѣми двѣрьми, и
отшѣдѣ въ предложѣнїе,
глаголетъ настоѣщую
молїтву:

Молїтва, глаголемая
всегда потребїти святѣа:

Исполнѣнїе законѣ и
пророковѣ

самѣ сѣй Христѣ Бѣже нашѣ,

исполнївый все отѣческое
смотрѣнїе,

исполнї радости и весѣлїя
сердцѣ нашѣ,

всегда, нынѣ и прїсно, и во
вѣки вѣковѣ.

Дїаконѣ же вшѣдѣ и самѣ
сѣверною странѣю,
потреблѣетъ святѣа со
страхомѣ, и со всякимѣ
утверждѣнїемѣ.

[зрї] **Іерей** же изшѣдѣ,
даѣтъ людемѣ антїдорѣ.
По скончѣнїи же ѱалмѣ, и
раздаѣнїи антїдора,
глаголетъ:

Благословѣнїе Господне на
васѣ,

тогѣ благодѣтїю и
человѣколѣбїемѣ,

всегда, нынѣ и прїсно, и во
вѣки вѣковѣ.

Лїкѣ: Амїнь.

Іерей: Слава тебѣ Христѣ
Бѣже,

уповѣнїе нашѣ,
слава тебѣ.

Лїкѣ: Слава, и нынѣ ...

La **pastro**, enirante en la
altarejon, diras preĝon:

Plenumo de la leĝo kaj de la
profetoj,

Kristo nia Dio,

plenuminta la tutan
prizorgon de la Patro,

plenigu per ĝojo kaj gajo
niajn korojn,

nun kaj ĉiam kaj eterne.

Pastro: Beno de la Sinjoro
kaj Lia kompato venu sur
vin,

per Lia dia graco kaj
homamo,

nun kaj ĉiam kaj eterne.

Popolo: Amen.

Pastro: Gloro al Vi, Kristo
Dio,

nia espero,
gloro al Vi.

Popolo: Gloro al la Patro
kaj la Filo kaj la Sankta
Spirito,

nun kaj ĉiam kaj eterne.

Іерей: Τὸ πλήρωμα τοῦ νόμου
καὶ τῶν προφητῶν,

αὐτὸς ὑπάρχων, Χριστὲ ὁ Θεὸς
ἡμῶν,

ὁ πληρώσας πᾶσαν τὴν
патρικὴν οἰκονομίαν,

πλήρωσον χαρᾶς καὶ
εὐφροσύνης τὰς καρδίας ἡμῶν
πάντοτε,

νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας
τῶν αἰῶνων.

Ἀμήν.

Іерей: Εὐλογία Κυρίου καὶ
ἔλεος αὐτοῦ ἔλθοι ἐφ' ὑμᾶς,

τῇ αὐτοῦ θεῖα χάριτι καὶ
φιλανθρωπία πάντοτε,
νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας
τῶν αἰῶνων.

Χорὸς: Ἀμήν.

Іерей: Δόξα σοι, ὁ Θεός,

ἡ ἐλπίς ἡμῶν·
δόξα σοι.

Χорὸς: Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ
Ἁγίῳ Πνεύματι,

καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

Гόσπoди помίлуй. (Тρίжды) Благословй.	Amen. Sinjoro, kompatu (3-foje). Estro sankta, benu! Pastro: (Dimanĉe: La relevisginta el la mortintoj)	Ἀμήν. Κύριε, ἐλέησον (γ´). Δέσποτα ἅγιε, εὐλόγησον. Ἱερεὺς: Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν
Ἱερέϊ: Христόсъ ἵстинный Богъ нашъ, молίтвами пречίстыя своєя мáтере (и прόчая),	Kristo, nia vera Dio, pro la preĝoj de Sia purega kaj sanktega Patrino, de la sanktaj gloraj kaj laŭdindegaj apostoloj,	Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρeσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου ἀγίας αὐτοῦ Μητρὸς· δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ· προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων Δυνάμεων ἀσωμάτων· ἰκεσίαις τοῦ τιμίου ἐνδόξου προφήτου, προδρομοῦ καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου· τῶν ἀγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμων Ἀποστόλων· τοῦ ἐν ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου, Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως τοῦ Χρυσοστόμου· τῶν ἀγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων Μαρτύρων·
ἵже во святýchъ отца нашего архиеπίскопа Константина града Иоанна Златоустаго:	de nia sankta patro Johano la Orbuŝa,	τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν...
и святáго, имярэкъ (егόже эсть храмъ и егόже эсть дэнь),	de la sanktaj NN (kies estas la kirko kaj la tago),	τῶν ἀγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακεῖμ καὶ Ἄννης...
и всѣхъ святýchъ, помίлуєтъ и спасэтъ насъ, яко блáгъ и человѣколюбець.	kaj de ĉiuj Siaj sanktuloj, kompatos kaj savos nin, ĉar Li estas bona kaj homama kaj kompatema Dio.	καὶ πάντων τῶν Ἀγίων, ἐλεήσαι καὶ σῶσαι ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόνηθρωπος καὶ ἐλεήμων Θεός.

Лікъ же
многолѣтствуєтъ
патріарха.

И іερέϊ, вшэдъ во святýchъ
олтáрь, глаголетъ
благодáрственныя
молίтвы.

Δι' εὐχῶν τῶν ἀγίων Πατέρων
ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ ὁ
Θεὸς ἡμῶν,
ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Χορὸς: Ἀμήν.

Τάξε: Нынъ отпуцаѣши:
Трисвятѣ. И по Отче
нашъ:

Nun, ho Eternulo, Vi ellasas Nyn ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου,
Vian servanton, Δέσποτα,
Laŭ Via vorto, en paco, κατὰ τὸ ρῆμά σου ἐν εἰρήνῃ·
Ĉar miaj okuloj vidis Vian ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ
savon, σωτήριόν σου,
Kiun Vi preparis antaŭ la ὁ ἡτοίμασας κατὰ πρόσωπον
vizaĝo de ĉiuj popoloj, πάντων τῶν λαῶν,
Lumon por malkaŝo al la φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν,
gentoj, καὶ δόξαν λαοῦ σου Ἰσραήλ.
Kaj gloron de Via popolo
Izrael'.

Sankta Dio, sankta forta,
sankta senmorta, kompatu
nin. (*Trifoje*)

Nia patro ĉiela, sanktu via
nomo, venu via Regno, estu
via volo, kiel en la ĉielo tiel
ankaŭ sur la tero.

Nian panon porvivan donu
al ni hodiaŭ kaj pardonu al
ni niajn ŝuldojn, kiel ankaŭ
ni pardonas al niaj
ŝuldantoj. Kaj ne konduku
nin en tenton, sed liberigu
nin de la ruzulo.

Pastro: Ĉar Via estas la
regno kaj la potenco kaj la
gloro, de la Patro kaj de la
Filo kaj de la Sankta
Spirito, nun, kaj ĉiam kaj
eterne. Amen.

(**Ἱερεὺς:** Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ
βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ
δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ
καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰῶνων.)

Ἱερέυ: Яко твоє єсть
цѣрство, и сѣла, и слава,
Отца, и Сына, и Святаго
Духа, нынѣ и прѣсно, и во
вѣки вѣковѣ.

*Отпустительный
тропѣрь, гласъ ѿ:*

Ўсть твоѣхъ якоже
свѣтлость огня возсіявши
благодать,
вселенную просвѣти:
не сребролюбія мірови
сокрѣвища сниска,
высоту намъ смиреномудрїя
показа.
Но твоѣми словесы наказуя,
отче Іоанне Златоусте.

Моли слѣва Христѣ Бѣга,
спастися душамъ нашимъ.
Слава: Кондакъ, гласъ ѿс.
Подобенъ: Ёже о насъ ...

Ἦ τοῦ στόματός σου καθάπερ
πρυσὸς ἐκλάμπασα χάρις,
τὴν οἰκουμένην ἐφώτισεν·
ἀφιλαργυρίας τῷ κόσμῳ
θησαυροὺς ἐναπέθετο,
τὸ ὕψος ἡμῶν τῆς
ταπεινοφροσύνης ὑπέδειξεν·
ἀλλὰ σοῖς λόγοις παιδέυων,
Πάτερ Ἰωάννη Χρυσόστομε,
πρέσβευε τῷ Λόγῳ Χριστῷ τῷ
Θεῷ
σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Отъ небѣсъ пріяль еси
божественную благодать,
и твоима устнама вся
учиши,
покланятися въ Троицѣ
единому Богу,
Иоанне Златоусте,
всеблаженне преподобне,
достойно хвалимъ тя:
еси бо наставникъ, яко
божественная являя.

И нынѣ, богородиченъ:

Предстательство христіанъ
непостыдное,
ходатайство ко творцѹ
непреложное,
не презри грѣшныхъ
моленій гласы:
но предварѣ, яко благая,
на помощь насъ вѣрно
зовущихъ тѣ:
ускори на молитву,
и потщися на умоленіе,
предстательствующи
присно богородице,
чтущихъ тѣ.

*Или́ аще́ хощеши, рци́ и
днѣ тропарѣ.*

Господи помилуй, ѿви.
Честнѣйшую;

Слава, и нынѣ;

Defendo de l' kristanoj
neriproĉa,
ĉe l' Kreinto propetantino
neskuebla,
ne malŝatu la petadon de
voĉoj pekulaj;
sed nin antaŭu, bona,
helpo al ni la vin fidele
vokantajn;
rapidu al la preĝo
kaj klopodu en propeto,
Dipatrino ĉiam protektanta
la vin honorantajn.

Sinjoro, kompatu (12-foje). Κύριε, ἐλέησον, ἱβ'.

Pli honorindan ol la keruboj
kaj senkompare pli gloran
ol la serafoj,
sendifekte naskintan Dion
la Vorton,
vera Dipatrino,
ni gloras vin.

Gloro al la Patro kaj la Filo
kaj la Sankta Spirito,
nun kaj ĉiam kaj eterne.
Amen.

Diakono: Benu, estro.

Pastro: Per la preĝoj de
niaj sanktaj patroj,
Sinjoro Jesuo la Kristo nia
Dio,
kompatu kaj savu nin.

Δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων Πατέρων
ἡμῶν,
Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ ὁ Θεὸς
ἡμῶν,
ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Diakono: Amen.

И творитъ отпущѣ, и

совлачается священныя
одежды.

Потребившу же діакону
святѣа со всякимъ
опасеніемъ, яко ничему
отъ стлѣд дробнѣйшихъ
пѣсти крупіцъ, илѣ
остѣтисѣя, наліявѣ во
святую чашу отъ вина и
воды, и потребивѣ, и
сопрятавѣ губою всю
мокроту. Тѣже слагѣетъ
святѣя сосуды вкупѣ, и
обвязаѣвѣ ихъ, полагаѣетъ на
обычномъ мѣстѣ, глаголя:

Нѣинѣ отпуцаѣши: и
прѣчая, якоже и іерей. И
омывѣетъ рѣки на
обычномъ мѣстѣ, и
поклоніѣвѣя вкупѣ со
священникомъ, творѣятъ
отпѣстѣ, и благодарѣяще
Бѣга о всѣхъ исхѣдѣятъ.

**Конѣцъ божѣственныя
літургіи святѣаго Іоѣнна
Златоустаго.**

**Τέλος τῆς θείας Λειτουργίας
τοῦ Ἰωάννου τοῦ
Χρυσοστόμου.**